

DUMITRU V. MARIN

LICEENI LA PODU – BACĂU

EDITURA PIM
Iași, 2019

„D.V. Marin reprezintă astăzi, peste ½ secol de istorie trăită – vorbită – scrisă, de după 1968 (când s-a înființat județul). Mereu a fost într-un plan prezent, martor și actant la tot ce s-a înfăptuit în municipiul, județul Vaslui sau chiar în Moldova românească. El însuși ne-a lăsat multe volume de istorie culturală, lucrări științifice sau de înaltă jurnalistică.

În peste 6 decenii, prezența lui a fost mereu remarcabilă... Omul și opera au intrat deja într-un patrimoniu. Mărturiile sale sunt unice și, acum, imposibil de cuantificat exact.”

**Prof.Univ.Dr. Al. Ionescu –
Laureat al Premiului Academiei Române
(15 iulie, 2018)**

Dumitru V. MARIN

LICEENI LA PODU – BACĂU

ȘI, AU TRE CUT... 60(!)

...ARGUMENT:

... peste 1/2 secol pentru OPERĂ...

**...ACȚIUNI ȘI ACTIVITĂȚI DE TOP, în
câteva domenii esențiale vieții...**

**... SPIRIT DESCHIS, uneori pătimaș,
MEREU ÎN COMPETIȚIE...**

**... ADVERSARI ȘI DUȘMANI... de mare
putere și CLASĂ...**

...Prietenii și prețuitori pe măsură...

... chiar are HARUL DE A FACE...

D.V. Marin este

**...UN OM REPREZENTATIV AL
ACESTUI TIMP DEJA DEVENIT UN ELEMENT
DE PATRIMONIU!**

Dumitru V. MARIN

LICEENI LA PODU – BACĂU

ȘI, AU TRE CUT... 60(!)

Editura PIM, Iași, 2019

Desene: Letiția Oprișan
Tehnoredactare: Cătălin Sîmpetru
e-mail: csimpetru@yahoo.com

Web site: www.marindumitru.ro
www.tvv.ro
E-mail: marintvv@gmail.com.
Tel./Fax: 0235.361.236;0744.231.380

I

ȘI, AU TRECUT... 60(!): Prima clasă... cu 11(!)

(pentru istorie, pilde, exemple, viață)

MOTTO: *Am muncit, am învățat,
am învățat pe mulți alții (DVM).*

*

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul consacrat lui ... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică, autoritate morală, recunoscută. Afirm că a avut harul de A FACE!”

**(Prof. Univ. Dr. Emil Constantinescu,
Președintele României, 1996 – 2000)**

*

I. Un fel de INTRODUCERE

Nu o generație, ci o singură clasă, prima de liceu cu 11 ani de studiu, la o unitate de învățământ fără tradiții și pretenții, înființată cu câțiva ani înainte, în anii 50. O singură dată, într-o singură clasă de 32 elevi, dintre multe sute de fii de țărani de pe o suprafață de aproximativ 7.200 de kmp. s-a nimerit pentru prima și ultima oară un grup social-cultural-științific de excepție, cu un procentaj de realizați demn de

record național... Din cei 32, cu 5 corigenți, cu doar 7 Bacalaureați în urma Examenului de Maturitate susținut la Adjud, în vara lui 1959, s-au desprins apoi cel puțin 4 (Ioan Berdan, Dumitru V. Marin, Valentin Moraru, Gheorghe Popa) care s-au afirmat în plan național cu operă și doctorate, și cel puțin 2 profesori (Iancu Grama și Mircea Varvara) la care s-au adăugat profesori, ingineri, arhitecți și alții cu valoare personală validată de viață, care s-au constituit în buchetul realizărilor Liceului „Alexandru Vlahuță” din Podu Turcului. 4 din 32, înseamnă aproape 13%,... 6 (cu tot cu profesori) ar fi în procentaj de aproape 20% în condițiile în care liceele din Bârlad aveau promovabilitate sub 20%, cele din Vaslui 16%, 7 elevi+2 prof.=9 din 31, înseamnă 29% de oameni CU MULTĂ CARTE, la care să adăugăm învățătorii, contabilii, inginerii, funcționarii, cu care ajungem la 100% realizați (nici un pușcăriaș), toți în România de azi. Cei 4 pe care i-am considerat grupul reprezentativ, au ajuns universitari cu doctorate (și decani, prorectori sau importante funcții didactice) și operă publicată în țară și străinătate: I. Berdan, Gh. Popa, M. Varvara (universitari), D.V. Marin a ajuns un cunoscut jurnalist român, cel mai mare din toate timpurile pentru județul Vaslui, Valentin Moraru a ajuns Director al unui mare Combinat din Călărași, Iancu Grama, un prețuit și original poet băcăuan. De adăugat că Tatiana Bulboacă=Galan a fost profesoară cu gr. I, limba română la Podu Turcului și Frumușelu-Glăvănești, Neculai Popa inginer și proiectant în Iași, Ion Zaharia inginer agricol la Poduri-Bacău, Florița Druică=Stoian, contabilă în Adjud, Gh. Dragomir, tehnician în Bacău, Valentina Cristea=Viță, (n.22.03.1941) asistentă medicală în Bacău, Nuța Glod=Stafie, funcționară în Piatra Neamț, Alexandrina Lupașcu=Șandru, învățătoare în Boghești, Mihai Serghie, profesor și director în

satul natal Gohor, Neculai Chiric, profesor și ceva director în Bacău, Anton Chiric, muncitor și cu funcții de conducere în Brașov, Cornelia Apostol=Iamandi, învățătoare în Ivești, Galați, Ion Telibașa, colonel de securitate în Buzău. Și așa i-am pomenit în fugă mai pe fiecare (trăiesc, astăzi), doar pentru a sugera că VIAȚA i-a zburătuț pe fiecare să poată trăi și afirma, să-și crească bine copiii și, iată, acum, destui... nepoții (chiar, strănepoții). Să mai spere, încă!

Și, au fost toți foarte muncitori, cinstiți, talentați, capabili; Peste 6 decenii în slujba omeniei, datoriei, vieții.

Și, au trecut, cum trebuie prin viață, ajunși acum la o vârstă venerabilă;

Și, au trecut 60 de ani de la absolvirea Liceului din târgul Podu;

Și, au aniversat în 29 mai 2014, PRIMA CLASĂ valorică, la 55 de ani; Au avut noroc și de o carte valoroasă.

Și, ce mai tura-vura, au trecut 60 de ani de când... EI AU ZBURAT în lume.

*

Rândurile care urmează se vor nu numai în amintirea celor care au fost, EI și lumea lor MICĂ, ci să lase și dovezi ale valorii lor individuale care se poate transmite celor din noua cultură existențială. Fiecare nominalizat reprezintă o realizare în viață, la diferite nivele, o pildă pentru cei care mereu vin. O carte n-ar interesa doar ca pomelnic...nu? O completare la cartea „**Prima Clasă/Personalități de pe Valea Zeletinului**” (2014), această a doua, cu titlul „*Și, au trecut...60*”, de luat în considerare de LUMEA MARE. De oamenii adevărați care au nevoie de istoria locului... poate și de **această sărbătoare a amintirilor**.

Ce se poate spune despre niște pensionari, care par expirați, care și-au trăit traiul, dar și-au câștigat cu greu mălaiul, care au

ieșit din atenția publică (doar două excepții) și „mai trăiesc” prea puțin intelectual/spiritual... sau poate, destul de puțin, dar „eroii” aceștia au construit socialismul ca „iepocă de aur” și au reintrat în capitalismul din timpul copilăriei lor cu un surplus de voință, valoare, capacitate; din păcate pentru doar câțiva ani, după 1989, activi. Că Marin și Popa încă mai produc intelectual, pare a fi o prelungire a grijii pentru munca cea atât de necesară. Totuși, e clar că, fiecare, la locul lui venit pe pământ, om fiind, n-a făcut umbră pământului degeaba. Aș relua spusele onorante ale fostului nostru diriginte, prof. univ. dr. Mircea Varvara; dacă premianții de la absolvirea liceului au fost Berdan și Popa, **premiantul vieții active**, prin atât de mari realizări și în atât de multe domenii, **premiantul vieții din această clasă** este fără îndoială prof. dr. Dumitru V. Marin.

Ce vă pot exemplifica personajele:

- Toate s-au supus cerinței existențiale, munca, dar, mai mult cu capul și doar la bătrânețe, cumva, cu brațele. Toți sunt fii de țărani și tot robi ai pământului ajung.

- Exemplu de perseverență, muncă susținută pentru valori scoase, la propriu, din piatră: Gheorghe Popa, geochimist.

- Aplecare totală la componentele nevăzute ale vieții, la reacțiile lor, Ion Berdan.

- Exercițarea unei profesii tare dificile, jurnalismul cu excepționale performanțe, în lume, chiar: D.V. Marin.

- Strălucit exemplu de echilibru, grijă pentru „mens sana in corpore sano”, cere-i asigură și o rară longevitate, dar mai ales creativitate: M. Varvara.

- Îndeplinirea sarcinilor profesionale la nivel de excelență: Neculai Popa, Floarea Druică=Stoian, Valentina Cristea=VÎȚĂ, Cornelia Apostol=Iamandi, Elena Glod=Stafie, Elena Tudorache, Gheorghe Dragomir.

- Ambiție de a ieși în față prin valoare, și de recunoaștere socială: Mihai Serghie, Tatiana Bulboacă=Galan.

- Afirmarea unui înalt nivel de creativitate: Iancu Grama.

– Urcuş rapid şi de excepţie în ierarhie profesională naţională: Valentin Moraru, Domnica Spulber=Murgoci.

– Renunţarea la speranţă „de acum, la ce-mi mai trebuie...”, cu lehamite pentru viaţă: Alexandrina Lupaşcu=Şandru. Cufundare în lectură devenită cu totul nefolositoare... C. Bucur

– Toţi susţin importanţa familiei tradiţionale.

Cei cu doctorate-s mănunchiul viu de flori existenţiale.

Clasa, în totalitate: grup uman social-cultural-ştiinţific de importanţă naţională, reprezentativ pentru cei 7200 km² pe durata a 3 generaţii cu 60 ani de muncă. Muncă!?!)

Menţiuni din istoricul Liceului:

– Şc. primară, înfiinţată în 1864 (?) cu documente sigure (catalog) din septembrie 1883.

– Şcoală gimnazială – clasa a V-a în anul şcolar 1898/1899, Gimnaziu UNIC din anul şcolar 1946/1947.

– 1953, se înfiinţează. Şcoala Medie cu 10 ani de studiu, cu câte o clasă liceală.

– 1957...ultima serie cu ciclu de 10 ani.

– 1958 – nu a existat clasă terminală la zi.

– 1959 – prima clasă de liceu absolventă cu 11 ani, Examen de maturitate la Liceul Adjud, 7 reuşiţi în prima sesiune, din cei 31 ai anului, nu toţi promovaţi sau admişi la „maturitate”.

– 1967, ultima serie cu 11 clase.

– În prezent sunt înscrişi peste 1000 de elevi.

Menţiune esenţială: dacă acest liceu ar fi lipsit atunci din reţeaua şcolară, nici jumătate dintre cei care au absolvit acest grad de învăţământ n-ar fi reuşit să frecventeze şcoala, în condiţiile economice foarte grele de după Război, când datoria de război era înrobitoare, milioane de tone de grâu, deci era nevoie de tineri la sapă, nu la carte. De-a lungul acestor ani a fost o selecţie draconică

a pretențiilor (32 de elevi dintre circa 100000), chiar dacă nu era asigurat un corp didactic cu studii superioare.

SĂ DĂM ANILOR VIAȚĂ ȘI VIAȚĂ ANILOR RĂMAȘI

„Nu noi am schimbat pentru „prima oară sapa-n condei și brazda-n călimară” (Arghezi) ori alergătura cu picioarele goale pe miriște, cu studiul în bibliotecă și nu suntem decât o treaptă neînsemnată în curgerea valorilor timpului. Dar, încă mai existăm cu valoarea, voința și viața noastră când putem spune fiecare: n-am trăit degeaba! Boțul cu ochi din Boghești, Giurgioana, Tăvădărești, Dealu Morii ș.a. de pe Valea Zeletinului a încăput în tiparul realizărilor în timp, spre a marca perceptibila urmă pe nisipul mișcător al unui mediu dintr-un timp frământat, probabil necesar în perpetuarea neamului de țărani români.

Obida strânsă în Valea Zeletinului scrâșnește în cartea (și filmul) de față, fără nimic eroic, fără spectacol ieftin, fără lacrimogenie și de destule ori, fără explicații.

O carte pentru noi și ai noștri (cât de mulți or fi fiind...) care să semene nădejdi exact când „la vârsta asta...” dispare nădejdea că trebuie să mai facem ceva pentru împlinirea rostului „păi, de-acuma...” Adică, ce? N-avem țarina noastră, n-avem copii cu destule probleme și mai ales n-avem NĂDEJDI concrete în nepoții noștri ?

Când din cinci cuvinte într-o convorbire, unul se referă la nepoți, înseamnă că misiunea noastră continuă, fie și pusă sub apropierea crucii și chiar de ne-am refugiat la țară, lipindu-ne de pământul în care niciunul, absolut niciunul nu vrea să intre definitiv și repede. Năduful strâns trebuie preschimbat în optimismul omenesc pentru zilele ce vin, și pentru cei care mereu vin și nu-i prea înțelegem astăzi...

Închinat, aparent, unei generații expirate, paginile scrise cu gândul la fiecare actant și la toți deodată, pot fi învățăminte, modele și, foarte sigur, atestate de noblețe umană pentru urmașii noștri și urmașii urmașilor lor.

Acum consemnăm „noduri și semne” (N. Stănescu) pentru aceștia care mereu vin.

De ce și cui folosește asemenea „alcătuire” MUNCITĂ?

a) Celor vii de astăzi, pentru că e constatativă și limitativă: numai cei care există la începutul anului 2019. Ne-am gândit care-s monedele strălucitoare din „sipetul” personal? Că n-am fost un lucru mare (Eminescu) se prea poate. Dar am făcut ce se putea pornind din glodul ori clisa, ori noroiul, ori sărăcia, ori adversitățile de pe la noi. Nu poate fi condamnat nimeni pentru că n-a realizat mai mult. De felicitat, da, da, pentru că a avut voință să reușească. Trebuia să trăiască, și atât a reușit, pentru sine.

- Pentru unii tumultul vieții este prielnic, motivant și se bucură din plin de familie, copii, nepoți.

- Câțiva care nu știu bine ce au făcut cu anii de până acum se afundă în viața la țară, ca într-un fel de pre-cavou, refuzând comunicarea până și cu vecinii, dar și cu noi. N-așteaptă de la viață decât plânsul, descurajarea, destrămarea sufletească, foarte arareori învinse de nădejdea concretă în viitor: nepoții, care nici aceia nu-s priviți ca flori ale vieții pentru munca de pe pământ. Sunt la lucrul pământului înainte de a intra în el. Aceștia sunt oameni încă vii sau gata de dezintegrare, prin propria voință sau incapacitate de a gândi. Bătaia lui Dumnezeu, înainte de luarea deplină a minții.

Nu putem fi decât optimiști și încrezători în viață... altfel, cum?

b) Copiii!

Cât e de important că absolvenții anului 1959 și-au crescut vlăstare pe la umbra cărora să trăiască, după care astăzi să spere și pentru care să existe; să se miște, cu dureri grele ale bătrâneții și să facă, să facă, să facă... Nu cred că mai este cineva, la aproape 80 de ani, sănătos (trupește) și fără speranțe chiar și neclare: „să mai apuc nunta nepotului...”.

Deseori și copiilor le prinde bine să-și amintească de obârșia lor și mai ales de eforturile mai presus de obișnuință ale fiecărui părinte.

c) Nepoții șturlubatici (sau nu) crescuți de televizor și „săpând” pe internet, chiar dacă acum, acum (când) par a nu ne lua în seamă, vor avea nevoie de certificatul de origine, cât mai nobilă! Ei vor trebui să se simtă într-un cerc afectiv chiar dacă vor fi niște roboți care au uitat metafora și bucuria iubirii înfrigurate, neorânduite, necomandate (dar puternice).

Ei vor avea cea mai mare nevoie de sprijinul trecutului. Vor fi întrebați de ai lor, de strănepoți, cu cine au relaționat, cu primarul sau cu văcarul...

d) Istoria locului poate consemna oricând, nume, fapte, opere dacă nu cumva visuri, ivirea unui geniu, persistența unei atmosfere creative.

Chiar și numai pe internet, cartea... mai rămâne!

e) De ce să nu oferim elevilor actuali de pe Valea Zeletinului modele de muncă, speranțe, voință, reușite? Dacă doar 4 din 32 au operă și valoare națională, realizați ce procentaj uluitor de reușită este? Numai într-o clasă, dar în arealul și la numărul celor care au frecventat actuala instituție de învățământ și cultură care împlinește curând 70 de ani!!! Și numai în acei 3 ani „de producție” !

NOI, prima clasă la liceul de 11 ani, din 1959, încă nu ne-am făcut toată datoria. Să ne orânduim cum trebuie averea din naștere, să știm ce-avem de făcut cu timpul care ne-a rămas.

Să dăm deci, viață anilor și anilor VIAȚĂ!

*

Cartea de față folosește mult, cel mai mult, aceluia care vrea SĂ-NVEȚE!”

CLASA, LA ORDINEA... ALFABETULUI, cei în viață, azi:

Întoarcere la realitate, nu chiar la perle, dar oamenii vii, activi, cărora le este dedicată această carte:

1. Înv. Cornelia (Apostol) Iamandi - Ivești, Galați;
2. Prof. univ. dr. Ion Berdan - Iași;
3. Prof. Constantin Bucur - Bârlad; ...?
4. Prof. Tatiana (Bulboacă) Galan-Frumușelu-Glăvănești;
5. Tehnician Antoniu Chiric - Brașov; ...?
6. Prof. Nicolae Chiric - Bacău (Căbești);
7. As. medical Valentina (Cristea) Viță - Bacău;
8. Tehnician Gheorghe Dragomir - Bacău;
9. Contabilă Floarea (Druică) Stoian - Adjud;
10. Asist. și funcționar Ileana (Glod) Stafie - Piatra Neamț;
11. Prof. Mihail Grosu - Frumușița - Galați;
12. Înv. Alexandrina (Lupașcu) Șandru - Boghești, Vrancea;
13. As. medical Mariana (Machedon) Iolu - Tecuci; ...?
14. Prof. dr. Dumitru V. Marin - Vaslui;
15. Prof. univ. dr. Gheorghe Popa - Iași;
16. Ing. Proiectant Nicolae Popa - Iași;
17. Prof. Mihai Serghie - Gohor, Galați;
18. Lt. col. (rez.) Ion Telibașa - Buzău;
19. Ing. Ion Zaharia - Poduri, Bacău;

Cu primarul Ovidiu Ivanciu lângă COLOANA DORULUI DE ȚARĂ
de P. Mateescu, la Răchitoasa, Bacău, 2015

SUB ACEST SIMBOL,... TOȚI

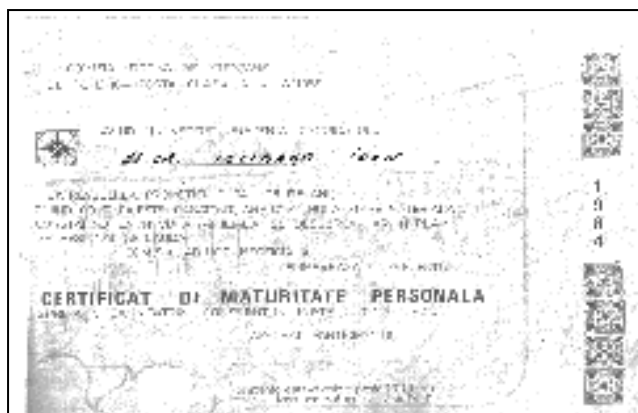
Prof. Nicolae Popa , Ansamblul și frații Chiriac în 3 oct 1981 la Sărbătoarea satului Giurgioana, foto DVM.

**INCLUDEM ȘI IMAGINEA DE MAI SUS
PRINTRE REALIZĂRILE NOASTRE UNICE ÎN
VIAȚĂ: ÎNTÂLNIREA FIILOR SATULUI
GIURGIOANA, 3 OCT. 1981, URMATĂ DE
SĂRBĂTOAREA SATULUI PE 6 NOV.2011.**

II

„CÂNTAR”– CONTROL LA 25 DE ANI, 1984

Dacă n-am avea „catalogul” promoției din 1959 prezentă la întâlnirea de 25 de ani, organizată tot de Dumitru V. Marin, ne-am lipsi de câteva informații prețioase pentru a desluși perioada de mari realizări ale fiecăruia în acești 30 de ani.

Reproducem, mai întâi CERTIFICATUL DE MATURITATE PERSONALĂ(!?), cu mențiunea că l-au primit toți cei prezentați la întâlnire și unde s-a știut adresa s-a și expedit.

Fotografiile celor doi frați Grama care încadrează profesoara de limba română păstrează acel inefabil al tinereții educatorilor, în alergare după un post mai bun sau pentru afirmare. Prof. V. Pandeles, N. Chiric sau Gh. Cardaș au rămas pentru totdeauna tineri.

		Nume: Maria Prenume: de 2 lit. Data nașterii: 1941/11/10 Locul nașterii: 44/19		Locul de muncă: Școala Funcția: învățătoare Data angajării: 1961/01/01 Locul angajării: 44/19		Nr. înmatriculare: 1 Data înmatriculării: 1961/01/01 Locul înmatriculării: 44/19	
		Nume: Ion Prenume: de 2 lit. Data nașterii: 1911/01/01 Locul nașterii: 44/19		Locul de muncă: Școala Funcția: profesor Data angajării: 1931/01/01 Locul angajării: 44/19		Nr. înmatriculare: 1 Data înmatriculării: 1931/01/01 Locul înmatriculării: 44/19	

Pagina 3 informează pe cei mai muncitori aspiranți la viața de oraș. Maria era de o perseverență rară iar Ion Berdan parcă se juca în loc să învețe. Era lector universitar doctor și cercetător științific.

		Nume: Tatiana Prenume: de 2 lit. Data nașterii: 1941/11/10 Locul nașterii: 44/19		Locul de muncă: Școala Funcția: învățătoare Data angajării: 1961/01/01 Locul angajării: 44/19		Nr. înmatriculare: 1 Data înmatriculării: 1961/01/01 Locul înmatriculării: 44/19	
		Nume: Antoniu Prenume: de 2 lit. Data nașterii: 1911/01/01 Locul nașterii: 44/19		Locul de muncă: Școala Funcția: profesor Data angajării: 1931/01/01 Locul angajării: 44/19		Nr. înmatriculare: 1 Data înmatriculării: 1931/01/01 Locul înmatriculării: 44/19	

Pagina 4: Tatiana și Antoniu. Unul dintre noi s-a eschivat și atunci. Mândrii de la pagina 5 parcă sunt soldați în post. Cam încruntați și prompti iar directorul școlii din Târpești a părăsit această lume.

Pagina 8, dar 3 ambițioși: Nicolae venea de la Toflea - Brăhășești „puterea armatei românești”, Alexandrina Lupașcu Șandru are și azi un soț iute și energic iar Iolu Machedon Mariana nu mai poate să arate chiar foarte bine, ca și atunci!

Pagina 9: doi din trei se văd. Nici Ion n-a venit. Primul de sus, Dumitru Marin era doctorand, avea 38 de articole publicate, un volum de Basme (1976), prezent cu soția și copiii. Din păcate s-a pierdut și Valentin Moraru, atunci director și mare călător: Quo vadis homo?

La **pagina 10**: Cei doi Popa. Cel cu perciuni, Gheorghe deja o luase pe căile cele mai bune. Așa e când ai noroc de nevastă! Culiță Popa e un tip respectabil azi, tot foarte muncitor și bun povestaș. Lipsește Pricopi de la Gohor și acum și atunci.

Pentru **pagina 11**, un gând de mare regret pentru frumoasa noastră colegă Viorica. Cei doi, adică Lazăr și Mihai „le-au avut” cu matematica - fizica. Dacă-l vedeți pe Mihai, vă molipsiți de încredere în viață: nu e de speriat, ci de admirat.

Pagina 12 îl mai are doar pe Ion Telibaşa. Lentul colonel de atunci e un pensionar foarte liniştit şi de treabă. Ia, să-l vedeţi şi la nunta fiicei sale !

Tofan (?)

Ultima **pagină, 13**, îl are pe Ion Zaharia, inginer şi şef absolvent atunci, de Catinca n-am mai dat dar ştim că trăieşte.

Demonii concluziilor ne fac să observăm că toţi erau oameni serioşi cu ceva realizări la activ... şi tare făţoşi!

Deja erau câteva vârfuri: Director de Combinat, membru al Comitetului politic al PCR (Valentin), doi profesori universitari cu ceva parapon (Ion şi Gheorghe) pentru cât mai aveau să contribuie la ştiinţa neamului, un profesor doctorand

(Vaslui) cu post în oraș, visul generației... Un inginer șef la Poduri lângă Moinești (absent), alți câțiva profesori și directori gata să primească decorații.

Pentru cine nu știe, precizăm că în acele vremuri era tare-tare greu de dobândit un post în orașe, declarate închise și unde nu se organizau concursuri. Naveta era un mijloc, dar tare distrugător și nu toți o puteau realiza. Era o zbatere teribilă pentru un post, pentru a publica ceva, pentru distincții în muncă. Ați observat că Tatiana Bulboacă - Galan își enumeră satisfacțiile profesionale? Să știți că mai toți, cred, care au lucrat în învățământ au fost la fel de activi!

Așa, ca o notă de umor: după câți hoți a alergat el, ziua și noaptea, Ion Telibașa, prin târgul Buzăului... Cu toată figura lui calmă și de treabă...!

Tot așa: mai toți aveau copii mari, tot pe la studii, tot îndrăzneți.

Orânduirea socialistă în zarea căreia se vedea comunismul îi punea obligatoriu la treabă pe toți. Mai ales că toată clasa absolventă voia... și muncea. Numai că linia orizontului comunist se tot depărta pe măsură ce societatea mai urca un deal...

La întâlnirea de după 25 de ani a fost mare veselie și multă mirare că unii s-au schimbat așa mult. Ca să nu mai spun că erau doi, spate în spate și întrebau de celălalt... Iar din vreo 7 doar vreo 4, a recunoscut Neculai.

Drept care s-au legat să se întâlnească după 10 ani...

Au trecut exact... 30!

Trăgând și un fel de linie: nici atunci, nici acum oamenii ăștia împrăștiți de viață în toată țara n-au abandonat munca cea îndeobște făuritoare de valori, personalitate, încredere în viață!"

Pagini din PRIMA CLASĂ/personalități...

Iași, 2014, 330 pag.

III

MOMENTUL...55

SĂRBĂTOARE LA PODU TURCULUI

Sărbătoarea minții din comuna Podu-Turcului, din Liceul „Alexandru Vlahuță” s-a desfășurat pe 29 mai, joi, de Înălțare, când s-au reunit oameni de mare valoare culturală, științifică, generali, mari spirite locale și naționale.

O garanție a seriozității, vigorii și valorii este că Uniunea Ziariștilor Profesioniști și Grupul de presă Cvintet TE-RA au fost și sunt organizatorii.

PROGRAMUL:

- 10:00 - 11:00 - **Parada suspinelor**. Dacă unii dintre cei 22 nu s-au revăzut de 55 de ani... dacă alte 12-14 familii cu personalități de dinainte și de după anul absolvirii, 1959, au fost invitați de suflet, suspinarea nu putea lipsi.

- 11:00-12:00 - Catalogul - martor! Dintre cei 4 profesori (Domnica Murgoci, Mircea Varvara, Elena Tudorache, Iancu Grama) unul, D-na Murgoci i-a luat „la ascultat” pe cei prezenți. Inutil să spun că 14 din cei 22 vii s-au străduit să nu lipsească la aniversarea lor.

- 12:00-13:00 - Filmul cu interviurile realizate în pregătirea întâlnirii.

- 13:00 - 14:40 - Concert „Privighetorile Zeletinului”

- 14:40 - 16:00 - Lansarea cărții **„Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului”; diplome, lacrimi.**

Atenție că este și prima clasă absolventă cu 11 ani ciclu liceal dar și **prima clasă cu atât de multe și mari personalități ale acestui areal.**

Când s-au pornit cercetările erau 10-14 nume, acum sunt peste 90. În noua listă, aici, am selectat peste 40 dintre ei. Dintre aceștia prezenții, au fost activi Mircea Varvara, Ioan Berdan, Dumitru V. Marin, Gheorghe Popa, generalii Cheptine și Rotaru, Domnica Spulber-Murgoci, Mihai Serghie. Au fost și Dorinel Ichim, poetul Dumitru Brăneanu (de la Bacău), Letiția Opreșan - pictoriță de la București, comandorul Ionel Țarină de la Constanța și mulți alții. Pare mai mult decât interesant?

În pauze s-au admirat tablourile Letiției Opreșan, într-o expoziție specială.

- 16:00 - 19:00 - În „alergătura” după vreo măslină s-au derulat amintiri, întâmplări, momente de viață. I-am făcut o vizită colectivă și Tatianeii Galan.

Pe lângă cei aproximativ 50 de invitați, au fost și cei din Podu-Turcului și mai ales elevi (și din Ansamblu) ai acestui prestigios liceu „Alexandru Vlahuță”.

În speranța că aceste cuvinte sunt precizări care să certifice o manifestare social - cultural - spirituală de excepție, la aniversarea de 55 de ani, precizăm că ne îndoim că așa ceva adică alta de după acești 60 de ani, se va mai putea organiza vreodată. Invităm să vină la fața locului pe oricine dorește.

Precizare: în 2014, așteptările au fost mult depășite, deși profesorii Grama și Tudorache au lipsit; de asemenea câțiva dintre cei nominalizați. (Filmarea se găsește pe Youtube).

ALBUM FOTO

29 mai 2014

**Dumitru V. MARIN, Gheorghe POPA, Mircea VARVARA,
Val ANDREESCU – vizită în liceu**

**Letiția OPRIȘAN, Dumitru V. MARIN, Iulia MARIN
Împreună cu elevii**

În timpul concertului: dr. Lupu, D.Spulber, M.Varvara

Ion BERDAN primește Atestatul de la Dumitru V. MARIN

**Anca MOLDOVEANU, Gabriela DAMIAN, Tatiana GALAN,
Domnica SPULBER, Dumitru V. MARIN**

**Prof. univ.dr. Gheorghe POPA, Dumitru V. MARIN și membri ai
Ansamblului „Privighetorile Zeletinului”**

Neculai POPA și Dumitru V. MARIN

Mihai SERGHIE și Dumitru V. MARIN

Valentina VÎȚĂ fericită de Diplomă și Dumitru V. MARIN

Letiția OPRIȘAN – premiată

Dr. Valeriu LUPU, susținător vasluian de marcă

Prof. Nicolae POPA – premiat

PRIVIGHETORILE ZELETINULUI și Oprișan, Marin, Popa

Sesiune de autografe

Întâlnire după 55 de ani. Podu Turcului – sărbătoare, nume mari și amintiri

La sfârșitul săptămânii trecute, liceul „Al. Vlahuță”, Primăria și alte instituții locale din Podu Turcului au participat și s-au bucurat de o mare sărbătoare! Elevii și profesorii prestigioasei instituții de învățământ au omagiat „Prima Clasă” absolventă în 1959, atât cât a mai îngăduit vremea să mai rămână din cei 32 de elevi și câți au putut să se deplaseze la strigarea catalogului! În cadrul unei întâlniri de suflet, foștii elevi au trăit o dublă sărbătoare și o dublă „înălțare”, un adevărat eveniment local, organizat excelent de către prof.dr. Dumitru V. Marin, vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZP), directorul general al trustului de presă „Cvintet TE-RA” Vaslui și directorul general al ziarului „Meridianul” de Iași-Vaslui-Bacău.

Dintre momentele pregătite cu atenție de organizatorul principal, amintim o reușită „Agapă sentimentală”, o frumoasă și originală” paradă a suspinelor, proiecția unui film documentar în care fiecare elev din „Prima Clasă” era prezentat în cadrul unor interviuri realizate de organizatorul principal, un excelent program de muzică populară oferit în dar de apreciatul Ansamblu folcloric „Privighetorile Zeletinului”, condus de prof. Nicolae Popa.

A primit felicitări și sincere aprecieri, prof. dr. Dumitru V. Marin, personalitate fără de care această întâlnire de suflet nu ar fi avut loc și cel care a prezentat un important volum documentar despre clasa aflată în sărbătoare, intitulat „Prima Clasă – Personalități de pe Valea Zeletinului”, care s-a bucurat

de un real succes în rândul celor prezenți. La ora 11.00, prof. Domnica Murgoci, diriginta și directoarea de altădată, multă vreme inspector general al ISJ Iași, înainte de a striga catalogul (cel autentic!), le-a spus foștilor elevi: „Mi-amintesc cu plăcere de munca noastră prin care doream să vă îmbogățim spiritual, să înnobilăm sufletul și să vă asigurăm o bază de a porni la drum! Vă felicit pe toți! Strigăm catalogul: Angheluță Maria? Nu mai este? Dumnezeu s-o ierte!”. Un moment de reculegere, regrete și frumoase cuvinte au fost rostite și pentru cei trecuți în neființă. Au răspuns Prezent oameni de știință, ca prof. univ. dr. Ioan Berdan (Am așteptat cu nerăbdare acest moment al reîntâlnirii și mai înainte de toate, îi mulțumesc colegului nostru Dumitru Marin pentru că a făcut posibil acest lucru. Sunt foarte mândru c-am terminat liceul din Podu Turcului”), prof. dr. Dumitru V. Marin („Am avut noroc de un liceu bun! Am terminat două facultăți, un doctorat, aceasta este a 23-a carte, am fost în 32 de țări ale lumii și am transmis pentru TV și ziarul proprii. Mă bucur să vă văd, am o soție extraordinară, am trei copii realizați, opt nepoți și vă am pe toți în sufletul meu!”). Au mai spus Prezent prof. univ. dr. Ioniță Druică, ing. dr. Constantin Popa, general Nicolae Rotaru, poezii și scriitorii Val Andreescu și Dumitru Brăneanu, reputații prof. Gheorghe Neagu, Victor Marin, Hristache Pricopie, informaticianul Cornel Brumă și alți absolvenți mai tineri. Așa cum stă bine unei astfel de manifestări, cei prezenți au continuat destăinuirile, schimburile de informații și declarațiile ușor nostalgice și la cuvenita masă festivă. O manifestare reușită; un adevărat eveniment local pe care toți cei prezenți nu-l vor putea uita.

Val ANDREESCU

Articol din ziarul DEȘTEPTAREA DE BACĂU
06.06.2014

Valea Zeletinului, „prima clasă” prin care trec toți fiii ei

Împlinirea a 55 de ani de la absolvirea primei clase a actualului Grup Școlar, „Alexandru Vlahuță”, din Podu Turcului, a fost laitmotivul evenimentului organizat, zilele trecute, în această comună, prin lansarea cărții unuia dintre absolvenți, „scriitorul, etnologul și jurnalistul” (așa cum singur se prezintă) Dumitru V. Marin-Zeletin. Cartea, intitulată simplu „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului”, este o cronică bogată a vieții economice, sociale și spirituale a Văii Zeletinului, dar mai ales a zonei Podu Turcului, zone care au dat țării valori de nivel național și internațional.

Evenimentul a fost marcat de o adevărată serbare a fiilor comunei și a zonei și a fost organizat de UZPR și D.V.Marin. Nu-i greu de înțeles că acesta s-a transformat pe loc într-o întâlnire de suflet a celor care au pornit în această lume de pe aceste meleaguri, de unde au dobândit și primele cunoștințe despre viață și pe baza cărora au construit apoi tot ceea ce le-a conferit calitatea de profesori, de învățători, de ofițeri, de economiști sau ingineri. O generație de excepție, pe care autorul cărții o include printre „Personalitățile Văii Zeletinului”.

Apărută la Editura PIM, din Iași, în 2014, cartea-monografie a fost structurată după un plan original, am spune după matricea sufltească a autorului, un veritabil cronicar al multor evenimente ale unei istorii trăite în peste 70 de ani, om care a adunat, meticulos aproape, date despre fiecare personaj important al propriei lui „istorii trăite” și pe care îl plasează, după criterii de asemenea originale, într-un tablou cuprinzător al celor care au dat Văii Zeletinului un nume de râu de care s-a

auzit mai departe în lume. Aflăm, astfel, amănunte despre „Perlele coroanei”, adică tocmai despre „mărgăritarele suflet care au lăsat OPERA în urma lor”, facem cunoștință cu cei din prima clasă a liceului din Podu Turcului, 22 dintre ei încă în viață, din totalul de 32, citim despre ce au înfăptuit, mai valoros, în viață unii sau alții dintre foștii elevi, pentru ca, apoi, din capitolul al patrulea, autorul să le permită „personajelor” sale să se prezinte singure. Dar nu i-a uitat nici pe cei „care vin”, adică pe cei care s-au afirmat după generația 1959, și în care îi regăsim pe dirijorul Ovidiu Bălan, pe Dorian Pocovnicu – actualul prefect al județului, pe deputatul Ioan Melinte sau pe directorul Direcției Silvice, Viorel Ghelase. Pentru ca un ultim capitol să fie dedicat exclusiv „Personalităților de pe Valea Zeletinului”.

O carte de amintiri, cu iz monografic, cu accente poetice pe ici pe acolo, dar care are o cheie a ei care m-a surprins plăcut: autorul ne deschide ochii nu doar asupra unei generații care a absolvit cursurile unei școli, asupra celei dintâi generații de absolvenți ai unei școli, ci vede chiar comunitatea zonei, istoria acesteia, cultura și spiritualitatea ei ca o perpetuă „primă clasă” prin care trec toți și care vor purta permanent amprenta acestor elemente primordiale. Ni se întâmplă tuturor la fel, oriunde am fi. De aceea mi-au plăcut cuvintele unui personaj din această carte, doctorul în montanologie și inginerul Constantin Popa: „Am fost în peste 30 de țări ale lumii, am văzut atâtea locuri, atâția oameni, atâtea mări, atâția munți și văi. Dar mie tot mai dragă îmi este Valea Zeletinului”.

Petru DARIE

**Articol apărut în Ziarul de Bacău
06.06.2014**

IV (1).

EU DESPRE EI; EI DESPRE NOI: CU CEI DE AZI... DINTRE CEI DE-ATUNCI

1. PROF. UNIV. DR. ION BERDAN

Ion este azi un tip fără răbdare în comunicare. De câte ori am vorbit cu el, era tot pe grabă, parcă plictisit de viață, grăbit să se întoarcă la căsuța lui cu grădină. Nu-l interesează de loc gloria postumă, nu cine știe cât soarta celorlalți, evident nici viața publică. E adeptul principiului că atât a putut face în viață, se mulțumește cu atât. Solicitat să-și adune amintirile a trimis impresii de călătorie prin diverse țări, drept care le ignor. Dar... nu pot ignora activitatea sa de om de știință, drept care iată-l în cele ce urmează pe tăvădăreșteanul nostru de la care am copiat la algebră (se așeza astfel încât să văd bine), deși nu eram chiar slab, că altfel puteam rămâne corigent...

S-a născut la 9 august 1941, în comuna Vultureni, jud. Bacău din părinții Ioan și Elisabeta Berdan. Primii ani ai copilăriei i-a petrecut în satul natal, sub îngrijirea și educația părinților. În anul 1948, la vârsta de 7 ani, este înscris ca elev în

clasa a I-a la școala general nr.5 din Tecuci, unde, va absolvi, de altfel, în 1955, cursurile ciclului gimnazial.

Din dorința de a fi mai aproape de familie, în septembrie 1955 devine elev, în clasa a VIII-a, la Liceul teoretic „Al. Vlahuță” din Podu-Turcului care era în cel de-al doilea an de existență. Aici, sub îndrumarea unui colectiv de profesori tineri și entuziaști (Mircea Varvara, I. Grama, Vasile Pandele) dobândește solide cunoștințe de cultură generală și aptitudini practice, printre care cele de chimie, care îi vor marca evoluția viitoare. Aceasta și pentru că, profesorul său de chimie, Vasile Pandele, i-a insuflat dragostea și interesul pentru studiul fascinant al Chimiei și al științelor exacte. Nu întâmplător, în iulie 1959, în urma examenului de admitere, cu o concurență de 6 candidați pe loc, devine student la cursurile de zi ale Facultății de Chimie, din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași. De altfel, marea majoritate a absolvenților singurei clase de la liceul din Podu-Turcului, au devenit studenți grație serioasei pregătiri din timpul școlarizării care s-a realizat cu prima promoție cu patru ani de liceu.

Perioada celor 5 ani de studenție i-a permis înțelegerea și aprofundarea notiunilor, conceptelor și legităților de bază ale chimiei, și, cu acest fundament, o solidă pregătire de specialitate. Printre profesorii pe care i-a avut aici, cunoscuți ca specialiști în țară și străinătate se remarcă: Ioan Zugrăvescu, Radu Ralea, Margareta Poni, Eugen Papafil, Magda Petrovanu, Vasile Ababei etc.

După terminarea studiilor universitare, în 1964, este numit ca preparator la Catedra de Chimie Anorganică din cadrul aceleiași facultăți a Universității „Al. I. Cuza” Iași. Ulterior, urcă ierarhiile treptelor universitare, în urma unor concursuri, și ocupă succesiv funcțiile de asistent (1966), lector (1975), conferențiar (1990) și profesor (1992). Începând cu anul

universitar 2006-2007 este profesor consultant la aceeași catedră.

În anul 1974 își susține teza de doctorat, cu titlul: „Combinatii complexe cu Tl (III)”, sub conducerea științifică a d-lui prof.dr. Nicolae Calu. În perioada 1978 – 1982, este detașat în Algeria, pe baza unui contract, unde funcționează ca profesor asociat la Universitatea din Sidi-Bel-Abbes.

În calitate de cadru didactic, în paralel cu activitatea didactică și științifică a îndeplinit o serie de munci de răspundere la nivelul catedrei, facultății și Universității „Al. I. Cuza” Iași. Astfel, a fost șeful Catedrei de Chimie: anorganică timp de 11 ani (1992-1995, 2000-2003, 2004-2006), membru al Consiliului Profesorat al Facultății de Chimie (1990-2006), membru al Senatului Universității „Al. I. Cuza” Iași (1972-1974).

Activitatea didactică a cuprins toate formele de învățământ (cursuri, seminarii, lucrări practice) cu studenții anilor I-V, cu masteranzii și cu doctoranzii. Astfel, a fost titularul cursurilor: „Chimia nemetalelor”, „Chimia metalelor”, „Structura și reactivitatea substanțelor anorganice”, „Reactivitate și mecanisme de reacție în chimia anorganică”, „Elaborarea materialelor anorganice” (în limba franceză), „Chimia compușilor organo-metalici (în limba franceză), „Chimie anorganică avansată”; „Strategii de sinteza și caracterizare a compușilor chimici” etc.

A îndrumat peste 100 de studenți în elaborarea lucrărilor de licență și peste 70 de profesori de gimnaziu și liceu în finalizarea lucrărilor metodico - științifice pentru obținerea gradului didactic în învățământ.

A efectuat cursuri de pregătire și de perfecționare cu profesorii de chimie în vederea obținerii definitivatului și a gradului didactic II și a făcut parte din comisiile de examen

pentru definitivat și gradele II și I în învățământ. Este autor și coautor al unui număr de 15 manuale și cărți de specialitate apărute la Editura Universității „Al. I. Cuza” Iași, Editura I.P.Iași, Editura USM – Chișinău (R. Moldova).

Activitatea științifică se referă la 3 perioade distincte, și anume:

- pregătirea tezei de doctorat (1964 - 1974);
- cercetare științifică cu caracter relativ independent (1975 - 1989);
- cercetare științifică independentă corelată cu cea în calitate de conducător de doctorat (1990 – până în prezent).

Direcțiile de cercetare vizează atât teme fundamentale cât și cu caracter aplicativ. Rezultatele cercetării s-au concretizat în 98 lucrări științifice, dintre care 32 publicate în reviste cu ISI în țară și străinătate. De asemenea este autor și coautor la 14 brevete de invenție. A finalizat peste 50 de contracte de cercetare științifică, la o parte din acestea fiind director de grant obținut prin competiție la nivel de CNCIS.

În calitate de conducător de doctorat, are 9 doctoranzi cu tezele susținute și confirmate de Comisia centrală CNATDCU .

Este membru al Asociației Oamenilor de știință și al Societății de Chimie din România.

A participat la numeroase manifestări științifice din țară și străinătate, ca de exemplu:

- Cea de a 29-a Conferință Internațională de Chimie Coordinativă, 20 - 27 iulie 1992 , Lausanne - Elveția;
- Conferința de Chimie Coordinativă de la Chișinău (R.Moldova), sept. 1996 și sept. 2000;
- Conferința Societăților de Chimie din țările Est - Europene; 20 - 27 iunie 1998, Halkidiki (Grecia);

– Saloanele Internaționale de Inventică, Bruxelles (Belgia) 1992, 1994.

– A efectuat o serie, de specializări și a predat cursuri în străinătate:

– Stagiul de 4 luni - specializare în spectroscopie și magnetochimie; aprilie - iulie 1972 Wrocław - Polonia;

– Stagiul de documentare de 2 săptămâni în iunie 1999 la Univ. Orleans – Franța;

– Detașare pe o perioadă de 4 ani (1978 -1982) ca profesor - cooperant la Universitatea din și din Belabes Algeria.

A fost membru într-o serie de comisii de la nivelul Ministerului Educației și cercetării:

– expert evaluator al CNCSIS (1996 - 2006);

– membru al Comisiei CNATDCU din cadrul MECT (2003 - 2006);

– membru al Comisiei de evaluare a burselor studențești în străinătate (2000 - 2004).

În prezent pensionar cu grijă pentru o căsuță cu livadă, Ion este un personaj bonom, agreabil și politicos.

2. NECULAI CHIRIC

Sărbătoare pentru oameni, de Sfinții Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan, deci pe 30 ianuarie, ziua lui I.L.Caragiale. Vin de la „Comuna Podu Turcului”, unde am căutat primar, am vorbit cu Directoarea Liceului, am stabilit de un concurs literar în Liceu, cu două doamne profesoare, susținut de MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, i-am înmănat o carte vechiului prieten, profesor și cercetător, Hristache Pricopi, am lăsat alte cărți la Biblioteca publică din târg și, mai ales, am cisluit cu prof. Nicolae Popa mentorul Ansamblului „Privighetorile Zeletinului” de 44 de ani. Om de mare nădejde și valoare.

Pe o ulicioară din Căbești, bat la poarta profesorului pensionar Neculai Chiric, despre care o vecină m-a informat că s-a stabilit definitiv (chiar cu loc în cimitir), că a construit, că e deja de-al lor...

Apare doamna Chiric: „aaa, dvs. sunteți, stați să vă ajut că e gheață multă la poartă”, mă păzesc de un câine roșcat, mă înființez în casa curată a familiei. Chiar îmi place cum s-au gospodărit oameniiăștia retrași departe de Bacăul unde Neculai a fost profesor, director, șef de Oficiu de turism, oricum, unde a activat preț de o generație.

– Bre, Neculai, mă bucur mult să te revăd, după acești 5 ani... Se uită lung la nevastă, îndelung întrebător, apoi:

– Tu ești... Marin, bine-ai venit pe la noi.

Ambii mă invită să iau loc, le spun că nu sunt în inspecție, încep amintirile, le spun că sunt în grabă, mă întreabă dacă servesc ceva, dacă vreau un pahar de vin. Rememorăm câte ceva din viața

noastră comună (de liceeni) apoi despre ce a mai realizat prin Bacău, acum părăsit, zice el, definitiv.

Încep să mă simt bine: el își aduce aminte cum ne mai ghionteam în bănci, cum îmi sufla la fizică și nu-l lăsam în pană la limba română, îi redescopăr surâsul șugubăț de coleg de bancă „dă-ți pace, măi” când îl grăbeam, el fiind mai molcom. Acum e alb la față, alb la puținul păr dimprejurul cheliei, poartă un fes pe care-l rog să și-l dea jos, e tot liniștit și calm. Mai iute e soția... care încălzește repede niște sarmale, are pâine proaspătă și, din fugă, înfulec ceva: „bune sarmale, ești bună gospodină” dar mă uit la ceas și sar ca ars. Neculai:

– Dacă la sarmale lipsește un pahar de vin, nu cade bine...și-i face semn doamnei să aducă o butelcuță pentru acasă.

– Tu, cu ce-ți ocupi timpul, Culae? (am văzut la el reviste de științe)

– Iaca, mai studiez și acum, meditez, trăiesc, muncesc, vezi ce vie frumoasă am. Metafizic, numai metafizic, gândesc. Trăim cam singuri, că am copii dar prin Londra și... departe.

– Nici nu știi, cât de mult mă bucur să te văd, îi zic, înspre plecare, de fapt tare bucuros că fostul meu coleg de bancă n-a luat-o razna cu mintea cum mi s-a părut cândva; și de faptul că-s mulțumiți la casa lor după ce și-au făcut datoria către viață, către ei, către societate. Și, zic ei, și către Dumnezeu...

M-am mai exprimat cândva, tot așa:

Fiecare are destinul său și se realizează cum poate, că nu toți au aceleași șanse. Deci, nu e de condamnat nici un om pentru că atât a putut, atât a realizat. Un fel de DAT al vieții: pe oriunde a umblat, orice ar fi reușit, odată cu scăderea rolului social, al energiilor vitale, mai fiecare ar vrea să trăiască mai liniștit, mai în siguranță, mai fără probleme existențiale (care nu lipsesc absolut la nimeni). Drept care, OMUL, se retrage la o căsuță a sa (dacă are), la o bucată de pământ pe care să-l muncească pentru prelungirea vieții sale. SE ÎNTOARCE LA PĂMÂNT, ÎNAINTE DE A INTRA ÎN EL.

3. GHEORGHE DRAGOMIR

Plin de viață era băiatul ăsta, ca elev care știa să cânte la acordeon, deci invitat și pe unde nu știam noi, dar rămânea discret și cam în urmă la învățătură. N-am avut cunoștință de studiile făcute după liceu și când ne-am întâlnit după câteva decenii în parcul Bacăului, era un pic masiv și suferea de picioare, dar optimist: „am făcut o mulțime de străzi în Bacău, constructor fiind și am fost foarte apreciat”

– Pe la Galbenii tăi te mai duci?

– La Călimăneasa uneori, dar nu mai am pe nimeni...

Oftează trist după anii prea repede trecuți cu realizările lor, familie, copii, serviciu, uneori petreceri... s-a lăsat de cântări.

Recent, la telefon mi se plânge trist: „măi, Marine, săream peste blocuri, iar acum nu mai pot pași nici treptele. Pățesc mult din cauza asta, dar nu mă dau!”

Cum generația noastră a fost optimistă, îl înțeleg pe Ghiță, cu suferințele, necazurile și izolarea lui în mijlocul orașului, la bloc. Asta ne pândește pe absolut toți: izolarea și singurătatea. Dacă avem nepoți pe lângă noi, însăși viața ni se schimbă...

– Vii la întâlnire, Ghiță?

– Vin, neapărat, că la cea de acum 5 ani, m-am rătăcit cu mașinile.

– Ce crezi că ai realizat cel mai valoros în viață?

– Cred că familia, și munca mea făcută conștiincios și cu rezultate. Chiar stau cu pieptul sus...

Iată, dar, un moșneguț cam brunețel, și în haină neagră, pășind greoi, are conștiința utilității sale într-o comunitate și trăiește cu ideea că a fost și el cineva...

4. TATIANA BULBOACĂ=GALAN

UN GÂND DESPRE...TIANA

O mare nenorocire a lovit-o pe Tatiana Galan, care și-a înmormântat bărbatul marți, 5 februarie 2019, la Frumușelu – Glăvănești, în aceeași zi în care l-am înmormântat și eu pe fratele meu Victor, la Iași. Cum noi am comunicat mult în ultima vreme, durerea cauzată de aceste pierderi a fost mult mai mare. Tatiana cea rămasă slabă ca o așchie toată viața, s-a dovedit întotdeauna o ființă puternică. A profesat peste 4 decenii ca profesoară de limba română, a dobândit gradele didactice, a fost evidențiată mereu, a făcut inspecții de grad în tot județul Bacău. A realizat și două volume etnografice de mare valoare și n-a evitat să scrie numeroase articole și contribuții la *Gazeta Învățământului*, *Meridianul Iași-Vaslui-Bacău*, *Meridianul Cultural Românesc* etc.

Are o familie realizată, copii, nepoți, dar pierderea soțului a fost o lovitură dură pentru această familistă convinsă: după decenii de conviețuire, cum să nu fie afectată...?!

Am sunat-o pentru realizarea acestui volum și am surprins-o în starea cea mai rea, sătulă de tot și de toate. Condoleanțele mele, nu prea au ajutat-o. Așa că, gândul meu de compasiune și părerile de rău, rămân să fie mai apoi, receptate.

Din familie de învățători, ea și fratele Eugen, au ajuns profesori prin muncă și merite. Despre asta am vrut să vorbim...

– Până la urmă, prof. gr. I (echivalând cu un doctorat) Tatiana Galan, fost Bulboacă, întruchipează eforturile unei

comunități țărănești de a produce spiritual și material, o perioadă de expansiune și înflorire, după care, iată, urmează lenta regresie și despărțire de trecut... tot spre pământ.

Tatiana Bulboacă Galan profesoară gr.I cu media 10, născută la 20 ianuarie 1942 în satul Frumușelu, comuna Glăvănești, jud. Bacău, absolventă a primei promoții cu 11 ani de liceu, în 1959.

Abolventă a Facultății de filologie, Univ. Iași, căsătorită în 1963, doi copii bine realizați, cu care se mândrește foarte tare, soțul fost primar și fruntaș în sat. A participat la celelalte 2 întâlniri de promoție.

A tipărit volumul monografic și etnografic „În oglinda timpului”, a publicat numeroase articole și studii în mai multe publicații printre care Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău și Meridianul Cultural Românesc, revistă internațională.

Are conștiința importanței sale sociale.

Încă își folosește bine capacitatea creatoare și de efort fizic deși e subțire ca o trestie. Mai jos copiii.

5. MIHAI GROSU

Am încercat de multe ori să-l găsesc la telefon. O rudă de-a lui m-a făcut să înțeleg că fostul profesor de limba română din Frumușița jud. Galați nu mai este așa comunicativ și este cu totul retras. Așa că eforturile mele sunt fără rezultat concret.

Dar,

Știu că trăiește și el și soția sa, că au copiii în Galați și că rămân legați de locul unde au muncit și învățat generații de elevi.

Până la urmă, vine, sau nu vine la întâlnirea noastră, tot rămânem cu o bucurie: peste jumătate dintre absolvenții anului 1959 mai fac umbră pământului spre care se îndreaptă, cu dorința de a mai trăi... măcar încă... puțin!

Letiția OPRIȘAN – La sfat

6. CORNELIA APOSTOL=IAMANDI

– Sărutmâna, bună seara, ce mai faceți, doamnă Cornelia?

– Apoi, mă mișc destul de greu cu un cadru special, da,...cine-i la telefon?

– Ia să vedem dacă ghicești.

– Tu ești Marin, ce mai faci scumpul nostru coleg?

– Scurt, Cornelica, vreau să vă aduc pe toți care mai trăiți, la întâlnirea promoției 1959, la Podu, joi, pe 30 mai 2019. De data asta să nu lipsești că nu știu dacă o să mai fac vreodată asemenea reuniune...

Parcă se încălzește toată atmosfera, imediat se creează acel ceva greu de definit dar ușor de detectat: bucata comună din sufletul adolescentului. Îi zic repede: „Cornelia, îți mărturisesc faptul că la balul de adio, al absolvenților, într-un dans cu tine, am simțit amețitoarea apropiere a sânilor frumoși, fierbinți, generatori de metafore. M-ai îndepărtat după un timp, dar eu am rămas pentru totdeauna cu acea senzație unică a descoperirii trupului adolescentin ademenitor și generator de visuri alese. Nu vulgare, nici bazate pe atracție sexuală” Mă bucur să te aud și-mi închipui că o duci greu.

– Chiar foarte greu, sunt singură, am probleme cu ochii și picioarele, nu prea mai vin nici colege, nici vecine, cât nu le mai dau câte ceva.

– Ai un fiu deja general și inspector general la ISU, București. Nepoți, câți ai?

– Am 2 copii și 2 nepoți, la București și la Focșani. Cu bărbatu-meu, Jenică Iamandi, mi-am făcut o casă, dar acum, e tare greu singură, bătu-o-ar pustia de singurătate și neputință.

Vreau să schimb subiectul și o întreb dacă mai are vreunul din butoaiiele multe pe care i le-am văzut în curte acum 5 ani. Îmi răspunde că s-au stricat și n-are nimic în ele. Dar din realizările din viața ta, Cornelia...

– Am fost foarte activă, am format și condus numeroase echipe artistice, premiate la nivel de țară. Ca președinte de C.A.P. soțul a condus echipa de fotbal. Am fost cineva, la viața mea. Acum, mă mai bucur doar de ce realizează fiul meu Radu, în capitală. Dar... e departe! Nepoții, cu școala, vin rar, așa că...

Mă gândesc la eleva de liceu, zâmbăreață și frumoasă, cu nasul ușor arcuit, cu un corp sculptat, parcă, activă în clasă, activă la cenaclul literar pe care-l conduceam eu. Nu ne-am văzut mulți ani, dar am citit despre rezultatele cultural-sociale și didactice ale Corneliei Iamandi, cea născută pe 15 septembrie 1941, căsătorită destul de devreme, ajunsă o învățătoare de mare merit – național, chiar. Cu toții am ajuns la vârsta amintirilor. Ea a spus că, dacă nu eram eu cu chemările de 25, de 55 de ani, cu cartea din 2014, n-ar fi știut nimeni de clasa noastră. Cam așa și este. Dar, amintirile ne mai colorează o parte din această viață, cât o mai avem... **Fugit, ireparabile, tempus.**

Poate, în mai, mai putem participa măcar și câteva minute la BALUL AMINTIRILOR...

7. DUMITRU V. MARIN

Să vorbesc „de față cu Dvs.” cu mine însumi, ar fi o idee...și să spun că prea m-am risipit în lume ca să nu știu cine sunt. Să spun că am muncit, am învățat, am învățat și pe mulți alții într-un răstimp de 62 de ani mereu activ... că rămân optimist și când o fi cădelnița la cap. Sigur trebuie să vă spun că „țărânelul” de la Giurgioana, încă își mai găsește rădăcini în prietenia cu voi, în aprecierea semenilor și în suportul familiei.

Până la urmă: o viață mereu în activitate. O descoperiți și în pliantul de mai jos și într-o addenda rareori mai bogată și variată, (și) în istoria culturii românești...?!

RECORDURI, RECORDURI, NUMAI...RECORDURILE PENTRU MEMORIA ISTORIEI (pliant) (n.28 aprilie 1941)

2... RECORDURI MONDIALE:

● Interviu cu 9 șefi (sau foști șefi) de stat: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), Francois Mitterand (Franța), Mircea Snegur, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Regele Mihai I, discuții cu Nicolae Ceaușescu (și, arestat de Vladimir Voronin, când nu era încă președintele Rep. Moldova).

● Prin Meridianul Cultural Românesc (înf. pe 8 febr. 2015), publicarea, doar după 17 numere, a 501(de) colaboratori din 4 continente și numeroase țări.

6... RECORDURI NAȚIONALE:

● Prima televiziune privată autorizată, Licența 001/TV, înființată pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru ¼ din România.

● Cel mai longeviv editorialist român, la TVV, Unison, Meridianul, Onix, Meridianul Cultural Românesc, cu debut în jurnalistică în 1957, relatări din 32 de țări.

● Înființează primul grup de presă complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-rețea, ziar și revistă.

● Interviuri cu 14 prim-miniștri (Petre Roman, Th. Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciorbea, Radu Vasile, Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, Victor Ponta, cei din Republica Moldova: Mircea Druc, Valeriu Muravski, Andrei Sangheli, Vasile Tarlev, – ultimii doi miniștri, ajunși în această funcție).

● Prima Teză de doctorat = carte consacrată curentului romantic în folclor: Tudor Pamfile și Revista ION CREANGĂ (1998), pregătită și documentată peste 20 de ani.

● Consemnări de la 3 întronizări de episcopi (Huși) PS Ioachim, PS Corneliu, PS Ignatie, interviuri cu Papa Ioan Paul al II-lea, PF Teoctist, PF Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, protopopi, preoți.

3... RECORDURI INTERJUDEȚENE:

● Simpozioane interjudețene în numeroase comune. Zilele Meridianului, în jud. Iași, Bacău, Vaslui, Galați.

● Lansări de cărți, a ziarului Meridianul , a Revistei Meridianul Cultural Românesc în aceste județe.

- Nominalizare în 13 Dicționare cu personalități, Cetățean de onoare (Podu Turcului-Bacău, Țepu-Galați, Prisăcani-Iași), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al UZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE

- Longevitate mare ca jurnalist, peste 62 de ani.
- Școală neoficială de presă, (1990-2019 -), peste 500 de persoane, cu vârfuri naționale.
- 23 de ani șef județean de partid (MER, FER, ACȚIUNEA POPULARĂ, Partidul verde), record local de consilieri, 234 în mandatul 2000-2004.
- 5 mandate de Consilier județean, + 2 local.
- Candidat la Primărie, Camera Deputaților, Senat, Consilii locale și județene (1992 - 2008).
- Prima rețea de radio, locală: Vaslui (1993) + Bârlad (1994).
- Primul roman reușit, din istoria speciei literare, în Vaslui: romanul Zăpada pe flori de cireș (1999).
- Înființează și promovează Curentul Cultural-Informațional din județ: cele mai mari personalități vasluiene, autori de merit, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și pagini speciale, au fost promovați în mijloacele proprii de presă.
- Organizează Cenaclul literar județean (1971) și 1991-2006), Cenaclul Mugurel '74, Festivalul național Fantastic Dance (2 ediții), Gala ziariștilor (2 ediții), Tip-top-minitop (2 ediții), Simpozionul național Omagiu Cărții Vasluiene (5 ediții), Zilele Meridianului în peste 25 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui... .
- Micromonografii și medalioane despre viață și opera lui Dumitru V. Marin în 13 Dicționare cu personalități în

județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați. Istoria Jurnalismului din România (2012 = 9 mențiuni), Enciclopedia Personalităților din România (2010), Dicționarul etnologilor români (1998). Multe mențiuni în cărți, ziare și reviste.

- Prima monografie a Liceului „Mihail Kogălniceanu”, din Vaslui, 1990.

- Autor a peste 6 volume (din 33) de istorie culturală locală. X: ...Ordinul Ziariștilor, Aur, de 2 ori.

- Reprezentări pentru Vaslui în 32 de țări din lume.

- Cetățean de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.

- Primul studiu consacrat învățământului local, 1980, și carte, în 2016: Învățământ și merit vasluian (difuzată și la școlile din județ, biblioteci).

- Primul vasluian în întâlniri oficiale, ca șef de delegație ecologistă cu Joschka Fischer, pe 2 dec. 2001, la Budapesta. Primul vasluian la un asemenea rang înalt.

- Numeric și valoric întâlniri și interviuri (mult peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea, editoriale care consemnează rezultatele.

- Prima revistă vasluiană de după Revoluție, Vlăstarul/L.M.K. (1990).

- Primul ziar local, nr. unic, Teleradioeveniment (1993).

- Primul săptămânal, extins, Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău (1996 – 2019 –).

- Vicepreședinte al UZPR (din 2005), Ordinul Ziariștilor români, AUR, 2005, 2013. Vicepreședinte al partidului Federația Ecologistă din România, 1992-2004.

- Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.

- Adună 501 de colaboratori, în 4 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din LUME și tot ce este mai valoros în județul Vaslui. De departe un record de Guinness Book.

● Filmul lui Corneliu Porumboiu, 2006, premiat la Cannes, reface momente din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin. „A fost sau n-a fost..”. Număr special în Evenimentul Zilei, București, (2006) și în alte 30 de ziare și reviste.

● PRIMUL „MECENA” local, totul fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

(Vezi, addenda)

8. Gheorghe (LUCIAN) POPA

„Liceul „Alexandru Vlahuță” din Podu Turcului, componentă a sufletului nostru.

Pe data de 26 octombrie 2018 am avut o scurtă convorbire telefonică cu amicul Trică (prof.dr. Dumitru V.Marin-Zeletin). L-am apelat pentru a-l felicita cu ocazia zilei onomastice (Sf. Dumitru). Atunci mi-a comunicat faptul că intenționează să ne întâlnim în luna mai 2019 la Podu Turcului, pentru a sărbători a 60-a aniversare a absolvirii liceului. Cunoscându-i calitățile și tenacitatea, am fost convins că întâlnirea va avea loc.

Chiar în timpul discuției mi-au venit în minte două întrebări (fără a i le spune lui Trică):

Din cei 31 de absolvenți (promoția 1959), câți om mai fi (în viață) și pe unde om mai fi? De aici se pot desprinde „n ramificații”: sănătatea, preocupări, pensii, etc. Dintre toate, cea mai importantă este sănătatea. Și nu am în vedere „ruginirea corpului”, ceva normal la vârsta „a IV-a” pe care o avem, ci, la starea cerebelului. Acad. Bekhterev, care și-a dedicat viața studierii creierului uman, explică de ce apare demența. El a remarcat că: „doar 20% dintre oameni vor avea fericirea să moară păstrându-și rațiunea. Ceilalți 80%, la vârsta înaintată se vor transforma în niște bătrâni răi sau naivi și vor deveni o povară pe umerii copiilor adulți. Odată cu trecerea anilor, practic toată lumea începe să fie leneșă. Lucrăm foarte mult în tinerețe pentru a ne relaxa la bătrânețe. Însă, cu cât ne relaxăm mai mult,

cu atât mai rău ne facem nouă înșine. Memoria și capacitatea de gândire suferă; treptat, omul se îndepărtează de lumea reală, creându-și propria lume, deseori crudă și ostilă, o lume de fantezie dureroasă” (Atenție, el nu a avut în vedere „demența digitală”!).

Noi, (les trente un), ne situăm în cei 20%. Spun aceasta pentru că am văzut cum s-au prezentat colegii la întâlnirea de acum cinci ani, în plus, am conversat telefonic destul de des cu mulți colegi(ieșeni, nemțeni, vasluieni, vrânceni, băcăoani) și am constatat că nu este pericol de demență la nici unul.

2) De ce (pentru ce) să venim la Liceul din Podu Turcului? Răspunsul la această întrebare l-am găsit în titlul unei cărți apărută relativ recent (al cărei conținut nu are legătură cu specificul întâlnirii noastre): Nimeni să nu uite și nimeni să nu fie uitat(ing. geolog, Răsvan Popescu, Cartea Românească, 2018).

Trăim într-o lume grăbită, în perpetuă transformare, și „alergăm” să ajungem cât mai repede „măine” (în speranța că ne va fi mai bine), uitând să „retrăim” ceea ce am fost „ieri”.

Ei bine, Trică, ne propune să facem „o pauză în alergare”, să ne adunăm joi, pe 30 mai 2019 la Podu Turcului și să ne amintim ce am fost și ce am făcut „ieri”.

Liceul din Podu Turcului, în urmă cu 60-65 ani, nu era o unitate de învățământ cu „zorzoane academice”, dar, ambele componente ale procesului didactic (profesorii și elevii) erau de foarte bună calitate.

Profesorii mei de la liceu (de fapt de la toate nivelurile) au fost niște dascăli deosebiți (nepotul meu ar spune: „super”), oameni cu HAR.

Știu, din propria experiență a zecilor de ani de activitate didactică, că, a-i învăța pe tineri, este o misiune care nu poate fi realizată decât cu dragoste și pasiune. Profesorul trebuie să aibă

chemare pentru activitatea didactică, să-și iubească elevii, să fie exigent, în primul rând cu sine, și, nu în ultimul rând, să aibă o ținută vestimentară adecvată. Puțini sunt profesorii care predau cu suflet. Pentru un elev (student) cadrul didactic trebuie să fie nu doar profesor, ci și mentor. Multe persoane care prestează activități didactice în sistemul de învățământ din România nu pot fi profesori din cauză că nu au har. Aș face o comparație cu preoții: sigur ați întâlnit, cu diverse ocazii și preoți fără har.

La cursul festiv (ultima prelegere a perioadei de studenție), în fiecare an le spuneam absolvenților (în calitate de decan): „dacă nu iubiți copiii nu mergeți în învățământ. Sunt alternative”.

În cartea lui Trică de acum cinci ani, „Prima clasă de pe Valea Zeletinului”, le-am făcut câte un „miniportret”, foștilor mei profesori, astăzi doar îi amintesc: Mircea Varvara, Domnica Spulber (Murgoci), Elena Tudorache, Iancu Grama, Costică Grama, Minea Damian, Elena Dimitriu. Matematica pe care am învățat-o cu doamna profesor Elena Dimitriu, m-a ajutat mult toată viața și în special în timpul studiilor postliceale. Este adevărat că, domnia sa avea un stil aparte, „ex abrupto”, de a-i asculta pe elevi, dar pe mine, care, fără să mă laud, „le aveam” cu matematica, nu mă deranja. Admiram toți profesorii, dar cel mai mult îmi plăcea să vin la ore la doamna profesor Tiron (cred că toți colegii o admirau pe doamna Tiron, așa cum probabil, toate colegele îl admirau pe domnul profesor Damian). Dacă aș compune o scrisoare cu titlul „Domnului profesor, cu dragoste”, ar trebui să o multiplic în atâtea exemplare câți profesori am avut, pentru a expedia fiecăruia un exemplar.

Instruirea și educarea noastră în timpul liceului, ne-au permis să participăm ulterior (cu succes) la competiții dure pe piața muncii bazate pe competitivitate și profesionalism. Aceasta și pentru că, profesorii noștri au interpretat perfect, cu luciditate,

insistentă și siguranță, un exercițiu de virtuozitate. Domniile lor ne-au deschis porțile cunoașterii și ne-au transmis cultul muncii. Dacă vreunul din foștii mei colegi, mă contrazice, înseamnă că, în perioada liceului (cu scuzele cuvenite), a fost un adolescent miop (vorba lui Eliade).

Din evoluția noastră profesională, nu putem exclude importanța și semnificația începutului. Da, într-un anume fel, începutul a fost la Podu Turcului (cel puțin pentru mine). Nu-mi este rușine să spun că, la Podu Turcului:

1) am simțit prima dată asfaltul sub tălpi (eram obișnuit cu noroaiele Bogheștilor);

2) am „utilizat” prima dată energia electrică;

3) aici am avut șansa de a sta în banca, în fața căreia, la catedră erau profesori tineri dar cu studii superioare.

Dându-i Cezarului (profesorilor) ce-i al Cezarului, să nu uităm cealaltă componentă a procesului didactic: elevii (noi „les trente un”). Eram adolescenți cumiți (în concordanță cu vârsta, și cumiți am rămas toată viața), necăjiți (dar nu întreaga viață), dornici să învățăm (măcar pentru a nu supăra părinții și profesorii) și mai ales, pentru a nu avea soarta părinților noștri. Erau timpuri grele pentru (aproape) toți românii. Convulsii și conflagrații de toate felurile pe întreaga planetă. Meritam altă copilărie.

Când gândul ori pașii mă duc la Podu Turcului, simt un parfum de toamnă și nostalgia timpurilor trecute. Liceul „Al. Vlahuță” din Podu Turcului nu-l poți nici critica, nici lăuda: el este o componentă a sufletului nostru.

Au trecut 60 de ani de atunci și asăzi, la vârsta de 79 de ani nu sunt trist. Au fost (anii) și buni și răi, dar, toți sunt ai mei (cum spune Cătălin Crișan).

Am fost și am rămas un om dinamic, uneori efervescent, într-o continuă mișcare (nu chiar browniană) între speranță și

destin, încercând mereu, cu multă muncă, să-mi „up-gradez” calitățile profesionale (și nu numai). Nu știu în ce măsură am reușit. Uneori, mă întreb, dacă, astăzi „eu sunt ceea ce mi-am dorit să fiu sau sunt ceea ce trebuia să fiu.” Toată viața am beneficiat de dragostea și sprijinul familiei, iar astăzi am satisfacții mari din partea nepotului meu Daniel, elev în clasa a VII-a la Colegiul Național din Iași, olimpic la matematică cu medalii și premii inclusiv pe plan internațional.

Ca la orice om, viața mea se compune din: necazuri și bucurii, succese și eșecuri, speranțe și incertitudini, realizări și deziluzii. Am supraviețuit într-o lume, care, cu tot farmecul ei, are și componente perverse și ingrate. Dar, spiritul meu a rămas viguros și tânăr și la urma urmelor (ca bilanț final) pot spune: J'ai gagné!

Trică, mi-a recomandat să scriu ceva și despre mine (să-mi realizez un „miniportret”); voi scrie „ceva” pentru a nu-l supăra. Dar nu prea multe din trei motive:

- 1) nu-mi plac autoportretele (cu excepția celor aparținând pictorilor;

- 2) am spus despre mine excesiv de multe în urmă cu cinci ani (Prima clasă de pe Valea Zeletinului);

- 3) evenimente deosebite nu prea au fost în ultimii cinci ani.

Acel „ceva” se referă la: a) activități; b) speranțe; c) proiecte.

Activități; după înlăturarea Ceaușeștilor de la conducerea țării era la modă întrebarea: „ce-ați făcut în ultimii cinci ani?”. Răspunsul meu,este: am muncit, așa cum am muncit toată viața, educând și studenții în acest sens.

Important pentru mine a fost faptul că, am prestat activități didactice și științifice, la facultatea unde am funcționat toată viața, până în anul 2018 (respectiv încă 13 ani de la ieșirea

la pensie). Am predat studenților și masteranzilor disciplinele Hidrogeochimie și Geochimia apelor continentale. Continuarea activității didactice și științifice până la vârsta de 78 de ani, a însemnat enorm pentru mine. Mi-a fost benefică, m-a ținut „treaz” și mi-a îndus ideea (poate iluzia) că încă nu m-am „ramolit”. Aceasta nu s-ar fi petrecut dacă unii dintre foștii mei studenți, ulterior colegi cu mine la catedră, și în prezent deținători de funcții de conducere (director departament, decan, prorector, președinte al Senatului Univesității) nu mi-ar fi dat șansa continuării. A fost un gest elegant și de bun simț, față de fostul lor profesor (șef de catedră și decan, Gh. Popa). Cu siguranță că, fără ca eu să știu, înainte de a-mi acorda șansa m-au evaluat și „am promovat examenul”. Lasând modestia la o parte afirm că, am înclinații pentru munca cu tinerii și-mi place mult să țin prelegeri în amfiteatre(în fața zecilor sau sutelor de studenți). Am „dominat” totdeauna amfiteatrul pentru că, mi-am pregătit cu seriozitate prelegerile, am diversificat și modernizat procesul didactic. „Strategia” mea era simplă: intram în amfiteatru „cu mâinele în buzunar” (prezentam cursul liber, clar și logic) venind cu noutăți din domeniu (nu baliverne). Este rușinos pentru unprofessor (mai ales în învățământul superior) să-și prezinte prelegerea citind de pe foi. Pe bună dreptate studentul te poate întreba: domnule profesor, Dvs. nu țineți minte „par coeur” o singură prelegere iar nouă ne pretindeți, la examen, să memorăm 15-30?

Cred că și astăzi aş fi predat dacă nu intervenea micșorarea numărului studenților la specializările Geochimie și Inginerie Geologică. Normele didactice trebuiau asigurate, în primul rând, persoanelor în activitate. Unul din „feed back-urile” reformelor postdecembriste este distrugerea, în mare măsură, a învățământului tehnic.

Mult timp îl „petrec” în compania nepotului meu Daniel, elev în clasa a VII-a la Colegiul Național din Iași. În timpul vacanțelor mergem aproape zilnic la piscină și la Grădina Botanică (când nu este în vacanță, de 2-3 ori pe săptămână). Deseori îmi pune judecata și memoria la încercare cu noțiuni și problem (mai ales la chimie, la matematică nu fac față).

„Navighez” mult pe internet, în primul rând pentru a „vâna” informațiile științifice, dar și pentru a fi, cât de cât, la curent cu evenimentele zilei. Ar fi păcat să nu profităm de avantajele oferite de bibliotecile virtuale. (Daniel m-a întrebat într-o zi: „cum ai profesat tu în orașul Contantine din Algeria? Acest oraș nu există în Algeria!”. Adevărat, acum orașul se numește Qacentina).

Oricum, încerc să respect recomandările acad. Bekhterev de a nu lăsa creierul să „doarmă” și să apară demența. Nu accept principiul că, am muncit mult în copilărie și tinerețe, iar astăzi, ca pensionar să mă odihnesc, să mă „delectez” cu o mâncare și bautură bune, integrale, etc., așa cum procedează majoritatea pensionarilor.

Aproape zilnic, studiez 2-3 ore în cabinetul meu de la facultate (cabinetul în care am lucrat în ultimii 55 de ani), am discuții profesionale cu colegii pentru a cunoaște ultimele noutăți din domeniu (geochimia).

Zilnic fac aprovizionarea (merg la piață pe jos ca să acopăr distanța de 5 km recomandată de medici), în speranța că mă voi „reabilita” în fața familiei pentru perioadele lungi din tinerețe, când asemenea activități erau în „fișa postului” soției.

Speranțe: da, am multe speranțe (unele dintre ele, de fapt, sunt dorințe care ar putea, eventual, să devină speranțe) dar, transformarea lor în realitate este incertă.

Prima mea dorință coincide cu dorința majorității compatrioților: „țara mea, guvernată cel puțin în timpul vieții

mele (79 ani) de: incompetenți, mincinoși, corupți și impostori, să devină o țară prosperă, o țară a celor mulți, iar resursele natural (și numai) să fie gestionate și valorificate de către români și pentru români.” Avem, mai bine spus am avut, resurse naturale și umane care să ne permită un trai decent și evitarea convulsiilor economice și sociale (spun aceasta ca unul care 45 de ani le-a predat studenților gestionarea și valorizarea resurselor litosferei).

Cum să nu fiu revoltat, când la știri (tv) se prezintă un reportaj din care constat că unor pensionari cu pensia lunară de cca 730 RON, li se cere să achite facturi lunare de 850 RON pentru consumul de gaze (pensia nu le ajunge nici măcar pentru a plăti consumul de gaze). Suntem o țară care a avut și încă mai are rezerve (și resurse) de gaze naturale. Politicienii se ceartă pe tema „cui și cât gaz să exportăm din Platoul Continental al Mării Negre” (pardon, să-l extragă și să-l exporte o firmă străină!?). Îmi sare „muștarul” și schimb canalul (tv): aici apare (pe ecran) o doamnă simpatică, ba chiar frumoasă, bine cosmetizată, într-o vestimentație populară impecabilă, care cântă cu toată convingerea „noi suntem români, noi suntem aici pe veci stăpâni”. (Oftez: Stăpâni pe dracu!). Tastesz OFF și vorbind cu mine însumi, mă întreb: până când și până unde?

Prima mea speranță este „să o mai duc”, dar această speranță este condiționată de: a) speranța de viață în România (75,4 ani=valoarea medie dar: București=77,8 ani, Iași=74,4 ani; estimare Eurostat, pentru cei care se nasc astăzi); b) de „prioritățile doamnei cu coasa”. Eu mă deplasez tot timpul încercând să derutez GPS-ul ei. Oricum, nimeni nu este nemuritor...memento more...; (cum nimeni nu ne-a întrebat dacă vrem și când vrem să venim în această lume, nu vom fi întrebați nici dacă și când vrem să plecăm). Un coleg de la

facultatea de biologie spune că nu-i vorba de moarte ci, de o trecere, dintr-o lume mondenă într-una transmondenă).

À propos de „dus”; vă spun un banc pe care l-am auzit la colegii mei algerieni în perioada când eram semi-algerian. În lumea islamică există ritualul ca, orice bărbat să meargă, măcar o dată în viață, la Mecca (hagialic) și să se închine la piatra sfântă (Kaaba). Celor care locuiesc în țări situate la distanțe mari de Arabia Saudită și nu au resurse financiare suficiente, le este aproape imposibil. Dar, cei care reușesc să îndeplinească ritualul, sunt răsplătiți cu gradul (titlul) de „hagiu”, foarte respectat în lumea arabă. Și acum bancul: un arab cu vârsta de 79 de ani (vârsta mea) a mers la Mecca și a dobândit titlul de hagiu. La întoarcere a organizat o petrecere; unul dintre invitați îi urează (printre altele): „să te ajute Alah să trăiești 100 de ani”. Auzind aceste cuvinte, proaspătul hagiu se supără și-i răspunde: „ascultă huia (formulă de adresare între bărbați, huia=frate în sens confesional, nu genealogic), de ce ai spus 100 de ani, poate Alah vrea mai mult!. (Tâlcul l-ați sesizat).

La categoria speranțe deșarte aș menționa speranța ca pensiile (cuantumul) oamenilor cinstiți să reflecte mai bine calitatea și cantitatea muncii depuse în zeci de ani. Am spus speranță deșartă (iluzie), deoarece o asemenea măsură ar putea fi luată doar de guvernanți cinstiți și cu bun simț (ceea ce la noi, cel puțin deocamdată, nu este cazul).

În sfârșit, sper ca „urmașii mei și urmașii urmașilor mei” să învețe din greșelile mele și să trăiască timpuri mai bune.

Proiecte: pentru unii poate părea absurd să vorbești de proiecte la vârsta de 80 ani.

Și totuși.... la orele de biologie mi s-a spus: „deosebirea între cea mai harnică albină și cel mai leneș om, constă în faptul că, „albina realizează acele figuri geometrice perfecte în stup,

din instinct (așa a fost setată), iar omul, indiferent de stadiul evolutiv, mai întâi gândește ceea ce urmează să execute”. Prietenul meu Culiță (colegul Popa Nicolae) ar spune: proiecte. (Desigur, mă refer la un om normal).

Da, am multe proiecte, însă unul din ele este de actualitate și mă interesează în mod deosebit, chiar dacă acest proiect îmi va lua ceva timp. Este vorba de un tratat (carte) de Hidrogeochimie continentală. Ar fi continuarea unei cărți (Hidrogeochimie), publicată de mine cu ceva timp în urmă. Îmi propun să insist asupra a două elemente (insuficient tratate în literatura românească de specialitate):

1) Bilanțurile hidrogeochimice (transformarea chimismului apelor subterane consecință a proceselor hidrogeochimice la interfața „apă-roci”, pe traseul „ape de precipitații–ape de izvor”).

2) Apele minerale din România (geneză, chimism, domenii de valorificare).

Restul proiectelor sunt puțin spectaculoase și țin de activitățile cotidiene, lunare, etc.

Închei cu următoarele gânduri:

Un cuvânt de laudă, de apreciere și de mulțumire se cuvine colegului nostru Dumitru V. Marin (Trică) pentru frumoasa și onoranta inițiativă de a ne „aduna” pentru a treia oară (1984, 2014, 2019) și de a mai scrie încă o carte despre noi (Promoția 1959);

Privesc în urmă, cu satisfacție pentru realizările mele profesionale, dar, privesc și în viitor, cu convingerea că, voi avea timpul și puterea să mai realizez ceva. Dacă nu.... „atâta am putut atâta am făcut”;

Datorez, Podu Turcului, o parte din împlinirile vieții mele de profesor universitar; adresez mulțumiri și recunoștință foștilor profesori și colegi, iar generațiilor actuale și viitoare de profesori și elevi, urarea cuvenită acestui liceu: vivat, crescat, floreat;

Dragi profesori și colegi, vă urez tuturor, și fiecăruia în parte, să fiți sănătoși, să va bucurați de cei dragi și ei de Dvs, să

uitați tot „urâtul” din viața de până acum și să vă păstrați nealterată demnitatea până în „ultima zi”.

Amintiți-vă mereu cuvintele lui Rudyard Kipling:

Să ai curajul să spui da,
Să ai curajul să spui nu,
Și-n fiecare clipă grea,
Să fii mereu același TU!
Să știi să crezi, când unii te înșală,
Să te ridici, când alții de doboară,
Să poți păstra ce alții vor s-alunge,
Să știi să râzi, când sufletul îți plânge,
Aceasta-i „Arta de-a învinge!”

P.S. Un gând pios și o lumânare aprinsă pentru profesorii și colegii plecați la cele sfinte. Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Prof.univ.dr.emeritus, Gheorghe Popa,
Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, 12 februarie 2019
(ziua nunții mele, în urmă cu 52 de ani)”

Nota noastră:

- a). textul de față îi aparține lui Lucian;
- b). Oare, câți dintre noi au mai beneficiat de o asemenea porție de libertate?

Publicații:

14 cărți: 2 monografii, 2 cursuri la Universitatea din Constantine-Algeria, 10 cursuri și caiete de lucrări practice la Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași;

61 studii în domeniul Geostiintelor: zăcămintele de mangan din România,(mineralogie, geochimie, geneză, modele matematice de reprezentare grafică a sistemelor minerale cu patru componenți), apele subterane din Platforma Moldovenească, apele minerale de la Grădina Botanică Iași etc.

9. NECULAI POPA

CU MURĂTURA-NTRE DINȚI

Duminică 3 martie 2019, am dat curs invitației de a participa la aniversarea zilei sale de naștere: împlinea 80 de ani, pe 4 martie, dar duminică îi vin mai ușor rudele și prietenii. Păi, de ce să nu mă duc la un fost coleg de bancă în liceu, cu care m-am mai intersectat în cursul activității și vieții și păstrăm o cordialitate rară, îmi zic. Drept care, aproape punctual, la ora 13,08 iată-mă-s la poarta vilei unde mă întâmpină cu bucurie evidentă.

– Mi-ai făcut o mare bucurie, Trică, parchează ici lângă gard mașina, suntem pregătiți, mă bucur foarte mult că ai venit.

– Ce-i drept, n-am promis, dar, parcă, nu-mi vine să nu te felicit la o așa sărbătoare, ia, să te îmbrățișez... Și el era grăbit să ne strângem în brațe, după vreo 2 ani, doar de convorbiri telefonice.

Arată bine Culiță cel cu aruncarea sulitei la Podu Turcului. Profesorul Cardaș îl ținea ca pe brațe din cauză că venea cu premii de pe la concursuri, iar noi nu mai pridideam cu întrebările. Nu era nici mândru nici încrezut feciorașul gospodarului Popa din Călimăneștii Puieștilor, azi în județul Vaslui. Ba chiar ne împăcam tare bine, pentru că nu fuma (nici azi), nu sărea la bătaie, era fecior de țăran ca și noi, cam pleoștit după experiența școlară de la Bârlad.

Mă prezintă fratelui (simpatic, simpatic), cumnatei primitoare, unei familii de loc din jud. Vaslui, Manolache, doamnei sale, Elena, o gospodină excepțională, unei familii de tineri

îndrăgostiți, fiicei, ginerelui, și surorii sale mai mari, soția scriitorului Vasile Filip, cel cu aproape 90 de cărți, alături de care am tot combătut la masa cu bucate. Chiar alese, chiar foarte bune, chiar cu atmosfera potrivită deoarece toți ne-am bucurat să ne vedem, revedem, îmbrățișăm... Firesc, fiecare avea cât mai multe de spus dar n-a trecut neobservată salata de boeuf stropită cu un coniac Daniels, restul din antreu care a dezvoltat o sete... necesară la o mare sărbătoare. Ce s-a discutat nu mai contează (toate ale zilei, cu referiri la Londra, Paris, Montreal, Milano, cam cum schimbam noi impresii despre Podu, Giurgioana, Călimănești, Adjud, odinioară; mai puțin înjurăturile pentru guvernanți), că Neculai a fost un amfitrion perfect susținut de doamna casei la fel de bine, mă rog atmosferă de petrecere, voie bună, între intelectuali de cei adevărați. Au existat totuși, zice cârcotașul, și două momente cu zădărnici:

1. Când s-a adus friptura asupra căreia s-au repezit toți ca la comandă, și când au văzut că se topește în gură, au reclamat să vină murăturile. A venit Neculai cu doi harbuji roșii murați, tari ca pentru salata de pe vapor „mi-au reușit murăturile, anul acesta” zice el mândru și ne întinde feliile... ce să mai spunem, am suflat tot din farfurii, ne-am confruntat pe bucățele în furculițe, ca între prietenii cei mai buni, botezați cu vin „combinație fetească regală cu regele viei, otonel” zice cam glumeț gospodarul în timp ce noi încă ne mai luptam cu pepenele roșu mușcând ca spre sfârșitul verii din el. Ce mai, atmosferă demnă de un film, adică filmul pe care l-a realizat cu telefonul Culae, văzându-ne mulțumiți și cu chef de vorbă.

2. Momentul pe care l-am provocat chiar eu când a trebuit să plec, pentru că mai nimeni nu voia să plec așa repede (vreo 4 ore) și când s-au deranjat comesenii să-și mute mașinile pentru drumul meu liber. Am regretat că i-am deranjat, am regretat bucatele rămase, am regretat compania cu totul plăcută, discuțiile interesante, am de regretat că ne tot trece timpul...

Pe tot drumul spre Vaslui am simțit gustul murăturii perfecte, iar când am mai descoperit printre dinți o fărâmitură, am jurat să mă duc să învăț de la el cum se pune. Murătură, la murătură trage, nu?

Textul următor e trimis de Nicolae Gh. Popa, prin email.

PREAMBUL

„Mama m-a născut în urmă cu 80 de ani (fără nici o asistență medicală, că nu era la acea vreme), în asistența unei moașe, Cojocărița, din sat (persoană care avea unele îndeletniciri și ajuta femeile să nască). Calendaristic, ziua nașterii, de 4 martie, coincide cu data marelui dezastru natural provocat de cutremurul de vineri, 04 martie 1977, ora 21:21, având o magnitudine de 7,4 grade pe scara Richter care a durat 55 de secunde și a făcut 1570 victime (aveam, atunci, 38 de ani).

Fiind de specialitate inginer-proiectant-constructor, am fost desemnat pentru a verifica efectele acestui dezastru și a propune măsuri de îmbunătățiri de proiectare în construcție. Iată că după 42 de ani de la dezastru, mă găsesc încă în viață, am 80 de ani, sunt sănătos și încă am poftă de muncă.

Locuiesc în zona metropolitană Iași.

Școală: „1947 – 1972 (!?). (Am rezumat eu, DVM).

Funcții: proiectant, inspector principal....

Pensionat: 1999.

ACTIVITĂȚI PROFESIONALE

Proiectant arhitectură

În cadrul Direcției de Sistematizare, Arhitectură și Proiectare în Construcții, angajat în anul 1964, am lucrat la întocmirea unor proiecte de arhitectură, independent ori în colective de arhitecți proiectanți.

Am desfășurat muncă de șef proiect și proiectant arhitectură, independent, pentru obiective ca: blocuri locuințe, magazine pentru depozitare cereale, școli etc.

În colectivul de proiectare arhitectură „Arh. Dăriescu Cezar” – proiectant al spitalului de copii, „Sf. Maria” Iași, am întocmit proiect pentru Corpul operator cu săli operație+dependețe. În același colectiv am lucrat la Spitalul de recuperare Iași.

În cadrul colectivului „Arh. Cheptea Gheorghe” am lucrat la Hotel „Moldova” Iași, Terasa „Corso” pe Lăpușneanu etc.

Inginer proiectant

Am întocmit proiectele de specialitate rezistență la obiective în perioada 1972-2010, din care menționez: Bloc Tarom, vis-a-vis de Liceul Național, bloc B.R.D. pe A. Panu, blocuri Ghica Vodă, 6 buc., tot pe A. Panu, blocuri zona centrală, atelier școală + sală sport în orașul Tg. Frumos.

Blocuri din Pașcani, Vaslui, Bârlad, Podu Iloaie etc. Am întocmit proiect tip P+10 E cu aplicabilitate pe țară în zone seismic de grad 7,5 seismicitate.

După cutremurul din 4 martie 1977 am fost desemnat să evaluez efectele cutremurului asupra blocurilor de locuințe existente la acea dată având structura de rezistență zidărie portantă (P+4E).

Am executat expertize tehnice și proiecte de consolidare la diferite imobile (școli, blocuri de locuințe, cinematografe, etc).

Inginer șef sector sistematizare la CPJ Vaslui, calitate în care am coordonat întocmirea de Planuri Urbanistice Generale pentru localități rurale, orașe și municipii de pe teritoriul județului Vaslui. Tot în acest timp am fost și expert tehnic pe lângă judecătoria Vaslui și Bârlad (am întocmit expertize

tehnico-judiciare solicitate de instanțe pentru soluționarea cauzelor din procese).

În cadrul firmei SC „STEXPRO” SRL IAȘI, înființată în 1997, al cărui administrator am fost, am întocmit proiecte de autorizație de construire și proiecte tehnice la peste 300 obiective, din care majoritatea locuințe proprietate personală, proiecte de consolidări cămine studențești, școli, dispensare, magazine metalice, etc.

Aici am enumerat cronologic munca depusă în 53 ani de proiectare în domeniul arhitectură, sistematizare și rezistența construcțiilor.

Am venit în Iași cu repartitie, unde m-am angajat în data de 4 aug. 1964.

În prezent, când scriu aceste rânduri, colegul vostru are 80 de ani, fată de 46 ani, nepoată de 24 ani (absolventă de Informatică și actualmente lucrează în Anglia) și băiat de 51 ani, nepoată de 18 ani (elevă în clasa a XII-a, medaliată cu bronz la Olimpiada de Fizică).

Am efectuat excursii în străinătate, înainte de 1989, în Republica Moldova, Ucraina, Bulgaria, iar după 2000 în Ungaria, Austria, Italia, Franța, Spania, Andora, Grecia etc. În prezent nu mai sunt activ și am mare plăcere să călătoresc în țară și străinătate.

CE NU-MI FACE PLĂCERE SĂ-MI ADUC AMINTE:

De prigoana comunistă, pe care am simțit-o din plin eu fiind fiu de țăran chiabur.

Tata, un „nenorocit” de țăran, cu cinci copii rămași în viață (din zece), avea 25 ha, pământ pe care-l muncea din zori și pâna în noapte cu copiii, pentru că nu avea voie să ia oameni cu

ziua. Visul lui de țăran era să le asigure câte 5 ha pământ la fiecare copil, așa cum promise el de la bunicul. Mare greșeală!!!

Fratele meu, Gheorghe, student la Institutul de Geodezie, a fost trimis acasă de la facultate ca să-l convingă pe tata să se treacă la colectiv, că altfel îl dă afara din facultate. Eu, mic copil fiind, am fost pus de tata să-l păzesc, ca să nu se omoare. Sora mea nu a fost primită în liceu pentru că era fiică de chiabur. Eu, fiind elev în anul I la Școala de Arhitectură București, nu am primit bursă, deși aveam medie bună. Toate produsele pe care le aduna tata de pe câmp erau luate sub formă de cote, pe care statul le dădea la ruși ca despăgubire de război.

Calvarul temporar s-a terminat în anul 1962, când o șleahță de golani, activiști, a învăluit-o pe mama în curte la fratele meu Alexandru și a obligat-o să se treacă la colectiv. Ecouri după un an, când am venit în vacanță: mama îi spunea tatei „ce proști am fost”!!! Vezică se poate trăi și fără muncă!”

Am prins din plin seceta din anul 1946 (aveam 7 ani), cu efectele dezastruoase din anul 1947. Am făcut o foame cumplită la liceu la Bârlad. Era pâinea la cartelă numai pentru muncitori, $\frac{1}{4}$ pâine de persoană/zi. Plăteam cu banii lăsați de tata și eram foarte bucuroși când primeam o mână de firmituri rămasă în urma porționării pâinilor de la magazine. La Bârlad, în clasele a VIII-a și a IX-a, am stat la gazdă, dar numai după ce aceasta se înțelegea cu tata ce alimente și lemne să-i aducă lunar. Locuiam la 40 km de Bârlad, iar tata venea lunar, cu căruța cu boi, cu alimente. Nu erau șosele și mașini, ca acum.

După 1989, tot dușmani ai poporului am rămas, deoarece revendicăm pământul moștenit de la tata, decedat în anul 1980.

RECUNOȘȚINȚĂ PENTRU PĂRINȚI:

Închei prin a face mențiunea că tata a fost un țăran luminat și ne-a dat pe toți cinci la școală. Toți am terminat studii superioare.

Tata a decedat în 1980 (75 ani), iar mama în 1992 (82 ani).
Dumnezeu să-i odihnească!!!”

Nota noastră:

Cred că Neculai este exemplul tipic de pensionar... odihnit(!)

10. MIHAI SERGHIE

Cu Mihai Serghie din Gohorul Tecuciului, la friptură și cârnați.

Iarnă destul de grea la începutul anului 2019, când m-am hotărât să fac „o vizită de documentare” la fostul meu coleg de bancă Mihai, încă de la terminarea Liceului stabilit în Gohorul natal. Urc greu și foarte greu dinspre Priponești, pe zăpadă, pe gheață, pe vânt, pe șoseaua asfaltată dar și pe vânt puternic. Nu cred că ar mai fi plecat de acasă cineva pe asemenea furtună, dar mă încântă să înfrunt furtuna, timpul nefavorabil și... așteptarea lui Mihai. Parcă m-a cuprins așa, un dor de tinerețe, un fel de voință ca pe timpul când făceam naveta pe furtună, cei 6 km de la Giurgioana la Podu Turcului.

Mihai și-a pierdut de curând consoarta, pe Marica, profesoară, mamă și soție de o bunătate apreciabilă, pe care am fost bucuros întotdeauna s-o văd și s-o admir. Când profesorul m-a anunțat de deces, plângând cu sughițuri, m-am întristat deosebit de tare, și nici n-am putut fi la înmormântarea ei. Așa că și voiam să-l consolez.

Zăpadă moale prin Gohor, unde vântul nu se simte prea tare, oprindu-se în pădurea de deasupra, dar tot am rătăcit cumva, drumul și a trebuit să întreb de câteva ori cum ajung la el acasă, ocazii cu care observ autoritatea și stima printre cetățeni... în sfârșit ajung la poartă, nu are sonerie. Sun la telefon. Iese agale cu capul descoperit, și parcă neschimbat față de acum câțiva ani. Câinele mă latră, eu privesc troienele care i-

au acoperit utilajele agricole din curte, nu-i mai văd combina, dar mai are unelte destule.

– Hai, bă, intră, zice, în timp ce ne îmbrățișăm, hai că răcești. Vezi, că la mine, tot în bucătărie te chem, și nu-i prea ordonat; ți-e foame?

– N-aș zice, dar ai promis că dai niște șorici de la ce-ai tăiat.

– Bineînțeles, sigur, ține el să mă asigure că plec cu fărâmitura-n barbă, cum se zice.

– Omule, condoleanțe, regret și eu, îi zic, și el pare a da în plâns, dar cum n-aș vrea asta, îl mai întreb dacă s-a echilibrat sufletește după nenorocire.

Ce putem face în fața lui Dumnezeu...

...Cam frig afară, tot cam așa înăuntru, începe să sfârșie niște cârnați făcuți de el, tai eu din pâine, face el rost de-o sticlă cu vin...cum să beau eu și la volan, și la vreme de seară. De altfel, nici el nu servește și doar ne întrecem la cârnați și murături, mă invită în camera de dormit, unde are și o frumoasă bibliotecă.

– Mă, Trică, uite monografia Gohorului întocmită de mine și cu ginerele, ce părere ai, ca scriitor și specialist?

Răsfoiesc, vreme de 10 minute cartea și-mi place, dar cârcotaș, îi zicși ce cred că i-ar mai trebui. Nu se supără. Timpul trece, trece, ne simțim bine, ca pe timpul când organizam vizionarea colectivă a vreunui film.

– Știi, Mihai, am senzația că suntem mai aproape de vremurile alea, dar și că suntem depășiți de vreme. Cu siguranță rămânem oameni ai unui timp care se cam duce. Cum stai cu speranța? Vii la ANIVERSARE?

– Bine, chiar bine, am avut și am pentru ce trăi, chiar dacă am muncit mult: copii realizați, nepot, o casă, ceva pământ și când am putut am mai cercetat istoria Gohorului...Dintre

colegii de atunci, doar cu câțiva vorbesc la telefon sau ne întâlnim: Berdan, Lucian Popa, Chiric Anton... Vin, cum să nu vin, dar să-mi spui și mie ce mai faci cu asta.

Vreme de seară, zăpadă, furtună, teamă de greutate în drum, alte griji, și, la drum. Mihai mă petrece după ce-mi bagă în mașină o bucată de șuncă de el făcută...

N.23.11.1940, Gohor, jud. Galați.

Căsătorit cu prof. Marica, 2 copii: Rodica și Cristi;

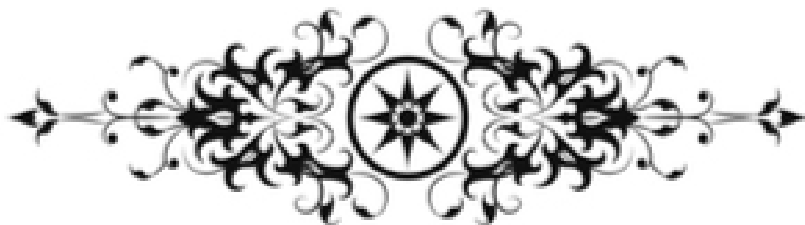
Autor al monografiei Gohorului și a Școlii gimnaziale, împreună cu conf. dr. Răzvan Cătălin Dinică.

I-au marcat viața 2 evenimente:

– 26 noiembrie 1998, când fiica sa Rodica a susținut doctoratul în chimie, la Iași, printre invitați fiind și Ion și Lucia Berdan;

– 26 noiembrie 2017, a încetat din viață soția sa, Marica.

Fiind foarte ocupat cu agricultura de primăvară, nu și-a găsit timp să alcătuiască un text potrivit momentului aniversat. Susține puternic inițiativa întâlnirii și vine cu sugestii.

11. ELENA GLOD=STAFIE

CU NUȚA GLOD... ÎN PIATRA(!?)

Încurcate sunt căile Domnului: eleva, Glod Elena, era construită să fie iubită de toată lumea. Mulți colegi din liceu visau să-i câștige inima, din clasa noastră aproape toți băieții, dar toți, absolut toți elevii clasei, erau copii de oameni necăjiți, străbăteau cu greu drumurile până la școală, mâncau „pandișpan”, adică felii de mămăligă rece, coaptă pe plita de fontă și... n-aveau timp de visurile iubirii în loc să fie preocupați de carte.

Erau vremuri când zbaterea pentru știința de carte era mobil național, când se achitau datoriile de război și țăranii primeau pentru grâul la cota impusă de comuniști 0,03 lei pe kg.

Nu-i cunosc amănuntele vieții Nuței, care s-a măritat destul de devreme și, spune ea, a avut o căsnicie fericită. Acum ar fi și o pensionară fericită, devreme ce, fiul, a fost cu funcții oficiale (Secretar de Stat), are o Agenție de turism, îi asigură excursiile în străinătate sau în țară, la care, doar, poate visa un alt pensionar. Mai are și o vilă în centrul Municipiului Piatra Neamț, sub Cozla și sub telegondolă, are clipele de liniște și trai bun. Le pot bănuî, doar, pentru că eu n-aș putea vegeta fără speranțe creative.

M-a invitat, să-mi arate cuibușorul personal, nora, fiul, bunăstarea. Într-un fel am invidiat-o pentru că scoate de la viață, ce-i place.

Aflu că, în martie, când scriu la carte, e la operație de varice la București.

Într-o convorbire de la începutul lui aprilie 2019, Nuța m-a determinat s-o invidiez de norocul ei: pe banii și în organizarea fiicei sale a călătorit în toată lumea, mai mult ca mine, doar... ca turistă. Poate e cu adevărat mulțumită pentru ce a crescut și cum trăiește.

De la Podu Turcului plecată, și ea face parte dintr-o generație muncitoare cu noroc la muncă și satisfacții în viață; din noroiul de la Podu.

Telegondola din Piatra Neamț

12. FLORIȚA DRUICĂ=STOIAN-SINGURĂ

Pentru fata asta am avut afecțiunea pre-adolescentină a copilului necăjit, dezbrăcat, desculț sau flenduros, dar nu prost, în clasa a V-a, când învățam împreună la Botanică, îmi era tare dragă. Ea locuia la Internat și-l avea pe fratele său mai mare cu 2 ani, ocrotitor,

deci era îndrăzneță și frunțașă la carte, drept care m-a aruncat cât acolo ca pretendent sentimental.

Anii, visele, învățăturile, împrejurările vieții ne-au îndepărtat și înstrăinat. Pentru mine, femeia de azi, voinică, mărunță și greoaie, rămâne Florița cea de odinioară, ca o floare care nu se mai ofilește.

Florițo, ce necaz mare ai avut?

– Păi, dacă mi-a murit bărbatul cu care m-am înțeles bine-bine o viață, ce necaz mai mare poate fi?

Nu știu cum să procedez, s-o protejez, să pricep ceva din sufletul ei. A fost o contabilă de autoritate în Adjud, mai toată viața, s-a mai dus prin Buda-Corbița (jud. Vrancea) unde fratele său a ajuns gospodar și primar, n-a pierdut legătura cu plaiurile natale. A fost martoră la schimbările din lumea satului, dar și a orașului, pe vremea când Adjutul se dezvoltă accelerat ca acceleratele care treceau prin acest important nod de cale ferată. Fiind important nod feroviar sau de transport rutier actualul municipiu, unde odinioară noi am susținut examenul de maturitate, i-a oferit condiții de trai, vis, realizare. Nu știu de visele cele mari ale Floricicăi Druică, dar am văzut-o împăcată

cu destinul ei. „Dacă voi ați putut face mai mult, bravo, vouă. Eu atât am reușit” zice ea cu un oftat.

Am sunat-o în martie: precizează că s-a născut pe 29 octombrie 1941, la Buda-Corbița, a fost căsătorită cu maestrul CFR Stoian, are o fată, tot în Adjud, un nepot; se plânge de singurătatea care-i mai rea decât pușcăria, are probleme de sănătate. Pare chiar descurajată și fără de nădejde în viitor, nu-și mai „contabilizează” anii, realizări, nădejdi. Acum vorbește cu năduf și oftează, doar.

Să fie, oare, oftatul femeii care odinioară a visat la mult mai mult?

13. ALEXANDRINA LUPAȘCU=ȘANDRU

ALEXANDRINA LUPAȘCU=ȘANDRU de la Boghești-Vrancea

Acum 5 ani i-am făcut vizita de documentare pentru cartea „**Prima clasă/Personalități de pe Valea Zeletinului.**” La peste 70 de ani, se mișca bine, avea straturi cu flori lângă fântâna din fața casei, avea un bărbat iute și bun vorbitor. Mai molcomă era ea, chiar prea liniștită și împăcată

cu viața simplă pe care o ducea. N-a vrut să vină la întâlnirea din 29 mai 2014 sub motiv că nu are cu ce se lauda și... n-arată așa bine.

Mi-a transmis totuși, ceva, Lupașcu Alexandrina: că s-a căsuit bine, că e muncitoare, are copii și nepoți, că a avut rost în viață... dar mai ales acea liniște a țăranului în mijlocul pământului său pe care-l lucrează. Era, totuși, o învățătoare la pensie, țăranică legată de glie, rămasă singură după ce copiii s-au împrăștiat în țară (nu în lume).

La telefon mi-a răspuns și mai „dărâmată” pentru că, a spus ea, a avut un atac cerebral și „nu arată de loc bine”, îi pare bine că n-am uitat-o, dar nu crede că poate veni la aniversarea celor 60 de ani de la terminarea liceului.

Nu te lasă bărbatul... încerc eu, s-o mobilizez.

Ba da, dar, închipuiește-ți și tu cum arăt, acum, ce să le spun colegilor, cu care nu m-am văzut de atâția ani. Fiecare a făcut ce a putut în viață... Te felicit că faci atâtea pentru clasa noastră, dar eu sunt prea mică pentru nivelul vostru.

Desigur m-a întristat convorbirea. A făcut și ea ce-a putut pentru pământul și viața ei. Dar parcă, prea devreme a depus armele.

...Oare generația noastră, cu tot cu personalitățile sale de rang național... și-a încheiat misiunea?

Chiar, nu mai are pentru ce trăi?

14. ION TELIBAȘA, CEL AMBIȚIOS

Cât de greu și cu ce șanse inițiale slabe a trăit omul acesta, ar fi un exemplu. A avut părinți foarte ambițioși ca să-și scoată copilul om cu carte, drept care, când a ajuns la Liceul din Podu părea în afara lumii. La matematică era așa de slab că era greu tare să priceapă și să demonstreze teorema lui Pitagora și ca să scape de alt an de repetenție a căutat înțelegere la Podu. Am stat în aceeași cameră, la gazdă și dacă eu am priceput repede că $a^2+b^2=c^2$, el care transpira serios și se pierdea, părea să nu aibă nici o șansă. Dar cu voință, iată-l ajuns colonel de securitate, prin diverse părți ale țării și de la pensionare stabilit la Buzău, devenit și un vajnic apicultor. Aș zice că e mulțumit cu viața, veniturile, munca, familie, existența lui. Cred că numai și numai ambiția lui l-au adus în poziția de câștigător: ION TELIBAȘA, „colonel de miliție”, zice.

Oriecâteori îmi amintesc ori convorbesc la distanță cu Ion, mi-l aduc aminte transpirând din greu și tremurând, ori dându-și pumni în cap că nu putea să rețină teorema lui Pitagora (triunghiul și rezolvarea lui matematică). Se apropia examenul de corijență și atât eu cât și el tremuram bine-binișor la gândul că ne pică sigur domnișoara bătrână de matematică (el că se descurca greu, eu care-am făcut-o babă și m-a lăsat corigent modificându-mi notele: 5, 3 și 5 în teză). Norocul nostru și al celorlalți vreo 9 din clasa a X-a a fost că am dat examenul cu profesorul mai omenos, Pruteanu.

– Sunt de la țară de la Motoșeni, domnule, am purtat opinci, am muncit, am învățat, nu ne-am încurcat...eram copii

de oameni săraci (îmi închipui cât au suferit aceștia să-l poarte la școală) din comuna Glăvănești, atunci, necăjiți tare, măi...”

– Ioane, de când te-ai stabilit în Buzău?

– Din 1962, mi-am făcut totdeauna datoria...

– L-ai păzit și pe Ceaușescu?

– Da, la vânători de urși, de căprioare, de mistreți, am avut și misiuni speciale în țară, dar niciodată peste hotare... mi-am făcut datoria.

– Apicultor, mai ești?

– Da, mai am un număr de stupi (vreo 60, cred eu), îmi asigur necesarul mie și familiei; îmi fac datoria...

Repetată, ideea de datorie mă enervează cumplit, dar trebuie să-mi placă pentru că tuturor absolvenților din anii 50, 60, ni s-a implantat ideea acestei datorii către țară, a jertfei pentru orânduirea socialismului multilateral dezvoltat, ceva mai puțin pentru viitorul și viața noastră. Unii o păstrăm intactă ca DATORIA VIEȚII, aceea de a munci îndeșt și astăzi. Până la urmă nu e deloc rău să tot muncim, cum și cât mai putem (inclusiv în agricultură- apicultură), ca formă de menținere activă și...viabilă. Putem avea o altă viață decât aceasta?

– Zi-mi despre tine, Ioane, când te-ai născut, nevastă, copii.

– M-am născut pe 3 martie 1938, am purtat opinci, am avut nevastă, am 3 copii, n-am nepoți...

Nu-l opresc greu pe Ion care are mereu grijă să nu-mi spună prea multe, care știe că o carte rămâne, deci trebuie să-și ascundă ceva din trecut. Dar are conștiința datoriei împlinite, și e o gazdă primitoare: acum vreo 5 ani mi-a dat la masă niște cârnăciori așa de zemoși că înțepându-i, mi-am colorat și cravata cu care plecam la o întâlnire a Uniunii Ziariștilor Profesioniști, la București.

Pe 27 aprilie, în drum spre copiii mei din București, îi fac o scurtă vizită: arată bine octogenarul, are vreo 20 de stupi în curte, cavoul într-un colț al grădinei lipită de cimitir, dar mai ales un han de casă pe care nu știu cum o mai îngrijește pentru că a căzut în iarnă și-l doare un umăr. Scoate niște „cighir”, aduce castraveți la oțet, vrea să mă cinstească „omenește” mă tot îndeamnă să mai stau. Se interesează de întâlnire, va fi acolo, negreșit, pentru că nu mai poate fi decât o singură dată în viață.

– Cu religia cum stai, Ioane?

– Îmi fac și eu cruce ca oricare, nu am timp pentru biserică, nu-mi plac popii cu zorzoanele lor aurite. Noi am crescut în altă epocă, credința în Dumnezeu avea alte conotații. Nu vezi cum tâmpesc ăștia lumea acum?

I-am privit stupii cu albinele liniștite și active, ca apicultor ce sunt. Își făceau datoria și ele, ca și mine, ca și Ion... altfel spus toți ne căutam de treabă, pentru că viața nu te lasă să stai degeaba. Așa e făcută lumea...

15. VALENTINA CRISTEA=VÎȚĂ, SORA MEA

La cât e de comunicativă doamna asta, mă mir că nu s-a apucat să scrie și literatură. Chiar dacă eu uit sau n-am timp, la două-trei săptămâni, mă trezesc cu întrebarea „ce faci, fratele meu?” într-o tonalitate care exprimă afecțiune, prețuire, permanentă. Desigur, eu, care n-am avut o soră, sunt bucuros s-o consider așa, să putem schimba vorbe și să mai visăm ca odinioară. Scurt și pe scurt, că telefonic lipsește acel ceva tainic, misterios care s-ar numi sufletul transmis în palmă. Are o voce baritonală, clară, cristalină la anii ei comuni cu ai mei.

Cât am fost colegi de clasă la Podu, nu m-am gândit cu avântul tinereții la ea deși am fost un visător. N-aveam timp pentru că aveam în cap numai lecțiile de știut iar ea era o handbalistă bună și era luată prin cantonamente. Și acum mă ia cu groază când mă gândesc la cei 12 km de luni dimineață (de la Corbița la Podu, pe zloată, vânt ori ploaie) când venea de acasă și imediat după ore era luată la antrenament. Tot un copil era, nu știu dacă adormea în clasă, ori mai găsea un timp până spre masa de seară de la internat. Fiică de țăran, ambițioasă, plăcută, cu puține prietene pentru că n-avea timp să și le facă. Născută pe 22 martie 1941, din părinții Gheorghe și Maria era al 5-lea copil din cei 6 ai familiei.

A trăit o viață (minus 2 ani bibliotecară la Rădăcinești) în Bacău, asistentă la maternitate. „Toată viața am salvat copii aruncați la pubelă,... mulți”, zice Valentina, mândră că era

dintre puținii aleși să facă injecții intracraniene acestor aruncați de soartă. Zice că nu i-a murit niciunul dintre cei care au ajuns pe mâna ei, chiar dacă unii aveau doar 900 de grame la naștere. Putem zice și noi că a avut har, fata asta care își îngrijește solariile, bărbatul, copiii și nepoții în vila lor dintr-o coastă a Bacăului. Se vede ușor că-i place să muncească.

O prețuiam cu toții, dar mai ales cei care făceam sport. E și acum o excelentă colegă.

– Ce faci tu, fratele meu...?

– Ca de obicei, soră-mea, mai scriu, mai alerg, mai visez, mai fac...

– Ce mai știi de colegul.... Te-a sunat?

– Am vorbit cu Lucian, mă sună mereu Ion Zaharia, stau des de vorbă cu Tatiana Galan și cu Neculai Popa.

– Ce mai scrii?

– Te înștiințez că realizez o carte care se cheamă „Și, au trecut... 60”, consacrată clasei noastre, ca mărturie a rolului unei generații...

Parcă o văd cum sare în sus de bucurie, deși are ceva greutate la vârsta asta, la munca pe care o realizează și care-i dă optimismul necesar. Dumitru Viță, al ei, e un tip și jumătate, priceput la multe și muncitor. Ca și dânsa. Nu e de mirare că și-au durat o vilă ca în povești aproape de centrul Bacăului. Nu e de mirare că au copii și nepoți muncitori și realizați. Nu e de mirare că un om crescut cu atâtea greutăți să fi rămas cu adevărat muncitor și înțeleghător...

Valentina noastră cea dragă, buna noastră colegă dintotdeauna...

16. ION ZAHARIA, cel „liber de contract”

Dintre toți colegii, cel mai des mă sună Ion al lui Gheorghe Zaharia, de loc din Podu Turcului. L-am întrebat dacă nu prea are treabă sau e o stare sufletească a omului nu tocmai responsabil de ce face și mi-a răspuns că e liber de contract ca pensionar ce se află. Soția lui, Elena, fostă profesoară prin Poduri – Moinești, e mai mult ocupată cu fiica (cercetătoare în P. Neamț) sau nepoata, așa că Ion mă chestionează aproape săptămânal dacă nu l-am uitat, mă ia la întrebări dacă-s eu sau nu și vrea să-și mai aducă aminte de colegii de liceu.

A absolvit Facultatea de Agronomie din Timișoara (unde am fost și eu admis ca student în 1961, încă după timpul serviciului militar) și, deși se mândrește că a fost „deputat regional” și șef de important C.A.P. la Poduri, a rămas legat pentru totdeauna de confortul, funcția, familia și obișnuința unei slujbe comode. Și-a tocmit o casuță cu livadă și multe păsări de curte, iar când l-am vizitat mi-a dăruit un arbust care face flori roșietice tare frumoase. Și atunci am observat că pensionarul nu prea are ce face.

E tare mândru atât de consoarta dumisale cât mai ales de fiica Elena și urmașii săi, își laudă ginerele. Știe că a fost decorat pe vremea lui Ceaușescu, crede că și-a făcut datoria și că poate să stea liniștit la casa lui, când nu are nepoții la el, adică vreo câteva săptămâni pe an.

Aș zice că Ion este, poate și pentru că are o stare psihică specială, singurul pensionar tare mulțumit cu ce are și cu o inactivitate pe care a așteptat-o după decenii de muncă la câmp.

IV. (2)

CEI MAI DE MULTĂ VREME... TINERI: PROFESORII

A. MIRCEA VARVARA

Longevivul nostru professor și diriginte câteva luni, este foarte comunicativ și astăzi, e gata de un sfat, de o apreciere, de „o istorie” și se manifestă absolut tinerește. Are conștiința omului care și-a împlinit menirea, și ne bucurăm că e așa. Puțini au avut destinul său profesional, mai puțini norocul său în viață și foarte puțini oameni vigoarea la cei aproape 90 de ani.

Cred că principalul element de reținut este păstrarea sănătății sale până astăzi. Al doilea... munca; al treilea rigoarea și ordinea, inclusiv în viața de familie.

La cerința mea a trimis pe email textul de mai jos:

UNELE AMINTIRI CU REZONANȚĂ SPECIALĂ PENTRU PSIHICUL SI EVOLUȚIA MEA, PROFESOR UNIVERSITAR DR.,ASOCIAT, EMERIT, VARVARA MIRCEA

Tot ce facem pentru prieteni, pentru persoanele apropiate, pentru vecini etc. ne exprimă educația, atitudinea, aprecierea și respectul.

Mă numesc Varvara Mircea. Am venit în lumea vieții pe Planeta Terra din Galaxia Calea Lactee în satul Dealul Morii, Comuna Dealul Morii, județul Bacău, în după amiaza zilei de 13 august, 1932, Zodia Leului.

Impulsul, cauza, stimularea (martie, 2019) de a materializa, în cuvinte tăcute unele mărturisiri din dezvoltarea mea intelectuală a fost elevul Marin Dumitru de la Liceul Podul Turcului, județul Bacău în anul școlar, 1957-1958, astăzi, 2019, el, cu realizări deosebite și excepționale.

Ne educăm, ne dezvoltăm, învățăm de la părinți, de la școală, de la alții, de la noi, „dorul de lumină și scârba de noroi”.

Cuvintele care urmează marchează unele întâmplări, momente deosebite din viața mea, cu o rezolvare favorabilă pentru evoluția mea din partea unui Decan cu suflet mare și deosebită înțelegere umană.

La vârsta de 4 ani mi-am dat seama că exist pe pământ într-o familie iubitoare, cu părinți foarte buni, mama Anica cu un suflet bun, duios, foarte muncitoare și tata, Dumitru, un om inteligent, foarte bun familist, încrezător în autorități. A fost secretarul Primăriei din Comuna Vultureni.

La vârsta de 8 ani m-am dus singur la Râul Berheci, de lângă satul Dealul Morii, un râu care curgea din nord spre sud și se unea cu râul Bârlad, în localitatea Berheci, la 15 kilometri de orașul Tecuci. M-am dus la râul Berheci să aduc peștele din vârșă noastră (unealtă de pescuit de formă lunguiată). Întâmplător, trecea prin zonă un soldat al poliției locale de atunci, 1940). A văzut ce am făcut și mi-a zis: „dă-mi peștele că trag”. Mi-a fost frică și am fugit acasă, la distanță de circa un kilometru. Probabil, el a glumit!.

O trăsătură genetică importantă a existenței și evoluției mele intelectuale și sociale a fost și este că mi-a plăcut să muncesc și să învăț, am avut dotarea ereditară necesară,

interesul și o memorie vizuală, bine dezvoltată. Doream să merg mai departe.

Propunerea părinților, și în special a lui tata, a fost să urmez cursurile Școlii normale din orașul Bârlad, la distanță de 40 kilometri de satul Dealul Morii, (Liceul Pedagogic, în denumirea actuală de la Bârlad). Am absolvit cursurile Școlii normale, după 8 ani de studii, învățare etc. cu Diploma de Merit nr. 543, E,73. Pe baza diplomei de atunci am admis fără examen de admitere (1953) la Facultatea de Științele Naturii și Geografie, Iași, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, pe care am absolvit-o, de asemenea, cu Diploma de Merit, nr.13161,1957.

Ca loc de începerea activității de profesor mi-am ales Liceul din localitatea Podul Turcului, astăzi târgul cu același nume, județul Bacău, la 15 km distanță sudică de satul natal, Dealul Morii, județul Bacău. La acest liceu, am predat Zoologie, Chimie organică și ore de limba franceză.

Întâmplarea obiectivă, norocoasă, în octombrie 1958, am fost invitat, printr-o adresă să mă transfer la Facultatea de Biologie, Iași, la Catedra de Botanică. Informația a durat numai o săptămână, apoi s-a anulat. Spre norocul meu, în aceeași perioadă s-a creat un post la Catedra de zoologie, aceeași facultate, unde, de asemenea, am fost invitat să accept postul.

La scurt timp de la numirea mea la Catedra de Zoologie, la Rectoratul Universității se primește o adresă de la Regionala Bacău de care aparținea Liceul din orașul Podul Turcului să fiu trimis înapoi la Liceu deoarece am plecat fără să fi anunțat. Ceea ce era adevărat! Întâmplător, un prorector din vremea aceea se întâlnește cu un coleg de al meu pe care îl întreabă, „Cine este Varvara?” Colegul îi răspunde „Este un coleg de-al nostru“, „Să-i spuneți că îl vom trimite înapoi “.

Mă cheamă Decanul și-mi spune să fiu liniștit că și facultatea „are nevoie de cadre bine pregătite”, doar absolvisem cu diplomă de Merit

Am lucrat la Catedra de Zoologia Vertebratelor un an de zile. Mărturisesc că nu-mi plăcea la Zoologia vertebratelor. Fără să mă anunțe, m-au mutat la Zoologia nevertebratelor.

Aude șeful de la Zoologia nevertebratelor, un profesor foarte bine pregătit în ce privește fenomenele de denumiri ale speciilor, descrieri, clasificări, dar fără interpretări mai ample, de explicații, de evoluție etc. Care a fost reacția sa? Reacția și atitudinea sa: se duce direct la Decan, și-i spune: „apăi, dacă Varvara îi rău, mi-l dai mie? Si ce-i răspunde, același Decan: „Tovarășe profesor (cum se adresa pe vremea aceea), „ Dacă va fi rău îl vom da noi afară”. Da?! se miră profesorul reclamant. Unele afirmații exprimate aici mi-au fost spuse de un coleg, apropiat al profesorului reclamant.

De la un profesor de la Facultatea de Geografie, Iași, am auzit următoarea glumă: Spiritul cel Bun al Universului s-a întâlnit cu Spiritul cel Rău și amândoi au avut o scurtă convorbire. Întâi, a început să vorbească Spiritul Cel Bun: „Eu am făcut un profesor universitar, spune-mi, tu ce ai făcut?” Și răspunde Spiritul cel Rău: „Eu i-am făcut un coleg!”

Dar avem și bucurii permanente:Eu, soția Elena, cu un fizic plăcut, harnică , inteligentă, perseverentă. Avem o familie reușită. Doi urmași: Viorel și Cătălin, bărbați frumoși, educați, bine realizați, căsătoriți: Viorel, 60 ani, Profesor universitar Dr. la Institutul Politehnic, Iași; Cătălin, 50 ani, IT-ist de renume European. Două nuroi, medici de prestigiu, Roxana și Beatrice, două nepoțele, Sorana și Carina. Sorana, 34 ani, Doctor în Economie, vorbește germana, engleza, franceza.Căsătorită cu un soț, bine realizat fizic, englez, Matt. Au serviciul și familia în

Elveția. Carina, 14 ani, premiantă în fiecare an în Belgia, la un Liceu de prestigiu, „Jean Monet”.

Mai avem încă ceva. Avem un strănepot, cu prenume englezesc, Henry, aproape în vârstă de cinci ani, căruia-i place foarte mult Limba engleză. Când bunica lui, Roxana, medic cu peste 15 ani lucrați în străinătate, Europa, îi vorbește în limba română, el îi răspunde, uneori, „Please, don't tell me ugly words” .

Și mai adaug ceva despre mine: Timp de 20 de ani nu am răcit, nu am fost gripat, nu am fost bolnav. Cauzele?: Am consumat frecvent salată din cinci ingrediente: (țelină, morcovi, mere, castraveți și ridiche}, în lunile de iarnă: afine, cătină și vișine (ținute în congelator). Mersul pe jos la facultate, timp de 44 de ani.

În fiecare dimineață efectuez câte 80 de mișcări pentru membrele superioare și 80 mișcări pentru trunchi, în cinci reprize a câte 16 mișcări și 80 de respirații profunde, aducând mai mult oxigen în plămâni, în creier, în corp.

Odată, un medic m-a întrebat: „Nu mai veniți pe la noi?” N-am pentru ce!

*

Activitatea științifică s-a exprimat în lucrări științifice publicate și manuale didactice:

– În perioada 1961- 2016, (45 ani) am redactat și publicat, 112 lucrări ca singur autor sau în colaborare cu diverși specialiști.

– În intervalul de ani 1978-2002, (24 de ani) am realizat 63 contracte științifice.

– În perioada 1979 – 2002, (23 ani) am îndrumat și condus 35 lucrări pentru obținerea gradului I în învățământul general.

Activitatea mea este citată în 13 publicații: România 5 și externe 8. Ca exemplu, în Romania, în Who's who in Romania, București, 2002 pg. 697. Ca exemplu în străinătate: Outstanding People of the 20th Century, Second Edition, 1999, Cambridge, England.

*

D-l Profesor trimite o felicitare de ziua de naștere, 28 aprilie 1941:

Pentru sărbătoarea magnifică a Religiei noastre, Paștele, 2019, cu trei zile, vă felicit și vă doresc să iubiți în continuare sănătatea, regina longevității;

Hristos a înviat!

Sunt convins că înțelepciunea, experiența, cunoștințele, prevederea, amabilitatea, toate împreună, vor fi permanent cu Dvs. în toate situațiile pentru Dvs, și pentru alții.

La Mulți Ani sănătoși și fericiți pentru Dvs și familia Dvs!

Cu simpatie, cu apreciere, de la Iași, de la Varvara Mircea, profesor univ. Dr. asociat, emerit.

(urare... de fapt, pentru toți!)

B. IANCU GRAMA și ELENA TUDORACHE

O discuție cu familia profesorilor Iancu Grama și Elena Tudorache... e o plăcere dublă: doamna este iute dar plăcută în conversație (și-apoi are o ținere de minte...?!), chiar incitantă, încât nu poate fi „amplasată” într-o vârstă, după care urmează senior poetul, grav, măsurat, prudent.

– Ce mai scrieți, domnule profesor ?

– Mai realizez câte ceva. Am ajuns la 20 de volume, e...bine.

– Ce prieteni mai buni aveți în Bacău ?

– Sunt mulți, cu ieșirea mea și cu vizitele e mai greu.

– Veniți la întâlnirea promoției noastre, cineva trebuie să strige catalogul; v-ați eschivat la întâlnirea precedentă. Vă așteptăm?

– Să vedem, să vedem...

Cam din celălalt capăt al camerei se aude inconfundabila voce a profesoarei de limba română. Parcă tot asta spune.

În sinea mea mă declar liniștit că foștii mei profesori (ce rol important a jucat doamna în orientarea mea spre literatură...) sunt vioi, sprinteni chiar și la locul lor, știut. Regret că, acum nu-i pot vizita, nu le pot strânge respectuos câte o mână...

LICĂR APROAPE

stare de nu mă uita într-o seară dulce-amară
am așezat mlădițe pe visul de odinioară
stare de cuvânt rostit în tăcere
de-un șir lung de ani astrul la ceas de taină
se arată și pierе
stare de alean și stare târzie prin stările mele
trecătoare
după clipa cea repede se întunecă și doare
maimultul se așterne între ce-a fost și ce va fi

doar cu privirea desprind noaptea de zi
și trec prin mine fiori și-un strigăt anume
oh, e-atâta cer înalt și-atâta lume
repet din adevăr și ispită
neam al neamului meu stea deodată ivită

stare de adjectiv înmuiat în lumină și stare de verb
dogoarea de veacuri o sprijin în herb
și lujer și floare și pasăre-n zbor
sunt toate-ale noastre nuntire și dor
stare de zi și stare de noapte
licăr aproape susur de șoapte...

IANCU GRAMA

C. DOMNICA MURGOCI

Seară destul de târzie și eu mă găsesc să telefonez familiei. După mai multe încercări, aud glasul fostei noastre profesoare și directoare. Brusc mi-aduc aminte cum m-a scos din realitatea gramaticală cu expresia „Marin învață amarnic” când nu m-am mai gândit la numele predicativ pe care-l discutam, ci de ce crede că-s amarnic. Tocmai eu, cel mai bun la gramatică și care trebuia s-o scot ca excelentă (cum și era) în fața unui inspector la oră, am trântit toate trăsnaile după acest moment. De-ale elevilor...

Încerc să schimb cuvenitele vorbe respectuoase, dar se aud pârlături și zgomote, comunicarea se întrerupe.

Bine, măcar, că am auzit-o că...e acasă!?

Trec 4 săptămâni, sun iar. De data asta o convorbire mai lungă din care extrag idei:

E mereu amabilă, cumpătată, dulce-primitoare.

E mulțumită cu realizările vieții, de familie, copii.

Rămâne optimistă și destul de mulțumită că n-am uitat-o.

Doamna Domnica a mănuit la viața ei multe mii de persoane: a fost profesoară, directoare la Podu, Inspector general pentru județele Bacău și apoi Iași. Multor oameni le-a hotărât destinele. Mereu a fost foarte apreciată, chiar dacă a militat pentru educație și vajnic pentru socialism. Avea mare valoare și atunci.

Cum își mânuiește, acum, oare, amintirile?

SERIALUL DIN REVISTA INTERNAȚIONALĂ MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, ÎNCEPUT CHIAI DE LA PRIMUL EI NUMĂR:

Grupul cultural, științific și valoric de la Podu' – Bacău (I)

Puțini știu că la Podu - Turcului în anii '50 a existat un grup creativ care a reprezentat și reprezintă valoric azi Valea Zeletinului. Privit prin prisma celui moment, există în activitate câteva personalități în frunte cu actualul academician C.D. Zeletin, secondat de Mircea Varvara - biolog, Iancu Grama - poet, ultimii doi profesori la Liceul, azi, „Alexandru Vlahuță”, care-și aronda aproape tot raionul Zeletin și Valea Berheciului, colectând elevi de pe aproximativ 7500 km pătrați și circa 27 de comune.

Printre cei în formare înspre sfârșitul anilor '50 s-au aflat Ion Berdan, D.V. Marin, Valentin Moraru, Gheorghe Popa, în prezent autorități în domeniile lor de activitate. Printre pictorii tot aici formați: Letiția Oprișan, astăzi un nume impus internațional, ziaristul C. Prangati, matematicienii frați Spulber (de la Căbești), frații Druică de la Boghești. Dintre sportivi (ceva mai târziu) Gabriel Marin, iar dintre oamenii cei mai valoroși ai învățământului românesc Domnica Spulber - Murgoci, Minea Damian, Elena Tudorache ș.a. Muzicianul Ovidiu Balan, generalii Viorel Cheptine și Gheorghe Rotaru, etnologul Dorel Ichim ș.a. sunt alte câteva nume valoroase.

Am semnalat în altă parte (vol. „Prima Clasă / Personalități de pe Valea Zeletinului” și articole în Meridianul)

o pleiadă de contributori la cultura, știința, jurnalistică și alte elemente ale împlinirii naționale.

Coloana dorului de țară (autor P. Mateescu) ar fi reprezentată autoritar (azi) de chimistul prof. dr. Ion Berdan, scriitorul, jurnalistul, etnograful prof. dr. D.V. Marin, scriitorul Valentin Moraru și prof. univ. dr. hidrogeochimistul Gheorghe Popa, biologul prof. univ. dr. Mircea Varvara și poetul Iancu Grama. (vezi D.V. Marin - „Prima Clasă / Personalități de pe Valea Zeletinului”, Iași, 2014).

„Starea... *DE AZI este cea pe care o accentuează rândurile de față, în ideea că vagonul cultural - spiritual - informațional este împins pe șinele istoriei de oameni care-și jertfesc timpul, avere, sănătate pentru a realiza opere de patrimoniu, convinși că cei care vin n-au de unde le cunoaște dacă acele elemente de cercetare nu-s făcute public. Pentru că va fi în cartea aceasta „PRIMA... CLASĂ!” și un alt capitol, propun la o mai dreaptă cinstire a muncii lor (azi) 6 contemporani care au absolvit liceul Podu Turcului în 1959 sau în preajma acestuia când a apărut prima promoție de liceu cu 11 ani de studiu. În 1958, liceul Podu-Turcului n-a avut promoție pentru că s-a trecut de la liceul cu 10 clase, la cel cu 11. Dintre cei pe care-i consider MARI VALORI ale națiunii române sunt Ovidiu Bălan, mare compozitor și dirijor (la Bacău) născut la Bouroș - Corbița, Ioan Berdan (n. la Tăvădărești, comuna Vultureni (9 august 1941), chimist, Ioan Druică (n. la Podu Turcului dar absolvent al Liceului „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad, în 1957) fizician, Dumitru V. Marin, etnolog (n. la Giurgioana, 28 aprilie 1941, absolvent în 1959, romancier, mare jurnalist român, istoriograf, monografist), Valentin Moraru din Răchitoasa (n. 30 martie 1942, absolvent în 1959), scriitor și om cu înalte funcții de răspundere, Gheorghe Popa (n. 14 august 1940, Boghești), deschizător de drumuri în Hidrogeochimie.”*

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An I, Nr. 1/2015)

Grupul cultural, științific și valoric de la Podu' - Bacău (II)

Grupul cultural, științific și valoric de la Podu Turcului - Bacău a înregistrat și recent noi realizări absolut impresionante.

Prof. dr. Gheorghe Popa a continuat achiziția de materiale prețioase la Muzeul de Hidrogeochimie care ar trebui să-i poarte numele, poetul Iancu Grama e foarte activ (vezi și nr. de față, pag. 28), prof. dr. Dumitru V. Marin a inițiat multiple acțiuni de ordin cultural reflectate în ziarul Meridianul.

Ovidiu Balan își continuă seria concertelor în străinătate, iar Mircea Varvara urmărește să-și strângă opera în volume reactualizate.

Momentul unic din deceniul 5 al secolului XX își va găsi recunoașterea într-o monografie și un muzeu local.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An I, Nr. 2/2015)

Grupul cultural, științific și valoric de la Podu Turcului - Bacău (III)

Am semnalat în numerele precedente existența unui grup de elevi la proaspătul Liceu „Alexandru Vlahuță” din Podu Turcului, care „culegea” cele mai capabile minți de școlari de pe o arie de aproximativ 7.200 kmp selectați doar pentru o clasă, în urma unor draconice examene de admitere.

În anii școlari de dinainte de 1959 (cu 10 clase) s-au afirmat frații Spulber, Dorinel Ichim, verii Druică, Letiția Opreșan ș.a. care n-au urmat clasele Liceului, dar erau din Căbești, Boghești, Corbița, deci din zonă.

În perspectiva anilor, după mai bine de o jumătate de secol putem observa că Mircea Varvara, Iancu Grama, profesori

doar cu câțiva ani mai mari decât cei din clasa a XI-a (prima promoție cu 11 ani) au fost aproape colegi cu Ioan Berdan (ajuns chimist reputat), Ion Moraru (scriitor și director de întreprindere), Dumitru V. Marin (etnolog, romancier, jurnalist, conducător de ziare și reviste), Gheorghe Popa (geochimist), urmași de Tatiana Galan, Nicolae Popa ș.a.

În urma investigațiilor noastre la acest grup valoros, se alătură și Neculai Hâncu, fost inspector în județul Tulcea și autor al câtorva cărți, care completează un careu de stele dintre cei 32 de absolvenți din 1959.

Generația aceasta are un film și o carte cunoscută: Dumitru V. MARIN - „Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului” (Iași, Ed. PIM, 2014, 330 pag.).

În cadrul unor mai ample considerații despre localismul creator, se demonstrează că din rândul țăranilor adesea analfabeți, forțați să se înscrie în Gospodăria Colectivă, s-au ridicat valori de reprezentativitate națională. De pe lângă Podu Turcului, care de atunci dispare din ce în ce mai mult în negura vremii și ignoranță.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An I, Nr. 3/2015)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (IV)

Pe Valea Zeletinului, de-alungul întregului curs de apă, nu există un oraș ca reprezentativ, ci doar comuna Podu - Turcului situată cam la jumătatea distanței de la izvor la vărsare. Aici s-au strâns comercianți evrei cultivatori de zarzavaturi: „bulgari” și mai ales a funcționat un târg de vite cu vechime de la marele Ștefan (devreme ce Giurgioana este atestată la 1528). Primprejur sunt atestate biserici și localități istorice ca biserica

și cimitirul de la Oprișești, comuna Răchitoasa, construită între 1478/ 1487. Este cel mai vechi lăcaș de cult ortodox din Moldova și care poartă mențiunea daniei lui Vasile Lupu, voievod la 1642.

Comuna aceasta are o particularitate culturală: la Burdusaci, azi un sat cu vreo 100 de case, s-au născut 11 mari personalități de seamă!!!. Ar urma Căbești - Podu Turcului cu 8.

În această din urmă localitate a luat ființă un liceu în 1953 care a strâns la lampa învățaturii copiii de țărani de pe o suprafață de peste 7200 de km pătrați, deci, printre cei mai dotați intelectual și care și-au înscris numele în istoria culturii și științei românești.

Doar semnalăm iarăși, urmând a zăbovi mai îndelung altădată de Grupul nativ cultural - științific care și-a desfăcut aripile odată cu ultima clasă absolvită în 1959. Erau aici poetul Iancu Grama (profesor), profesor doctor în știință Mircea Varvara iar dintre elevi, Ioan Berdan, Dumitru Marin, Valentin Moraru, Gheorghe Popa ajunși cu doctorate și creatorii unor opere de nivel național și cu circulație mondială. La aceștia ar trebui adăugat: Tatiana Galan - autoarea unui volum etnografic și Nicolae Popa, un arhitect de renume în Iași.

Dacă adăugăm pe cei câțiva afirmați ceva mai devreme ca matematicieni (frații Spulber), fizicieni (verii Druică), etnograf (Dorinel Ichim), câțiva literați ca și pe cei de după 1959, dirijorul Ovidiu Balan, generalii V. Cheptine, I. Secară și I. Rotaru, pictorița Letiția Oprișan, înseamnă că enumerăm vârfurile dintre cei 92 de nominalizați în cartea „PRIMA CLASĂ.../ Personalități de pe Valea Zeletinului”, 2014.

E un prilej de mândrie pentru fiecare, pentru că grupul amintit dintr-o singură clasă, face parte dintre cei mai realizați fii de țărani (procentaj impresionant 12,5% dintre elevi) și că

printre ei se află cel mai important jurnalist moldovean din toate timpurile, creatorul hidrogeochimiei, un botanist de excepție etc.

Pe Valea Zeletinului, la Liceul „Alexandru Vlahuță” din Podu - Turcului s-a frământat deci un grup creativ social - cultural - științific unic și cu importante contribuții în istoria României încă neintegrată în U.E.

P.S.: E bine că există cartea bine documentată Dumitru V. MARIN - „PRIMA CLASĂ.../ Personalități de pe Valea Zeletinului”, 2014.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An I, Nr. 4/2015)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (V)

Serialul nostru e consacrat acestui ÎNCEPUT a unei excepționale dezvoltări spirituale, fără îndoială rămasă UNICĂ.

Este vorba despre pregătirea exploziei cultural-științifice prin reunirea sorții a unor profesori și elevi dotați să asimileze și să producă, apoi, intelectual la cel mai înalt nivel.

Prof. univ. dr. Ioan Berdan este autor a peste 100 de lucrări științifice în Chimia anorganică, un universitar care a reprezentat România pe toate continentele, ca și toți cei de mai jos.

Prof. univ. dr. Mircea Varvara crede că nu și-a făcut decât datoria încurajându-i pe copiii promițători fie pentru acest scurt timp iar rezultatele sale la catedra universitară îl situează între marile valori ale universităților ieșene (aproximativ 160 de lucrări);

Prof. univ. dr. Gheorghe Popa, încă activ astăzi (asociat) nu crede că chiar el a pus bazele hidrogeochimiei, dar lucrările

sale și colecția minerală unică îi asigură deja un loc în istoria științei românești;

Prof. dr. Dumitru V. Marin este fără îndoială unul dintre cei mai mari jurnaliști ai Moldovei (din toate timpurile), cu un longeviv grup de presă complet (TV - radio - ziar - revista M.C.R.), cu peste 20 de volume tipărite, cu excepționale rezultate gazetărești (interviuri cu 9 președinți de stat, 14 prim-miniștri, cele mai înalte fețe bisericești, mari personalități ale României sau din Europa). A se vedea „25 - TV.V. - Istorie și cultură”, Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului” (foto) etc.

Dr. ing. Valentin Moraru a avut funcții importante în unități industriale și a publicat o carte de unică particularitate „Quo vadis homine”.

Prof. Iancu Grama e un respectat poet băcăuan (14 volume de poezii) un om de spirit recunoscut. Mai pot fi menționați Tatiana Galan, Nicolae Popa, Mihai Serghie..., cu adevărat mulți pentru clasa absolventă în 1959, cuprinzând 32 de elevi. Liceul din Podul Turcului se poate mândri fie și numai cu aceste personalități. Dar lista devine mult mai amplă extinzând perioada doar cu câțiva ani înainte și după 1959.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An II, Nr. 5/2016)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (VI)

Într-o perspectivă temporală de peste 1/2 secol, adică după o viață de om (două generații), ținând cont de lipsa totală de emulație intelectuală actuală și în scopul ofertei de MODELE ale devenirii prin muncă, ce s-a întâmplat în deceniul 5 al secolului al XX-lea, ține de un avânt intelectual unic și

irepetabil. Populația dimprejurul târgului Podu Turcului a fost de agricultori și crescători de animale. Arareori negoț pentru că răzeșii din Giurgioana, spre exemplu, se arătau pretutindeni mândri de averea lor, bombându-se semeți către lume. Poate de aceea acolo a luat ființă târziu GAC și numai după colectivizarea forțată din 1961 - 1962, la care am fost martor.

La începutul deceniului, în 1953, anul morții lui Stalin, s-a înființat Liceul, numit ceva mai târziu „Alexandru Vlahuță”. Acesta avea rolul să selecteze copiii cei mai buni de pe o suprafață de aproximativ 7.400 km pătrați. Erau admiși (începând cu clasa a V-a de gimnaziu) 30 - 36 de copii din circa 100.000 proveniți din mediul sătesc. Examenele de absolvire se susțineau anual începând cu clasa a IV-a. Până în 1957 (Școala medie) avea 10 clase, din 1959 absolvirea se realiza după clasa a XI-a. Era o selecție draconică (un exemplu: din Giurgioana au plecat 93 de copii și a absolvit liceul doar unul).

În aceste condiții s-au afirmat în școală și mai ales după un timp, un număr apreciabil de tineri plecați în lume. Între 1953 - 1957 au absolvit viitorii oameni de știință ca frații Spulber din Căbești (matematicieni), etnograful Dorinel Ichim, profesorul Hristache Pricope, prof. Ioniță Druică, Domnica Spulber ș.a. în frunte cu academicianul C.D. Zeletin.

Din clasa absolventă în 1959 s-au afirmat în plan național 4 elevi și 2 profesori (doar cu 3 - 4 ani mai în vârstă), prof. univ. dr. chimist Mircea Varvara a deschis drumul prof. univ. dr. Ioan Berdan, dr. ing. Valentin Moraru, prof. dr. jurnalist, prozator, etnograf Dumitru V. Marin, prof. univ. dr. Gheorghe Popa, care au învățat și de la profesorul poet Iancu Grama, azi în Bacău (14 volume de poezii). Trebuie amintită în seria asta prof. Tatiana Galan, prof. Mihai Serghie și arh. Nicolae Popa.

După 1959 a absolvit Liceul muzicianul și dirijorul Ovidiu Balan, generalii Viorel Cheptine, Nicolae Rotaru, Ion Secară și alții. „Ce resorturi nevăzute și nebănuite împingeau acești copii de țărani spre o viitoare performanță...?” se întreba într-un articol „Repere de pe Valea Zeletinului” profesorul din Focșani, Ioniță Druică (v. *Meridianul de joi, 23 iunie 2016, p. 7*).

Oricum s-ar privi astăzi lucrurile, grupul acesta nativ - cultural - științific (au fost și câțiva activiști politici) ivit din asprimea, suferința și transpirația muncii pe câmpuri, cu nebănuite frustrări și vicisitudini, s-a afirmat aproape exclusiv ca efort de voință și muncă intelectuală greu de atins ca nivel astăzi! Dovadă că doar ansamblul „Privighetorile Zeletinului” (cu puțin peste 40 de ani vechime) condus de prof. Nicolae Popa mai face lumea să-și aducă aminte de Podu Turcului.

Cei amintiți în acest grup nativ au însă opere de bază în istoria domeniilor care i-au consacrat ca oameni de știință, scriitori, monografiști, jurnaliști de reală valoare, embleme în Istoria locurilor și a României.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An II, Nr. 6/2016)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (VII)

Convorbire cu prof. Nicolae Popa dirijorul ansamblului Privighetorile Zeletinului

Reporter: D-le profesor Popa - iar ai luat premii. Ce-ai căutat la Viena?

Nicolae Popa: Ca la multe alte festivaluri, am luat premii, iarăși. Aproape toți ai noștri au venit cu distincții.

R: Câți membri mai aveți?

N.P.: E ușor de ținut minte: peste 40 la cei 42 de ani de la înființare.

R: Putem vorbi despre tradiție culturală la Podu Turcului?

N.P.: În afară de Ansamblu, nu!

R: Dar de tradiție științifică?

N.P.: La liceu nu se mai afirmă nimeni. Nu mai e ca pe timpul dumneavoastră.

R: Ce știi că era atunci?

N.P.: Ați avut întâlnirea de 55 de ani de la absolvire, în 1959. Ați scos cartea „Prima clasă...”, i-am întâlnit pe participanți...Am fost impresionat că doar dintr-o clasă ați ajuns mari personalități 6 din 32. Erau și cei doi profesori Mircea Varvara și Iancu Grama, dar dumneavoastră ați purtat flamura talentului pe patru continente. Am citit că sunteți recordmen mondial.

R: De ceilalți ?

N.P.: Prof. univ. dr. Ion Berdan–botanist, prof. univ. dr. Gh. Popa, geochimist, Valentin Moraru – filozof și conducător de combinat, dumneavoastră cu peste 26 de cărți, Tatiana Galan profesor grad 1 cu 2 cărți, Nicolae Popa arhitect.

R: Voi ne continuați?

N.P.: Da, eu... cu Privighetorile Zeletinului!

R: Dar despre atmosfera culturală a comunei, ce spui ?

N.P: Domnule profesor doctor, vă respectăm mult pentru ce faceți dumneavoastră pentru Valea Zeletinului; cel puțin monografia dumneavoastră este excepțională. Ați văzut reacții și la întâlnirile cu elevii la Liceul „Alexandru Vlahuță”. Populația, însă, nu prea mai participă la întâlniri cu oamenii de valoare. Am făcut expoziția de pictură cu Letiția Oprișan, ați făcut simpozionul interjudețean cu scriitorii din Bacău și Vaslui; cu elevii ne mai descurcăm da* nu și cu populația agricolă.

„Privighetorile Zeletinului” sunt actuala noastră emblemă culturală în toată lumea!

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An II, Nr. 7-8/2016)

MERIDIANUL *CULTURAL ROMÂNESC*

ROMANIAN CULTURAL MERIDIAN
MERIDIEN CULTUREL ROUMAIN
Румынский культурный Меридиан
RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN

Colțeașu - Colțeașu Monument

Colțeașu - Colțeașu Monument

An V, Nr. 1, (17) ianuarie - februarie - martie 2019

Director: Prof. dr. Dumitru V. MARIN

VASLUI

ANUL V, NR. 1, (17) IANUARIE - FEBRUARIE - MARTIE 2019

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (VIII)

DIALOG... în 3(!)

Tatiana (Bulboacă) Galan profesoară de gr. I are două cărți apreciate.

Valentina (Cristea) Vâță (Bacău) este și azi foarte energică și combativă, asistent medical.

Dumitru V. Marin (Vaslui)... reporterul:

- Fetelor, cum explicăm, acum, după o viață, excepționala afirmare a unui grup de elevi (de atunci) în plan național? Îi amintesc pe Ion Berdan dr. chimist cu peste 100 de lucrări științifice, Iancu Grama, profesor – poet cu peste 14 volume de poezii, prof. dr. Dumitru V. Marin ajuns cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, Valentin Moraru, autor de cărți, fost conducător de întreprinderi, dr. Gheorghe Popa geochimist, mare autoritate științifică, dr. Mircea Varvara, ieșean cu peste 160 de lucrări științifice, apoi Tatiana Galan, Nicolae Popa ș.a. Procentual la cei 31 de absolvenți în 1959 e chiar impresionant!

Tatiana Galan: prea am crescut greu cu toții. Era datoria de război, era dictatură comunistă, era muncă înrobitoare și pentru noi și pentru părinți... Era o ambiție a muncii intelectuale. Școala era o mare speranță și am muncit pe rupe pentru asta.

Valentina (Cristea) Vâță: Știi că eu am făcut sport, cumva, de performanță. Dădeam bine cu mingea de handbal. Cred că toți am avut înzestrare nativă, cu forță din glia din care ne-am ridicat. Din Corbița până la Podu făceam 14 km. Ăla antrenament!

Eu cred că în clasa absolventă în 1959 a existat o concentrare unică de valori. De pe aproximativ 7000 km.p. au tot fost selecționați copii capabili și mai toți cei care au intrat la

liceul „Al. Vlahuță” din Podu Turcului în clasa aceea au și terminat-o. Era o competiție supraomenească! Mai știți că din Giurgiuoana am plecat 93 de elevi și... am terminat singurul facultatea?

Ce credeți despre starea de azi, pe Valea Zeletinului?

Tatiana Galan: Voi v-ați împrăștiat, eu am rămas pe aproape, ca și fratele meu. Nivelul general al învățământului a scăzut încet și... dăunător. Câțiva s-au mai afirmat în competiții școlare (unul Teletin e medic în Strassbourg) dar condițiile de concurs au devenit nestimulative. Noroc de prof. Nicolae Popa că rezistă de peste 40 de ani cu Privighetorile Zeletinului...

Valentina (Cristea) Vâță: Noi am făcut un bilanț la întâlnirea de 55 de ani de la absolvire, în 2014 când ne-ai adunat pe 22 din 31. E nevoie de tine să ne aduni și în 2019, ține cont!

Dumitru V.Marin: Să trag concluzia că a fost un moment unic atunci! Că acolo unde Zeletinul inunda des târgul, unde pământurile nu erau prea roditoare, s-au concentrat valori și capacități care „au prins” trenurile și valurile timpului?

Să cred că cei care au ajuns valori naționale au avut pe lângă înzestrare și o voință aparte, plus talent și noroc?

Tatana Galan: Văd cu mare regret că din urmă nu vine nimic.

Dumitru V.Marin: N-avem ce face, e deja o altă cultură a vieții, e limba în schimbare, viața noastră la fel, țara e... în globalizare.

Folosește cuiva semnalul nostru de alarmă, sau pur și simplu istoria lumii se recompune nevăzut... altfel?

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An III, Nr. 9/2017)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (IX)

La un moment aniversar, încerc o scurtă prezentare a unui moment unic, dintr-un loc obișnuit de pe Colinele Moldovei, dintr-un mediu cu specific arhaic îngropat în tradiții dar și în analfabetism și obscurantism. AR FI UN FEL DE LOC ÎN CARE NU S-A ÎNTÂMPLAT NIMIC (vorba lui Sadoveanu), dacă într-o istorie a acestui timp nu s-ar descoperi explozii intelectuale peste valoarea națională. Cartea „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului” (Pim, Iași, 2014, 330 pag.) e o mărturie tipărită, menită să acopere lipsa de informații pentru vreo 30 de ani, când, poate un cineva ar putea să se ocupe de cele mai importante personalități ale acestei suprafețe de circa 7200 de km.p. acei care și-au pus amprenta asupra culturii, literaturii, științei, jurnalismului din secolele XX și XXI, unii „călare” peste cele 2 milenii (2 și 3), alții doar cu meritele trecutului încastrat în opere.

Scriem aici despre minunea de la Burdusaci-Răchitoasa de unde în secolul trecut s-au ivit aproximativ 15 personalități de rang național, ca un fel de binecuvântare cerească pentru loc, oameni, românism. Un laureat al Premiului Nobel ca George Emil Palade a copilărit pe aici, academicianul Miltiade Filipescu, Ștefan Zeletin mare om de știință ca și C.D. Zeletin (Const. Dimoftache) un excepțional medic, poet, istoric și om de cultură (încă în activitate în 2017, n.13 aprilie 1935) cu locuri de naștere doar la câțiva metri, în Burdusaci, frații Spulber matematicieni născuți la Căbești ca și pictorița Letiția Opreșan, Sorana Popa, n. la Podu Turcului în 1898, Dumitru V. Marin din Giurgioana, ajuns unul dintre cei mai mari jurnaliști români, Claudiu și Gheorghe Marin, campioni olimpici la canotaj, generalii Viorel Cheptine și Nicolae Rotaru ar fi scurte selecții, cu totul incomplete.

Obiectul serialului nostru a fost grupul reunit în prima clasă de liceu cu durata de 11 ani, absolvent în 1959. Am remarcat mereu că într-o singură clasă au fost 4 elevi de mare valoare, la care s-au adăugat cei doi profesori, omul de știință Mircea Varvara și poetul Iancu Grama, (primul trăiește la Iași, celălalt la Bacău).

În ordinea alfabetică cei 4 (sunt) activi (cu excepția celui de al 3-lea, decedat): prof. univ. dr. Ioan Berdan, cu impresionantă operă în domeniul chimiei, prof. dr. Dumitru V. Marin, cel mai important jurnalist vasluiian din toate timpurile, cu 27 (33, în 2019) cărți tipărite, Valentin Moraru, scriitor și conducător de întreprinderi, prof. univ. dr. Gheorghe Popa, un geochimist de geniu, deschizător de drumuri în domeniu. Am fi nedrepti dacă n-am preciza că doar cu un an mai mici erau elevi viitorul general Viorel Cheptine și viitorul mare-mare dirijor Ovidiu Bălan. Tot așa dacă n-am pomeni pe prof.gr.I, Tatiana Galan și arh. Nicolae Popa, tot din grupul de 32 absolvenți, în 1959. Mai putem nominaliza și dintre continuatori: Nicolae Popa care conduce de peste 42 de ani ansamblul Privighetorile Zeletinului și pe ing.dr. în turism Constantin Popa.

Toți cei menționați au operă care a trecut demult granițele în Europa și pe alte continente.

Adâncirea cercetărilor de istorie culturală (și socială) pot completa cu multe date noi informațiile despre cei de mai sus dar și despre alți reprezentanți (91, în lista noastră) ai EDIFICIULUI SPIRITUAL cu reprezentativitate națională pornit-clădit aici. A înfățișa astfel de modele creativ-umane nu poate fi decât spre beneficiu social, indiferent de epocă, oameni, ideologii, realizări tehnice ori cultură existențială.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An III, Nr. 10/2017)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (X)

Neștiind cine a apucat să citească serialul nostru despre grupul social-cultural-științific ivit la Podu Turcului – Bacău la mijlocul secolului trecut, respectiv reunirea unică a unor copii de talent ca expresie a potențialului creativ al copiilor de țărani, de pe aproximativ 7200 km.p., rememorez această potrivire a destinului cultural al Văii Zeletinului menționând că: 1) au fost doar 32 de elevi absolvenți în 1959, firește cu profesori primprejurul lor, cu reale însușiri pentru scopuri sociale excepționale. Domnica Spulber – Murgoci profesoară de română, filozofie și economie politică a ajuns Șefa Inspectoratului Școlar al județului Bacău, apoi Inspector general Școlar al județului Iași, apreciată și decorată, profesorul de geografie Iancu Grama, stabilit în Bacău (dar navetist) a ajuns un poet de mare talent cu circa 14 volume tipărite, profesorul de chimie Mircea Varvara a ajuns universitar la Iași, înregistrând peste 160 de articole și alte contribuții științifice, alți profesori au ocupat catedre în mari orașe ale țării.

Identitatea și forța grupului intelectual a fost confirmată de prof. Univ. Dr. Ion Berdan, fost decan, prof. Dr. Dumitru V.Marin ajuns cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, dr. Valentin Moraru, scriitor și conducător de mare unitate industrială, prof. univ. dr. Gheorghe Popa întemeietorul geochimiei, fost decan, prorector la Univ.Al.I.Cuza Iași la care se adaugă prof.gr.I, de limba română Tatiana Galan, autoarea unor volume etnografice unice, ing. Nicolae Popa, arhitect Iași. Numai Valentin Moraru a decedat după un accident de circulație, restul trăiește și astăzi, la data articolului, respectiv tipăririi revistei noastre. Toți înregistrează contribuții indubitabile în plan național, cu destule afirmări în lume. Opera lor însumează câteva sute de volume, și câteva mii de articole de

știință, cultură, jurnalism, poezie, etc.,etc. ceea ce situează acest grup de departe printre stelele cele mai strălucitoare de pe Valea Zeletinului (vezi, vol. **Prima clasă**, personalități de pe Valea Zeletinului, 2014), dintre care să nu uităm pe academicianul C.D.Zeletin (locuiește în București) și alți câțiva creatori de notorietate din Bacău, care împlinesc o listă de peste 90 de personalități.

Întrebați ce cred despre munca lor științifică și recunoașterea meritelor de către generația computerelor, răspunsurile surprind: „nu mă interesează, știu că am muncit, am muncit...”(Ion Berdan), „rămân un amărăștean de la Boghești, bucuros că am jucat cândva pietricelele cu tine...generația care vine, ne uită pe noi și opera noastră!” (Gheorghe Popa), „eu n-am ajuns ca tine așa de mare om de cultură, dar am proiectat multe blocuri și oamenii trăiesc în ele”(Nicolae Popa), „eu cred că toți am reușit mult în viață și la peste 85 de ani, cât am, după chinul intelectual, încă mai gândim și scriem ; ca dumneata, domnule D.V.Marin, n-a mai reușit nimeni, și într-un sector atât de dificil. Zic să fim mulțumiți cu toții !”(Mircea Varvara). Adaug și eu că, noi aceștia marcăm, reprezentăm o epocă în istorie, am creat o operă de care noua generație poate și trebuie să țină cont ca să nu iasă în mare pierdere. T.Galan:„...facem.”

Constatând longevitatea creativă a acestui mănunchi de intelectuali, astăzi pensionari cu operă, plecați, însă, din noroaiile și inundațiile dintre pâraiele Zeletin și Berheci atunci catastrofale, străbătând vremurile grele de după Război, și, mai ales o perioadă totalitară cu aspre îngrădiri gata să fie uitate, astăzi și sigur mâine, oamenii aceștia reprezintă flacără vie pentru românism și limba română în care au comunicat generațiilor, au conceput opere pe care posteritatea le va aprecia. În Coloana Infinitului românesc opera lor poate și trebuie să mai rămână cel puțin UN TIMP.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An III, Nr. 11/2017)

Grupul nativ cultural – științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XI)

După cum s-a văzut pagina despre existența acestui grup de elevi dotați excepțional, absolvenți în 1959 ai Liceului „Al. Vlahuță” dintr-un târg de odinioară când abia pătrundea știința de carte pe un teritoriu de circa 7.200 km pătrați, pagina aceasta n-a lipsit. Profesorul Nicolae Popa, dirigiorul ansamblului „Privighetorile Zeletinului”, ne relatează cu mare năduf cât de greu mai reușește el câte ceva (a ajuns la Viena, și în alte vreo 20 de capitale, cu eforturi supraomenești. „Cum de nu mai am eu, astăzi, elevi ca Dvs?”) Profesoara Carmen Vrabie se străduie să găsească măcar câțiva elevi cu talent să poată participa la concursul de creație „M.C.R. – Marin/Podu... Zeletin” pe care l-am dotat cu premii de valoarea unui salariu lunar atât pentru elevi, cât și pentru profesorii îndrumători. Mi-a trimis câteva creații necompetitive și nu s-a ținut de promisiunea de a trimite lunar texte care să dovedească preocuparea constantă a elevilor. Premii de peste 60 de milioane vechi, nu interesează măcar pe câțiva dintre cei peste 1.000 de elevi. Nu interesează deloc pe directoarea școlii care a refuzat orice sprijin. Dacă un concurs cu premii personale substanțiale nu se poate susține la nivel de liceu... mă tot mir cum reușește Nicolae Popa să-i tot ducă pe elevii componenți ai formației la atâtea concursuri... de peste 40 de ani!

Vă aduc aminte că prima clasă cu 11 ani, absolventă în 1959, a dat țării 4 elevi (din 32) și 2 profesori de excepție, de care acolo nu se vorbește astăzi, din cel mai mare dezinteres, din inconștiența că e nevoie oricând de MODELE. Profesoara-directoare, de atunci, Doamna Murgoci, ajunsă inspector general în județele Iași și Bacău, tocmai pentru că a știut să ne stimuleze, se mândrește cu prof.univ.dr. Ioan Berdan, prof.dr. D.V. Marin, dr.ing. Valentin Moraru, prof.univ.dr. Gheorghe

Popa, oameni de certă valoare în Țara Românească (chimist, jurnalist, scriitor, geochimist). Fostul diriginte Mircea Varvara, mare personalitate științifică, evocă adesea Grupul acesta valoric, pe care-l consideră unic în istoria comunei Podu Turcului și a raionului Zeletin. Despre ei și alții s-a scris cartea „*PRIMA CLASĂ, personalități de pe Valea Zeletinului*”, care n-a putut fi lansată la Liceul acesta. Cu excepția lui Moraru, toți mai sunt prezenți ca oameni și operă în viața culturală din Moldova, dar nu și la Podu, unde ar veni cu plăcere și emoție. Ne mai mirăm că nu există copii – elevi de excepție?

Am deschis pagini din această revistă, specială, pentru creatorii din Podu-Turcului, am instituit premii pentru creație, am sprijinit „Privighetorile...” prof. Nicolae Popa, ne străduim prin paginile ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău să popularizăm realizări contemporane. I-am lăudat pe unii ca o încurajare, dar constatăm că punem bijuterii cam pe unde nu trebuie. Totuși locul nostru de origine ne cheamă să-l iubim, să-l prețuim, să-l ajutăm să se ridice. Poate vor veni alții mai valoroși ca noi, deși prezentul nu ni-i arată. Dar cum, dacă ei n-au, astăzi, modele de urmat?

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An III, Nr. 12/2017)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XII)

Hai la Podu cu grăbire...

Mare paradox al momentului: nu mai interesează pe nimeni nimic din istoria locului, din legende sau realități. E un ultim mohican în persoana lui Nicolae Popa, profesorul care-și susține cu fervoare Ansamblul „Privighetorile Zeletinului” fără a reuși să-l integreze în cultura locului, în viața liceului, drept care predă prin localități la mulți km distanță, să se întrețină.

Despre grupul intelectual – social – cultural din anii 50 nici măcar nu vrea cineva să știe, deși supraviețuitorii chiar vor să lase ceva spre folosul acestor contemporani. „Nu mai citește nimeni, astăzi, d-le profesor” zice primarul (chiar nu vreau să-i dau numele), „cum să mai fac acțiuni culturale, pentru ce, că mâine, poimâne ies la pensie” zice cu toată „ființa” o doamnă bibliotecară la comună, „ia, mai lăsați-mă în pace, voiăștia bătrânii care n-aveți ce face, că noi de la Liceu avem treabă” zice tăfnoasă directoarea școlii, prof. de matematică. Și dacă ne luăm după gura lumii treaba lor e să frece menta. Nu mai e nici un rezultat care să însemne performanță la „Alexandru Vlahuță”. „Oh, Oh, săraca țară...”

Hai la Podu Turcului cu grabire... să-i scoatem din amorteală, aş zice. Cum, dacă ei nici nu vor, nici nu pot, nici nu visează?

Reamintim că doar dintre absolvenții din 1959 s-au ridicat nume mari în cultura românească, reiterăm ideea că există un „lanț de aur” alcătuit din destine strălucitoare în constelația națională cu aproape 100 de medaliați. O carte intitulată „Prima clasă / personalități de pe Valea Zeletinului” dă măsura prezenței în Pantheonul Național, cu strălucitoare contribuții în toate sferele existenței românești. Doar câteva domenii: generali (Viorel Cheptine, Neculai Rotaru, Ion Secară etc.), poeți, scriitori, filozofi (Iancu Grama, C.D. Zeletin, și grupul din Burdusaci, alt grup din Căbești, alt grup din Giurgioana), un mare Geochimist (Gh. Popa), un mare chimist (I.Berdan), un chimist recunoscut (Mircea Varvara), un jurnalist prestigios (D.V. Marin), un medic la Universitate la Strassburg, alți profesori, medici, ingineri de suprafață națională afirmați prin forțe proprii pentru că la liceul local n-au primit decât az-buchea, ei având personalitatea și voința necesară.

Mai era ceva atunci: spiritul de competiție inoculat picătură cu picătură în școală, susținut de voința de a-și depăși condiția grea de lipiți de pământ, și... erau oameni ÎN EDUCAȚIA de atunci, care nu ignorau MODELUL. (Acum există modelul, nu mai există entuziasmul și cultivarea minții).

Ne mai întrebăm de ce nu se aude nimic de performanțe la Podu Turcului ?

Hai, la Podu, cu grăbire...?!

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An IV, Nr. 13/2018)

A FOST...

Grupul nativ social-cultural/Podu... (XIII)

Grupul nativ social-cultural de la Podu Turcului, jud. BACĂU, din rubrică permanentă.

Am încercat mai bine de un an să realizez împreună cu Primăria, Biblioteca din comună și Liceul „Alexandru Vlahuță” măcar o acțiune culturală simplă gen lansare de carte.

Precizez că totul ar fi fost pe cheltuiala mea, că intenționez să provoc mai multe donații de cărți, ziare, reviste și concertul Privighetorilor Zeletinului; ca un prinos de recunoștință pentru oameni, locuri, liceu, unde m-am format, m-am obișnuit să visez și să vreau.

Pentru cine nu știe: am ajuns dublu (ba, chiar triplu) campion mondial în domeniul jurnalismului, de 6 ori național, de 26 de ori pentru județul Vaslui unde muncesc din 1970. Am tipărit 28 (+5) de cărți, un ziar și revista M.C.R., am realizat prima televiziune privată din România (Licența 001/TV), am transmis de pe 4 continente, 32 de țări...

Mai precizez că fac parte din Grupul social-cultural valoric din Podu Turcului, cu cei 6 oameni de reprezentativitate națională, legat de prima clasă absolventă, în 1959. Vă

reamintesc doar, numele: prof.univ.dr. Ioan Berdan, poetul Iancu Grama, prof.dr. Dumitru Marin, dr. ing. Valentin Moraru, prof. univ. dr. Gheorghe Popa, prof. univ. dr. Mircea Varvara la care se pot adăuga prof. gr .I Tatiana Galan, arh. Nicolae Popa, iar pentru prezent, doar, profesorul-dirijor Nicolae Popa. De altfel, doar acesta mai salvează cu „Privighetorile Zeletinului” ceva din autoritatea culturală a Văii Zeletinului, întrucât nici autoritățile, nici biblioteca, nici Liceul nu ies în evidență decât prin fapte antisociale.

La Liceu, actuala directoare (intenționat nu-i dau numele, să rămână în anonim) a refuzat orice fel de colaborare cu mine sau cu presa, dintre cei 1100 de elevi negăsindu-se 1, unul... spre afirmare și stimulare (premiul de 6000 de lei!). O profesoară, Vrabie a încercat ceva, dar subminată, presată, a renunțat.

„La Podu nimeni nu mai citește” afirmă la unison primarul, bibliotecara, directoarea școlii.

Ne mai mirăm de cei 43% analfabeți funcționali (aici, mai mult), și că nici o valoare locală nu iese într-un prim plan; îmi vine a zice că pe aici s-au răsturnat multe căruțe cu destui proști!

Pentru că, iată, de valori putem vorbi doar la timpul trecut?!

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An IV, Nr. 14/2018)

DE LA PODU, CU GRĂBIRE... (XIV)

Ne vine vestea că prof. Nicolae Popa și „Privighetorile” lui... a(u) fost la ROMA, adică la Cetatea eternă... adică au susținut concerte (de excepție), adică... și ei au intrat în rândul lumii artistice de pretutindeni, cu excelența lor. Dirijorul din Podu Turcului ne-a trimis materialul de mai jos.

„Ansamblul folcloric „Privighetorile Zeletinului” din Podu Turcului, județul Bacău, a participat la mai multe evenimente culturale precum: Omagiu Cărții și Culturii Vasluiene, Festivalul – Concurs Internațional al Artelor de la Dochia – Neamț, unde este laureat, de asemenea la zilele comunei Căiuți - Bacău.

Cu sprijinul Consiliului Județean Bacău, care a asigurat transportul, masa și cazarea, în urma unei invitații, Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” a concertat la Montalto di Castro – Italia, în ziua în care s-a înființat Asociația Culturală INSEME ITALIA – ROMÂNIA (asociația care a invitat ansamblul pentru a concerta în luna decembrie, asigurând în perioada respectivă din fonduri proprii transportul, masa și cazarea).

În perioada 8-9 septembrie 2018 Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” a participat la Festivalul Internațional de folclor – Roma, Italia, unde au obținut următoarele premii: Trofeul festivalului, urmat de premiile I obținute de :

Grosulescu Bianca – Mihaela – solist vocal

Balan Maria- Marcela – solist vocal

Marin Irina- Mirela – solist vocal

Gabriela- Elena Stan – solist instrumentist vioara, studentă a facultății de Silvicultură și Exploatare forestiere, Universitatea Transilvania Brașov;

Melania Ivan – solist vocal și solist instrumentist vioară, elevă a Colegiului Național de Artă „George Apostu ” – Bacău, secția muzica clasa a X-a.

Ioana Evelina Dimitriu – solist vocal și solist instrumentist vioară, studentă a Facultății de Matematică a Universității Alexandru Ioan Cuza – Iași și membră în Corala Universitas a Universității Alexandru Ioan Cuza

Încântător că, atât juriul cât și publicul au aplaudat îndelung, în picioare, apoi au cerut ca ansamblul să interpreteze și alte piese în afară de concurs. Un succes triumfător cu rezonanțe uluitoare.

14.09.2018.

***Dirijor,
Profesor Nicolae POPA”***

Notă:

Dacă, după grupul social-cultural-științific pornit în lume în anul 1959, cu cei 6 reprezentanți de frunte în plan național și mondial dintr-o singură clasă, din 32 absolvenți (Ion Berdan, Iancu Grama, Valentin Moraru, Dumitru V. Marin, Gheorghe Popa, Mircea Varvara), nu pare a se mai ivi ceva comparabil, deși Liceul „Alexandru Vlahuță” are și acum în jur de 1000 de elevi dintre care niciunul promovabil în cultură-știință-literatură (halal preocupări...), iată, osârdia profesorului dirijor Nicolae Popa merită toate aprecierile. Putem vorbi de continuitate, doar pentru asta sau, doar, de zvâcniri... personale?

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An IV, Nr. 15/2018)

Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XV)

O vizită în comuna Podu Turcului (jud. Bacău), din zilele trecute, mai precis de Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril (8 nov.) s-a soldat cu următoarele constatări:

La Biserica Sf. Arhangheli Mihail și Gavril din Giurgioana, s-a săvârșit slujbă mare cu doi preoți, în prezența celor vreo 40 de enoriași și musafiri. Adică, și vreo câțiva din afara parohiei veniți să-și pomenească morții. Cu ocazia aceasta a fost invitat să vorbească și prof. dr. Dumitru V. Marin care să-și prezinte câte ceva din viața și activitatea sa, preotul paroh

Vasile Dulhac precizând că acesta este cel mai strălucit model pentru toți.

La Liceul „Alexandru Vlahuță” cadrele erau cam în sărbătoare, drept care era o larmă de nedescris și părea că e dezordinea cea mai aprigă. Reporterul a abandonat ideea de a mai efectua vreo documentare la fața locului.

La Primărie, scurtele convorbiri cu primarul și viceprimarul s-au axat pe ideea înființării unui Muzeu local. Prof. dr. D.V. Marin a solicitat să se emită hotărârile respective, după care el se va ocupa de tot. S-ar putea relua o activitate culturală cu efecte mari în timp, și care să sprijine continuitatea Ansamblului „Privighetorile Zeletinului” condus de prof. Nicolae Popa.

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An IV, Nr. 16/2018)

*

Rândurile acestea se vor nu numai în amintirea celor care au fost, Ei și lumea lor MICĂ, ci să lase și dovezi ale valorii lor care se poate transmite celor din noua cultură existențială. O completare la cartea „Prima Clasă/ Personalități de pe Valea Zeletinului” (2014), această a doua, cu titlul „Și, au trecut...60”, de luat în considerare de LUMEA MARE. De oamenii adevărați care au nevoie de istoria locului...

(MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, An V, Nr. 17/2019)

*

Articolele de mai sus au străbătut lumea odată cu Revista internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, difuzată în 4 continente, 23 de capitale, 520 de abonați din țară, cu 502 autori de pretutindeni, publicați până la nr. 17/2019. Parțial au fost publicate și în ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, în ziaul UZP și în revista Elanul din Huși.

V

CE-AM VRUT SĂ FAC PENTRU ELEVI ȘI PODU... CE IESE.. VEDEȚI...

Propunere.....2017(!)

MCR – Marin – Podu... Zeletin Concurs anual de literatură și Jurnalistică în scopul promovării talentelor de pe Valea Zeletinului.

Deschis creatorilor până în 20 de ani, în special elevilor din Liceul Podu-Turcului.

Concurenții trebuie să trimită lunar (octombrie+noiembrie+decembrie+ optional ianuarie 2018) cel puțin o creație literară sau jurnalistică, pe adresa M.C.R.-Vaslui, str. Frunzelor nr 2.

Premii: I – 1000 lei

II – 500 lei

III – 300 lei PENTRU CONCURENȚI;

Aceleași premii pentru profesorii îndrumători ai elevilor.

EVALUARE: Comisie din Redacția MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, cu stabilirea clasamentului și premiilor, între 10 și 15 ian 2018.

Premiere pe 15 ianuarie 2018, luni, la Liceul Podu Turcului.

Fonduri: Prof.Dr. D.V. Marin, organizatorul concursului.

Parteneri: Inspectoratul Școlar jud. Bacău,

Liceul „Al. Vlahuță” Podu Turcului;

Grupul de presa Cvintet te-ra, ziar Meridianul, revista Meridianul Cultural Românesc, Vaslui, România.

Înscrieri, până la 31 oct. 2017, odată cu prima creație expediată prin poștă sau email marintvv@gmail.com.

**Director concurs,
Prof.Dr. D. V. MARIN**

Praful s-a ales de propunere, în legătură cu care nici nu s-a formulat măcar un răspuns. Am mai propus lansarea unor cărți, reviste, ziare, dar... „nu putem perturba procesul de învățământ”, a fost răspunsul verbal al conducerii.

Am insistat, începând din ianuarie 2019, ca prinos de recunoștință pentru locuri, liceu, oameni, să realizăm un complex de manifestări legate de aniversare. Aveți în continuare înștiințările și propunerile... rămase fără răspunsuri scrise și oficiale. S-a mișcat ceva, procentual puțin ca realizări prevăzute de Regulamentul de mai jos: profesoara Mihaela Sandu ca efort personal a trimis unele materiale și a nominalizat câțiva elevi, publicați în ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, drept care am acordat mențiuni de consolare și atât, de către Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, cu cei 502 colaboratori ai săi din toată lumea. Am dorit să facem ceva pentru aceștia ai noștri care nici nu ne știu și nici nu sunt lăsați să ne cunoască. Deși e clar că au nevoie de MODELE. Păcat, mare PĂCAT. Dacă așa am fi fost și noi stimulați eram și astăzi în agricultură.

Dorim să luați la cunoștință de eforturile noastre din adresele de mai jos, fără comentariile noastre triste care s-ar impune: așa au fost primite eforturile morale și materiale ale primei promoții cu 11 clase din istoria Liceului Podu Turcului, 1959.

**INVITAȚIE: e-mail, 5.01.2019...înmânare directă, primarului
și Dir. Liceului, 27.01.2019.**

**Către Liceul PODU TURCULUI
DOAMNĂ DIRECTOARE,**

Elevii absolvenți ai Liceului Podu, în 1959, reprezentați de prof. dr. Dumitru V. Marin în calitate de organizator, deci cu înputernicirea necesară: Întrucât în anul 2019 se împlinesc 60 de ani (...60, domnule!), de la plecarea noastră în viață, hotărâm să acționăm ca oameni de cultură și știință, să organizăm întâlnirea de promoție, joi 30 mai 2019, începând cu ora 10, la Liceul „Alexandru Vlahuță”. Vom fi mai multe persoane implicate.

Dar, pentru că vom avea alături invitați și din alte promoții, pentru că vom avea presă și televiziuni (inclusiv, naționale), elevi, public, vom fi și mai mulți. Sperăm să ne sprijine și prof. Nicolae Popa cu „Privighetorile...”, dar mai ales Dumneavoastră ca amfitrioană. Vom organiza un concurs de literatură, O EXPOZIȚIE și o donație de cărți. Asigurăm cel puțin 3 premii (din pensiile noastre, prin M.C.R.) atât pentru elevi, cât și pentru profesorii lor.

Vom lansa cartea **SI, AU TRECUT... 60**, ca o continuare la **PRIMA CLASĂ/Personalități de pe Valea Zeletinului**, apărută în 2014 și vom organiza o expoziție cu cărți de ale noastre, ca documente de reală valoare istorică.

Vă invităm de pe acum să ne fiți aproape și să acceptați propunerea noastră.

Vă rugăm a ne sprijini cum veți crede mai nimerit pentru realizarea acestei acțiuni cu reverberații naționale, întrucât cel puțin 8 dintre prezenți sunt personalități recunoscute pe plan național.

Vă rugăm să fie reținut că **nu pentru noi facem** (care ne putem întâlni oricum și oriunde) ci pentru populația școlară, de unde ne-am ridicat și noi, cu valoare de MODEL de muncă și reușită. Să le folosească în viață și pentru studiu.

Nu în ultim rând, ar fi și pentru Dvs. o oportunitate inclusiv educativ-morală, dar în primul rând o dovadă a valorificării moștenirii culturale din coloana spirituală a întregului neam românesc.

Cu toată aprecierea: prof.univ. dr. Ion Berdan, Prof. Dr. Dumitru Marin, Prof. univ. dr. Gheorghe Popa, prof. Univ. dr. Mircea Varvara, poet Iancu Grama, prof. gr. I, Galan Tatiana, arh. Ing. Nicolae Popa, prof. Mihai Serghie, Asist. Valentina Vîță ș.a.

În numele tuturor,
Prof. Dr. Dumitru V. Marin/UZPR

*

REGULAMENTUL

Concursului de creație, permanent și adaptabil la cerințele artei literare:

„Mari Personalități formate la Liceul Podu”.

În vederea trierii, selectării și publicării textelor expediate din orice parte a lumii, ținând cont de necesitatea încurajării creației spirituale de orice fel, se instituie prezentul

Regulament special pentru elevii Liceului „Al. Vlahuță” Podu Turcului:

Poate participa orice persoană creativă din oricare clasă, cu texte scrise depuse personal sau expediate prin email ori fax.

Nr. trimerilor este nelimitat.

Comisia numită prin Decizia Directorului Revistei, decide clasamentul, premiul, includerea în sumarul publicației, fără discriminări, doar cu singura necesitate: să existe artă literară.

DESFĂȘURAREA Concursului: 15.02. – 10.05.2019.

Acesta este permanent, pe baza materialelor primite, până la 30.05.2019, când are loc **Simpozionul generațiilor**-aniversarea a 60 de ani de la absolvire.

Selecția se face până la intrarea/comanda pentru tipografie/Simpozion.

Nu se impune vreo invitație de participare.

ANUNȚAREA REZULTATELOR, devine automată, prin includerea în Cuprinsul fiecărui număr MCR sau ziar Meridianul

OBLIGAȚIILE PARTICIPANȚILOR:

Să trimită materialele, pe programe din computer care au semnele diacritice, câte unul pentru lunile martie-aprilie-mai, pentru a li se evalua progresul. Data închiderii: 10 mai 2019.

Să-și asume conținutul și ideile, întrucât Redacția nu-și asumă nici o răspundere ideologică.

Premierea. Constă în publicarea în paginile Revistei. Materialele inedite legate de Centenar vor putea fi incluse pentru premierile anunțate în bani (vor fi asigurate sumele necesare), în total 6000 lei pentru elevi, 6000 lei pentru îndrumători. Secțiuni:

- Creație literară
- Istorie culturală locală, tradiții și obiceiuri.
- Artă plastică

Prevederi speciale: Conducerea Revistei hotărăște direct sau prin Comisia desemnată soarta materialelor primite, care nu se restituie. Nu este obligatorie acordarea tuturor premiilor, dacă materialele nu sunt de calitate.

Prezentul Regulament se dă publicității.

Director,
Prof. Dr. D.V. Marin

DOAMNĂ DIRECTOARE

(și primarului)

Avem norocul (și vârsta) de a fi un grup realizat ca valori la nivelul României, dar nu am uitat locul de plecare. Drept care ne întoarcem cu recunoștință pentru Liceul pe care-l reprezentați.

Venim cu unele propuneri, legate și de aniversarea celor 60 de ani de la absolvirea celor 11 clase (prima promoție), din 30 mai 2019:

Dorim să facem donații de cărți beletristice și de știință, cu valoare destul de mare, dacă aveți spațiul disponibil, cu etichetă permanentă: DONAȚIE....(nume).

Propunem să atribuim numele unor clase (se obișnuiește în multe locuri din țară) cu profil: clasa de filologie (sau Cabinetul metodic) „prof. dr. Marin Dumitru”, clasa de științe/chimie/fizică, „prof.univ.dr. Gheorghe Popa”. Acestea vor beneficia de sprijinul nostru pentru dotare, amenajări, organizarea de manifestări specifice. Pentru clasa de științe

intenționez să donez un post de radio complet, funcțional (valoare peste 100000 lei), pentru clasa de filologie o bibliotecă de circa 10.000 volume, ziare, reviste ș.a..

Urmează să analizați propunerea noastră și să ne comunicați rezultatul discuțiilor în cel mult o lună de zile.

DATA:	ÎNDATORITOR,
26 martie 2019	Prof.Dr. Dumitru V. MARIN

(Vaslui, Frunzelor 2, tel. 0744231380, marintvv@gmail.com)

*

**Domnule primar al comunei Podu Turcului,
Doamnă Directoare a liceului Alexandru Vlahuță
din Podu Turcului,**

Organizatorul evenimentului de joi 30 mai 2019, asupra căruia am și revenit verbal, după înștiințările din ianuarie – martie 2019, văzând că nu s-a primit nici un răspuns de la Primăria Podu Turcului sau de la Liceul ”Alexandru Vlahuță”, prof. Dr. Dumitru V. MARIN vă înștiințează azi, 6 mai 2019:

Am lansat un concurs de creație pentru elevii de la Liceu, v-am trimis prin email și înmănat direct propunerile. Numai parțial doamna prof. Mihaela Sandu a respectat unele articole din Regulament, în sensul că a expediat prin email câteva exerciții atribuite unor eleve, absolut necompetitive. Concurs ratat, neonorat. Totuși, pentru încurajarea talentelor locale vom atribui un premiu de consolare, pe 30 mai. Cerem sprijinul conducerii școlii, pentru Simpozionul Național „TIMP ȘI VALOARE pe Valea Zeletinului”, cu personalități din Iași,

Bacău, Vaslui, București, în special asigurarea spațiului și asistență în sală, scopul fiind cultural-educativ.

Am cerut Primăriei – Consiliului local și Dvs. aprobarea amplasării unei plăcuțe memoriale ca semn de recunoștință a absolvenților de acum 60 de ani, cu ocazia sărbătorii aniversative și a Simpozionului național, cu invitați din Iași, Vaslui, Bacău, București „TIMP ȘI VALOARE pe Valea Zeletinului”. N-am primit răspunsuri. Efectuarea cheltuielilor nu se poate face fără scop cultural-științific sau social. Deși e târziu, dorim răspuns neîntârziat.

Sperăm ca și Bibliotecara să ne acorde sprijinul necesar.

Se realizează și se tipărește cartea cu titlul provizoriu „Și, au trecut ...60”, un reper pentru autoritate în plan național și evident al Liceului. Vrem să vă reamintim că nu solicităm nici o contribuție bănească a Primăriei și nici a Liceului. Ni se pare o ofensă formularea că vrem să ne folosim de elevi, o absurditate care să acopere incompetențe și inactivitate, un sabotaj în educarea acestei generații care nu are elemente reprezentative... actuale. Deci efortul nostru de timp, de autoritate, financiar, de sănătate nu-și găsește importanța și aprecierea necesară.

Rugăm o opinie, și răspunsuri.

6 mai 2019

Prof. Dr. D,V. Marin și Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România.

PROGRAMUL ZILEI DE 30 ȘI AL SIMPOZIONULUI TIMP ȘI VALOARE PE VALEA ZELETINULUI

Ora 10. Prezentarea la Liceu a absolvenților și invitaților.

Ora 11. Catalogul și... păreri, fotografii, film;

Ora 12. Simpozion Național, **TIMP ȘI VALOARE**
 intervenții:

Sala Căminului Cultural Podu Turcului

– Prof. univ. Dr. Alexandru Ionescu, **București**,
 Intelectualitatea românească în lume.

– Prof. univ. Dr. Ion Berdan, **Iași**: Chimia în slujba
 progresului;

– Dr. ing. Dumitru Brăneanu, **Bacău**: Podu Turcului,
 azi;

– Prof. Dr. Dumitru Marin, **Vaslui**: Jurnalismul și
 realitatea;

– Prof. univ. Dr. Gheorghe Popa, **Iași**: Geochimia și
 viața;

– Prof. Nicolae Popa, **Podu Turcului**: Privighetorile
 Zeletinului în lumea largă

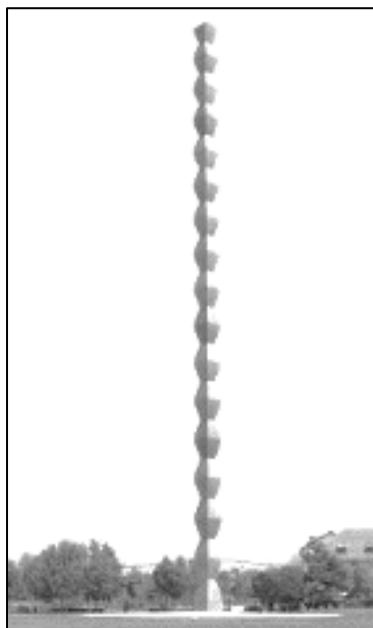
– Prof. univ. Dr. Mircea Varvara, **Iași**: Biologia și viața.

Ora 13.00 Lansarea cărții: „Și, au trecut...60” de D.V.
 Marin

Ora 13.15: premiera elevilor merituoși (concurs M.C.R.)
Ora 13.30: Concert Privighetorile Zeletinului, dirijor N. Popa
Cuvânt de încheiere, prof. Dr. D.V. Marin, organizatorul
Ora 15.00: Masă comună și... impresii publice(!?)

Prof. Dr. D.V. Marin adresează mulțumiri din inimă pentru invitați, titrații comunei, Ansamblului Privighetorile... concetățenilor, în numele său și al grupului cultural-științific de nivel național, absolvent în 1959.

Își dorește să mai poată organiza astfel de acțiuni (ca și pe celelalte întâlniri) care să folosească elevilor de azi și deșteptilor de mâine, continuând astfel să slujească oamenii și locurile de pe Valea Zeletinului, românismul și LIMBA ROMÂNĂ ca părți ale Coloanei Infinitului spiritual și a Coloanei permanente a DORULUI DE ȚARĂ.

Coloana Infinitului sau **Coloana fără sfârșit** este o sculptură a artistului român Constantin Brâncuși, parte a trilogiei Ansamblului Monumental din Târgu Jiu, compus din Coloana Infinită, Poarta sărutului și Masa tăcerii concepute și executate de acesta. Inaugurată la 27 octombrie 1938, coloana are o înălțime de 29,35 metri și este compusă din 16 module octaedrice suprapuse, respectiv având la extremitățile inferioară și superioară câte o jumătate de modul

VI

PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI- selecții

1. **Sergiu Adam** - părinții din Frumușelu, poet. S-a născut în comuna Cosmești, județul Galați, la 16 iulie 1936. Urmează Liceul internat „C. Negruzzi” din Iași, pe care-l absolvă în 1954. Continuă studiile în același oraș, la Facultatea de Filologie a Universității „Al. I. Cuza”, susținându-și licența în 1958. Un timp este profesor, apoi lucrează ca metodist și bibliotecar la Bacău (între 1961 și 1965); din 1965 lucrează ca redactor la revista „Ateneu” din localitate. În 1994, volumul Scrisori din țara cocorilor albi a fost laureat cu Premiul pentru poezie al Uniunii Scriitorilor. Este romancier și traducător.

2. **Ștefan Antohi** - născut 19 mai 1939 în comuna Motoșeni - Praja, județul Bacău. A absolvit Liceul din Podu-Turcului în 1957, iar în perioada 1957 - 1963 a studiat la Facultatea de matematică - Mecanică a Universității „Al. I. Cuza” din Iași. În activitatea didactică a condus seminare și a predat cursuri la discipline ca: algebră, aritmetică și teoria mulțimilor, logică matematică, fundamentele matematicii, analiza matematică, geometrie, sintetică, algebra liniară ș.a. În anul 1982 își susține teza de doctorat la Facultatea de Matematică, Universitatea București cu tema: „Reprezentări și descompuneri algebrice de grafuri”. Concomitent cu activitatea didactică și științifică, a fost membru al SSMR, AOS, a făcut parte din colectivul de redacție al Analelor Universității

„Dunărea de Jos” din Galați, a participat în comisiile de titularizare a cadrelor didactice și de obținere a gradului didactic I.

3. **George Apostu** - născut 20 decembrie 1934; decedat 13 octombrie 1986, la Paris. Mare sculptor român, născut la Stănișești, pe unde prin 1974-1975, instructorul U.T.C., învățatul de azi Cornel Galben (născut 28 decembrie 1950) își desfășura activitatea. Prima expoziție personală în 1964 la București, când primește Premiul I al Uniunii Artiștilor Plastici din România și premiul „Ion Andreescu” al Academiei Române. Din 1982 se stabilește la Paris. În Bacău a fost înființat Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu”. Anual, se organizează o tabără internațională de sculptură și se acordă premiul „George Apostu”. Numele sculptorului a fost dat școlii din satul în care s-a născut, unei străzi din Bacău și Liceului de Artă.

4. **Nicu I. Aur** - născut 4 ianuarie 1937, sat Căbești. Conferențiar universitar. Doctor în geografie. Autor al unor cărți de specialitate.

6. **Ovidiu Bălan** - mare compozitor și dirijor, născut: 11 august 1942 în Corbița, județul Vrancea. Gimnaziul, la Podu-Turcului; Liceul de Muzică nr. 1 București cu diploma de bacalaureat, anul 1963, Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu”, cu diploma de licență în muzică, în anul 1968. În februarie 1976 i s-a decernat Premiul criticii muzicale pentru interpretarea simfoniei a IX-a de Beethoven și a creației românești. A primit numeroase titluri și premii la concursuri internaționale. Universitatea „George Bacovia” i-a conferit, ca recunoaștere a întregii activități în afirmarea spiritualității băcăuane, titlul de Membru de onoare al comunității academice. În anul 2004 a primit titlul de Cetățean de onoare al orașului

Ploiești pentru merite artistice și promovarea culturii muzicale ploieștene peste hotare.

Întâlnire după 60 de ani!

Din sala Teatrului V.I.Popa din Bârlad, unde peste 250 de reprezentanți ai firmelor vasluiene așteaptă să se decerneze Diplomele pentru cei din TOP pe județ, răzbat învăluitoare și cuceritoare vestite opere simfonice intrate în patrimoniul cultural al omenirii. Filarmonica de stat Mihail Jora din Bacău a fost angajată să prezinte o selecție dintre cele mai cunoscute creații muzicale ale lumii, Dansul slav nr.8 de Dvorjak, Dansul maghiar nr. 5 de Johannes Brahms, Uvertura la opera Liliacul, Polka - la vânătoare - de Johann Strauss, în total 15 piese. S-a produs și soprana Georgeta Grigore care a contribuit la realizarea unei stări emotive excepționale în rândul publicului.

Dirijorul nu era altul decât, "internaționalul" OVIDIU BALAN, o personalitate muzicală intrată de decenii în rândul marilor valori ale lumii. M-am întrebat adesea ce l-a individualizat pe Ovidiu cel din satul aproape desființat astăzi, Bouroș, de lângă Giurgioana spre Podu-Turcului, jud.Bacău. De mic era un bun interpret vocal și instrumentist, cu omofoniul lui l-am anunțat ca interpret la o serbare unde eram prezentator (cls.a IX-a) la Giurgioana, când și acel sat era în floare...

Acum, destul de îmbătrânit, cu părul alb dar tot lung, cu o chelie vizibilă în creștetul capului, preocupat într-atât de transmiterea mesajului muzical încât sărea și într-un picior, schița pași de dans, sugera prin unduirile corpului și mai ales prin jocul brațelor starea de grație specifică marilor interpretări orchestrale și...dirijorale. Omul acesta este copilul care mi-a rupt piciorul, împreună cu fratele lui, într-un meci de fotbal pe terenul de lângă Liceul din Podu Turcului? Cât se mai regăsește din lutul de la Bouroș sau clisa de la Giurgioana, din

copilul foarte necăjit cu haine peticite, flămând și la dus și la întors parcurgând cei 7 km dintre liceu și casă în fiecare zi... S-o fi schimbat, așa îmbătat de glorie? S-o fi realizat ca mare muzician, de talie mondială, fără dubii, dar cât a mai rămas din copilul cu care mă întreceam la învățătură ?

Desigur, nu l-aș mai fi recunoscut pe stradă nici în Podu, nici în Bacău, cu atât mai mult în vreun oraș din Statele Unite unde s-a stabilit cu soția și cei doi copii, chiar dacă aș fi fost pe acolo. Nici el nu m-a recunoscut decât după un interviu de o jumătate de oră. Am avut avantajul de a fi știut cine e el dar după discuție și recunoaștere „răsfoindu-mi o carte dintre cele dăruite nici el n-a rămas dator...”măi Trică, tu ești un mare jurnalist, măi, mă bucur tare mult că de pe văile alea am ajuns câțiva de talie națională. ”Se referea la un campion olimpic (tot Marin) din Giurgioana, generalul Viorel Cheptine din satul Strâmba (Vâlcele de azi). ”S-au născut și pe la noi... oameni!”

A fost și este imposibil să pot reda simțirile momentului. Interviu realizat vă stă la dispoziție în continuare:

*

* *

Reporter: Bună seara maestre Ovidiu Bălan, v-aș ruga să stați mai la lumină cu mine să vă fac o surpriză de viață. Dacă vă spun că sunt peste 60 de ani de când nu ne-am mai văzut. Domnule Ovidiu Bălan pe unde ați umblat că de la Strâmba, Boul Roșu de unde ești tu, pe la Podul Turcului...

O: Toate dealurile astea le-am revăzut, venind aici, acum 2-3 ore.

R: Și mai vii din Statele Unite ale Americii? Am înțeles că tu nu mai ai pe nimeni pe la Boul Roșu!

O: Nu mai am pe nimeni acolo, toată familia mea este în Statele Unite și eu cu profesia mea sunt mai mult peste hotare, prin trenuri, prin avioane.

R: Ce voi face eu să-ți stimulez memoria să știi cu cine stai de vorbă?

O: Încerc să întorc timpul așa... poate îmi voi aduce aminte.

R: Îți aduci aminte cu cine ai cântat pentru prima dată la o serbare la Giurgioana?

O: Da... făceam naveta la Podul Turcului.

R: Deci, realizezi acum cu cine stai de vorbă?

O: Trec anii pe lângă noi, nu prea îmi amintesc...

R: Domnule Ovidiu, am scris 26 de cărți. Îți spun că am ajuns cel mai de seama jurnalist vasluian și moldovean. Am televiziune, radio, ziar și revistă internațională. În atâtea și atâtea cărți și articole ce am scris eu, peste 1.000 de editoriale, m-am mândrit cu Giurgioana.

O: Locurile respective au dat oameni de valoare în toate domeniile. Și în artă, și în industrie...

R: Tu ești un cap de operă, cum zice un vechi prieten.

O: Asta mi-a fost soarta, am plecat de acolo la 14 ani.

R: Ai plecat cu un omofon!

O: Da, așa este.

R: Pe unde ai umblat domnule dirijor, Ovidiu?

O: Am înconjurat lumea.

R: În prezent ai 74 de ani?

O: Da. Am împlinit vârsta de 74 de ani.

R: Prin urmare, în 74 de ani, ai trecut de 74 de țări?

O: Da, mult mai multe.

R: Tu vii la Bacău să te mai încarci cu energie sau vii pentru altceva?

O: *Ce se întâmplă, sunt legat sufletește de aceste locuri. Eu sunt de mai bine de jumătate de secol în fața acestei orchestre, vă dați seama că e crescută de mine, am făcut un sediu la Bacău, special. Nu pot să zic că singur am realizat acel sediu, da măcar sub conducerea mea s-a întâmplat. Mă bucur că las în continuare pentru Bacău, pentru tineri în general, un loc unde se pot hrăni și unde pot să se dezvolte spiritual, după sunetul muzical.*

R: *Eu am mai avut asemenea emoții când l-am filmat François Mitterrand. Acum știi cine sunt? Cum îmi ziceai în copilărie?*

O: *Noi făceam naveta către Podul Turcului și ne întâlneam. Fratele meu, care era mai mare decât mine cu doi ani, făcea naveta cu noi și era bucuria noastră când ne întâlneam...*

R: *Eu vreau să scormonești în memoria ta și să îți aduci aminte cum mă porecleai.*

O: *Nu mai știi exact care era poreclă, eu nu prea am pus porecle...*

R: *Deci, te-ai mai reîncărcat pe dealurile acelea dărâmate, acum?*

O: *Mă mai duc, dar foarte rar, cam de 2-3 ani de zile nu am mai fost pe acolo. Nu am mai avut timp și nu am avut ocazia. Americanii au nevoie de mine acolo și alții au nevoie de mine și atunci mă împart. Stau câte patru luni pe acolo, apoi, plec din nou. De exemplu, acum vreau să plec în China, am vreo 20 și ceva de concerte. Acesta este al VIII-lea an de când merg în China.*

R: *Mă bucur că ai ajuns și tu la capătul lumii, că porți emoțiile ei, dar te mai simți român?*

O: *Da, bineînțeles, eu nu am renunțat la cetățenie, sunt încă cetățean român. Tot ce este în mine este român.*

R: La revista la care colaborează 326 de scriitori din toată lumea, Meridianul Cultural Românesc, vorbesc despre „Crima culturală împotriva limbii române în formă continuată”, comentezi ce scriu eu acolo?

O: Nu prea... Când merg în China, eu merg cu orchestră internațională. Sunt oamenii din fiecare țară, fac două zile repetiții, îi pregătesc să fie excepționali. Noi în fiecare seară schimbăm locul în care cântăm.

R: De la Mihail Jora, câți duci cu tine?

O: Anul acesta sunt cam 3 care merg, acum 7 ani de zile am mers cu toată Filarmonica.

R: Domnule Ovidiu, erai un tip extrem de modest, discutam foarte bine, aveai un glas moale dar acum ești mai aspru la vorbă. Întrebarea este alta: pe tine, ca român, presupun că totuși ai o simțire mai aparte, în ce măsură te ajută graiul românesc.

O: Câteodată mă ajută și mă mândresc cu asta. Imediat după Revoluție eu am fost onest cu colegii mei, eu am fost numit director la această instituție și am muncit până în anul 1994. De atunci au trecut 26 de ani și eu am rămas alături de ei.

R: Comentează te rog ce spun eu mai departe: „Tu ești unul dintre cei mai dinamici dirijori pe care i-am văzut vreodată” și nu uita că am fost și la Viena, și-n New York, și-n multe alte țări, unde am mai urmărit și concerte. Nu spun că am urmărit numai asta deoarece munca mea de jurnalist este alta. De exemplu, cum îți vine să sari pe scenă, când ești în calitate de dirijor?

O: Nu-mi dau seama când fac asta, deci, este în contextul tensiunii interioare, îmi vine să prind tensiunea sălii, totul ce fac, fac involuntar și când îmi dau seama mă opresc.

R: Deci trăiești muzica pe scenă.

O: Da, așa e. De fapt primele formații pe care le-am dirijat au fost formații de muzică populară. Eu eram student și avem formație de muzică populară în zona cealaltă, peste deal, în zona Adjudului. Am avut o fanfară formată din 40 de oameni, am avut un taraf, tot așa, de vro 30 și ceva de instrumentiști din satul respectiv.

R: Domnule Ovidiu cine te-a ales ; soarta pe tine sau tu ai influențat soarta?

O: Eu cred că sunt și produsul unui destin, pentru că eu o luasem pe linia petrol-chimie. Făcusem școala de petrol și chimie și acolo am avut primul contact cu formații instrumentale. Am fost atât de impresionat și atât de captat de toată această treabă iar când am terminat această școală am rugat părinții și le-am spus că eu vreau să continui, să nu mă opresc la profesia respectivă. Am urmat școala de muzică și așa am intrat, fără să știu nimic, iar când am terminat, după 10 ani cu tot cu liceu, am dat concurs pe postul de dirijor și am câștigat concursul și de atunci am rămas ca dirijor.

R: Dragă domnule Ovidiu, eu îți mulțumesc foarte mult pentru acest interviu și mă bucur nespus că ne-am revăzut după peste 60 de ani.

Ovidiu: Mă...stai așa, acum știu, tu ești...Trică a lui Marin...

**Articol apărut în revista internațională
MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC Nr. 7-8/2016.**

7. Felix Bănilă - procuror șef, născut la 26 decembrie 1972, Adjud, Bacău. Căsătorit, doi copii. Soția: Bănilă Maria - Nicoleta, avocat în cadrul U.N.B.R. - Baroul Bacău. Absolvent al facultății de drept din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași.Procuror general, astăzi.

8. **Ioan Berdan** - profesor universitar doctor, chimist, născut la 9 august 1941 în satul Tăvădărești, comuna Vultureni, județul Bacău, din părinții Ioan și Elisabeta Berdan. La vârsta de 7 ani este înscris ca elev în clasa a-I-a la Școala generală nr. 5 din Tecuci, unde va absolvi, de altfel, în 1955, cursurile ciclului gimnazial. În septembrie 1955 devine elev în clasa a-VIII-a la Liceul Teoretic „Alexandru Vlahuță” din Podu-Turcului, județul Bacău. Pe parcursul pregătirii liceale, dobândește solide cunoștințe de cultură generală și aptitudini practice, printre care cele de chimie îi vor marca evoluția sa viitoare. Nu întâmplător, în iulie 1959, în urma examenului de admitere, devine student la cursurile de zi ale Facultății de Chimie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Aici, îi are ca profesori printre alții, pe Radu Ralea, Margareta Poni, Eugen Papafil, Ion Zugrăvescu, Magda Petrovanu etc. După terminarea studiilor universitare, în 1964, este numit preparator la Catedra de Chimie Anorganică, din cadrul aceleiași facultăți. Ulterior, urcă treptele ierarhiei universitare, în urma unor concursuri, și ocupă succesiv funcțiile de asistent (1966), lector (1972), conferențiar (1990) și profesor (1992). În perioada 2006 - 2010 funcționează ca profesor consultant (v.medalionul).

9. **Vasile Constantin Berheciu** - general, născut la Boghești de Jos. A fost înaintat pe 12 ianuarie 1990 ca general de brigadă, trecut în rezervă pe 25 iulie 1996. A fost coleg de generație cu generalul Viorel Cheptine. Aflăm în ultim moment că locuiește în Ploiești.

10. **Tache Brumă** - născut la 14 octombrie 1914, Hântești/ Nicorești, decedat 26 ianuarie 1988. Trecut prin filtrele războiului, prizonieratului și... sovietismului românesc, ca învățător și profesor suplinitor, întemeietor de școli și om de învățământ. Deși era de o conștiințiozitate și seriozitate rară, a suferit groaznice represuni politice. Își merită locul, aici!

11. **Tatiana (Galan) Bulboacă** - profesor, născută la 20 ianuarie 1942 în satul Frumușelu, comuna Glăvănești, județul Bacău. Prof.gr.I, la Podu și Glăvănești. Autoare de cărți, studii și articole, activistă pe tărâm social.

12. **Nicolae Cârlan** - istoric literar, editor, publicist, om de cultură; născut la 15 decembrie 1939, în com. Vultureni (azi: Dealu Morii), jud. Tecuci (azi: Bacău), căsătorit, trei copii, doi nepoți; a fost redactor la revista „Bucovina literară” (1997-2010) și membru în Comitetul de Conducere al Societății Scriitorilor Bucoveneni (2000-2010); Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Societății Scriitorilor Bucoveneni; Merite deosebite în organizarea de așezăminte muzeistice: Casa Memorială NICOLAE LABIȘ (com. Mălini) și Casa Memorială EUSEBIU CAMILAR (Udești), Expoziția memorială permanentă ION LUCA (Vatra Dornei), Expoziția permanentă de istorie a Muzeului Județean Suceava - istoria culturii; Valorificarea culturală, publicistică și editorială a unor fonduri și colecții bibliofile - în principal manuscrise -: „Nicolae Labiș”, „Petru Comarnescu”, „Ion Luca”, „S. Fl. Marian”, „Eusebiu Camilar”, colecția de carte românească veche de la Mănăstirea Dragomirna, jud. Suceava.

13. **Viorel Cheptine** - general, născut la data de 28 iunie 1948, în satul Strâmba, comuna Corbița, județul Vrancea (fosta regiune Bacău). În anul 1962, în urma examenului de admitere, urmează cursurile Liceului „Alexandru Vlahuță” din Podu-Turcului, clasa reală. În anul 1976 susține examen de admitere la Academia de Înalte Studii Militare din București, Facultatea de Comandă și Stat Major. Până la ieșirea la pensie a condus cu competență și profesionalism, împreună cu subordonații, forțele armate din Zona de Operații de Est (armata din Moldova) și Brigada 61 Vânători de Munte, dislocată în județele Harghita și

Covasna. Este căsătorit cu Dorin Dorina, din satul Giurgioana, comuna Podu-Turcului, are un băiat, Andi-Claudiu.

14. **Viorel Cruceanu** - născut la 13 martie 1959, la Podu-Turcului, județul Bacău. A urmat cursurile Facultății de Istorie și Filosofie din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași. Este autorul a cinci cărți de specialitate, a 110 articole și studii de specialitate, apărute în publicații prestigioase din România: Ateneu (Bacău), Carpica (Bacău), Dosarele Istoriei, Historia, Istorie și Civilizație, Magazin istoric, Revista istorică și Zargidava (Bacău). A colaborat și la volume de studii sau volume dedicate unor distinse personalități ale istoriografiei românești.

15. **Vasile Dobrovici** - născut 30 decembrie 1904, sat Godineștii de Jos, județul Tecuci. Medic. Doctor Docent în Științe Medicale. Absolvent al Facultății de Medicină din Iași, a parcurs prin concursuri întreaga ierarhie spitalicească activând succesiv ca extern, intern, medic secundar, medic primar. A desfășurat o activitate științifică valoroasă care a adus contribuții originale și de o reală valoare practicii atât obstetricale, cât și ginecologice, prezentate la manifestări științifice din țară și din străinătate (Paris, Edinburg, Tel-Aviv, Nancy). A publicat în revistele din țară și străinătate numeroase lucrări științifice (49 ca singur autor și 19 în colaborare ca prim autor).

16. **Elena Nolica Druică Zeletin** - (părinți Druică Ioniță și Minodora). născută la Podu-Turcului, jud. Bacău la 21 iunie 1971. A urmat clasa I la Boghești, apoi la Focșani a continuat cursurile primare, gimnaziale și liceale. A urmat Facultatea de Matematică a Univ. București (1989-2004). A obținut imediat un post în învățământul universitar unde a parcurs toate etapele de matematician, preparator universitar, asistent universitar, lector universitar și profesor universitar. A obținut titlul de Doctor în Matematici (2003) și titlul de Doctor în Economie

(2006). În prezent este profesor universitar la Facultatea de Administrație și Afaceri de la Universitatea București. A publicat peste 30 de materiale de specialitate în reviste și alte suporturi din țară și din străinătate. A elaborat numeroase culegeri de probleme în domeniul matematicilor financiare, în statistică, în riscul financiar. Este membra Societății Naționale de Statistică din România și membră a Societății Internaționale de Biometrie.

17. Ioan Druică Zeletin - născut la Boghești, fostul județ Tecuci, la 24 iunie 1938. A absolvit cursurile gimnaziale la Podu-Turcului - 1952, cursurile liceale la Bârlad la Liceul „Gh. Roșca Codreanu” - 1955, Facultatea de Electronică de la Univ. București - 1960. Doctor în Fizică nucleară. A lucrat doi ani ca inginer geofizician - prospecțiuni geologice metale rare, după care a obținut un post de asistent universitar la Institutul de Construcții București, unde a parcurs toate funcțiile didactice. De la acest Institut s-a și pensionat în 2011. A decedat în 2013 în urma unei boli necruțătoare. A elaborat lucrări de specialitate în domeniul fizicii, a colaborat la numeroase reviste de specialitate, a fost membru al unor Societăți științifice din S.U.A. A elaborat singur sau cu alți colegi culegeri de probleme pentru pregătirea examenului de bacalaureat sau admitere în învățământul superior.

18. Ioniță Druică - Zeletin - născut la Boghești la 13 iulie 1940. A absolvit cursurile gimnaziale la Podu-Turcului - 1954, cursurile liceale la Podu-Turcului 1957, Facultatea de Matematică de la Univ. Galați - 1969. A funcționat în învățământul preuniversitar peste 40 ani unde a obținut toate gradele didactice posibile. A fost director de școală și inspector școlar, a reprezentat județul Vrancea în Ministerul Învățământului în calitate de consilier pentru învățământul preșcolar, primar și gimnazial. Are rezultate deosebite în

extinderea și dotarea spațiilor de școlarizare din localitatea natală. A publicat împreună cu fiica sa Elena Nolica Druică Zeletin un număr de patru cărți de Matematici Financiare pentru uzul studenților și al elevilor din liceele economice sau de administrație.

19. **Miltiade Filipescu** - academician, născut la 14/27 februarie 1901, Burdusaci, Bacău - decedat la 10 ianuarie 1993, București. Geolog, paleontolog. Membru corespondent al Academiei de Științe din Franța, Polonia, Cehia. Laureat al Premiului de Stat pentru activitate stratigrafică și paleontologică (1952). Membru al Academiei Române (1963). Om de știință Emerit (1970).

20. **Iancu Grama** - poet, profesor, născut la 8 noiembrie 1933 la Criveșt-Tutova; Studii: Facultatea de Geologie - Geografie - Iași; Debut literar: „Solstițiu” - 1993; Cărți publicate: „Solstițiu”, „Meridele”, „Tăcerea cu sufletul gol”, „Acul Cleopatrei”, „Molizii din fața casei”, „Noctalia” ș.a. Premii: Premiul de debut al Filialei Iași pentru volumul „Solstițiu”; Premiul ziarului „Deșteptarea” pentru volumul „Meridele”; Premiul Mihail Ursachi - Filiala Iași pentru volumul „Bastonul Euclidei”. Colaborări la reviste: Ateneu, Convorbiri Literare, Cronica, Vatra, Cronica veche ș.a.

21. **Loredana Groza** - mama din Căbești, tata din Bichești. Născută 10 iunie 1970. Interpretă de muzică ușoară. Peste 1000 de concerte live, peste 200 de piese înregistrate, peste 2.500.000 albume vândute. Cel mai vândut album de debut „Bună seara iubito” (peste 1.000.000 de exemplare, 1988). Distincții: Trofeul Mamaia secția interpretare (1986), titlul „Cântăreța anului” (1986-1989), Marele Premiu al Festivalului de la București (1991), Trofeul Mamaia, secția șlagăre (1992), Discul de Aur Electrecord pentru albumul „Tomillo” (1996).

22. **Dorinel Ichim** - născut la 19 iulie 1941, Căbești. Doctor în etnologie (1998). Autor al mai multor cărți despre zonele etnografice Troțuș și Bacău. Peste 60 de studii și comunicări științifice în anualele muzeelor din țară. Premiul II și medalia de argint pentru lucrarea „Comori de artă populară troțușană” - București, 1981.

23. **Dumitru V. Marin** - promotor în presă, etnolog, romancier, jurnalist, istoriograf, monografist, născut la 28 aprilie 1941, localitatea Giurgioana, comuna Podu-Turcului, județul Bacău. Facultatea de Filologie, Iași (1965), Facultatea de Filologie (limbi străine), București (1974); Doctorat în filologie, 1998, cu teza „Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească”, Univ. București (îndrumător, Mihai Pop). Activitate didactică: profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, la liceele 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, total, peste 40 de ani; inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui - martie 1970 - februarie 1974. Activitate editorială și de presă: editor: Tudor Pamfile, Basme, Ed. Junimea, 1976, 121 pag.; editor publicații: Vlăstarul (1990), Teleradiodivertisment (1994), Onyx, M.C.R., MERIDIANUL (1996 și azi); 60 de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 750 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 9 Președinți de Stat, 14 Prim-miniștri, miniștri, Regele Mihai, parlamentari europeni etc.; Diferite extrase și broșuri, printre care „UNISON RADIO, continuă...”, 1999, O datină spectacol - Ursul (1980) ș.a.; Evoluția învățământului vasluian până în 1859, Extras din Anuarul Inst. „A.D. Xenopol”, an XVII, 1980 ș.a.; Colaborator la Adevărul, Albina, Anuarul Institutului de istorie „A.D. Xenopol”, Clepsidra, Clopotul, Cronica, Gazeta de est, Revista „Baaadul Literar”, „13 PLUS”, „Ecouri Literare” „Studii și Cercetări de Istorie a Presei”, „Convorbiri Literare”. Îndrumătorul cultural,

Meridian Vaslui-Bârlad, Scânteia tineretului, Vlăstarul, Vremea nouă etc. Colaborări la numeroase unități Mass-media, vicepreședinte al UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI din România (din 2006). Vezi addenda.

24. **Victor Marin** - născut la Giurgioana, 26 iulie, 1945. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași; Fa cultatea de Matematică Mecanică; Fac. Meteorologie; Fac. Hidrologie (echivalare); Fac. Informatică (echivalare), (Programator); director de școală - 10 ani Comuna Prisăcani; profesor de matematică - Liceul Belcești, Jud. Iași (cea mai mare comună din țară - 3300 elevi); inspector Apele Române pe județele din Moldova; șeful Partidului Ecologist, Filiala Iași - peste 1 an; administrator de bloc - 12 ani; în prezent, administrator de securitate la o mare firmă din Iași (m.1.02.2019).

25. **Vasile Z. Mastacan + Claudiu și Gheorghe Marin** din Giurgioana - campioni olimpici canotaj (8+1) Barcelona. Vasile este născut la 5 noiembrie 1968 în Podu-Turcului. Marin (Florinel) Claudiu și Gheorghe din Giurgioana au ajuns campioni olimpici la canotaj. Din familia Marin în Giurgioana mai viețuiește Aurel Marin cu soția și cele 2 fete.

26. **Patriciu Mateescu** - născut 19 mai 1927, în comuna

Răchitoasa, județul Bacău. Sculptor, decorator. Debutază în 1948 la București. Participă la manifestări internaționale: Praga, Sofia, Budapesta, Geneva, Washington, Moscova, Munchen ș.a. Expoziție personală în 1972 la București. Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru artă decorativă (1965). Are monumentul „Coloana dorului de țară” (foto stânga).

27. **Gheorghe Mărmureanu** - născut pe 3 decembrie 1939, în Oncești, județul Bacău. Mare seismolog. În 1963 a absolvit Facultatea de Construcții a Institutului Politehnic din Iași (în prezent Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi”). Între 1990-1996 este șef al Laboratorului de seismologie inginerască, cercetător științific principal gradul II. Din 1993 în 1996 este președintele Consiliului Științific, din 1994 secretar științific, din 1996 director științific al Institutului Național pentru Fizica Pământului (INFP). Din 2000 până în 2011 a fost director general al Institutului și cercetător științific principal gradul I. Este profesor la Facultatea de Fizică a Universității din București. În 2011, după numirea lui Constantin Ionescu ca director al INFP, este numit director onorific. Este membru al Societății Române de Fizică. Lucrări publicate: Postbuckling Strength, Editura Academiei Române, București, 1985; Wenzel, F. (Ed.), Facke, A., Gottschammer E., Mărmureanu Gh., Ritter J. R. ș.a. - Perspectives in Modern Seismology, Lecture Notes in Earth Sciences, SpringerVerlag, Berlin, Heidelberg, New York, 2005.

28. **Valentin Moraru** - născut 30 martie 1942. Inginer, scriitor, cu mari funcții de răspundere în Călărași, născut la Răchitoasa, județul Bacău, fiu de învățători. Decedat în accident.

29. **I. D. Mușat** (Dimoftache, Ion) - născut 17 ianuarie 1898, în Podu-Turcului, județul Tecuci (azi, județul Bacău) - decedat 23 septembrie 1983, la Cluj-Napoca. Scriitor, publicist, doctor în științe, academician.

30. **Letiția Oprișan** - pictor, născută 27 martie 1937, în satul Căbești, comuna Podu-Turcului, județul Bacău. Plasticiană, profesoară, muzeografă. Expoziții personale în țară și străinătate (Düsseldorf - 1979, Amboise - 1998). Expune la majoritatea expozițiilor organizate de Filiala Bacău a Uniunii

Artiștilor Plastici. Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România. La Podu a organizat mai multe expoziții personale.

31. **George Emil Palade** - născut 19 noiembrie 1912, Iași - decedat 8 octombrie 2008. A fost un medic și om de știință american de origine română, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat în 1974 al premiului Nobel pentru fiziologie și medicină. A copilărit la Șendrești, comuna Motoșeni.

32. **Gheorghe Popa** - profesor universitar doctor, geochimist, născut 14 august 1940, localitatea Boghești, județul Vrancea. Studiile gimnaziale și liceul din Podu-Turcului, județul Bacău; Licențiat în Geochimie, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași; Studii postuniversitare cu durata de 1 an (1973-1974), limba engleză, Facultatea de Filologie, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași; Doctor în geologie (1971) Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din București. Creatorul Geochimiei în România, operă de înaltă amploare națională.V.Medalionul.

33. **Neculai Popa** - născut în anul 1939, luna martie, ziua 4 în comuna Lălești, sat Călimănești, raionul Zeletin, (regiunea Bârlad) actualmente sat Călimănești, comuna Puiești (jud. Vaslui). 1947-1951, Școala primară în satul natal; Din 04 august 1964, încadrat în muncă la Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectare în construcții Iași, în funcția de proiectant, în specialitatea arhitectură. A lucrat la întocmire proiecte de arhitectură independent ori în colective de arhitecți proiectanți. A desfășurat muncă de șef proiect și proiectant arhitectură independent pentru obiective ca: blocuri locuințe, magazii pentru depozitare cereale, școli etc.

34. **Nicolae Popa** - profesor, dirijor „Privighetorile Zeletinului” din Podu-Turcului. Ansamblul folcloric „Privighetorile Zeletinului” a luat ființă în anul 1975 prin inițiativa profesorului Nicolae Popa. Minunea a început prin selectarea micuțelor talente, atât de grădiniță cât și din clasele a

I-a și a II-a. Aceștia au fost instruiți după diferite metode, în funcție de instrument, după care s-a trecut la alegerea unui repertoriu adecvat vârstei și puterilor lor de pricepere. La concursurile organizate național, județean, au fost selectați pentru a putea participa, reușind să obțină premii și locuri în fruntea clasamentului, ansamblul ajungând să fie cotate ca fiind unul dintre cele mai bune ansambluri din județ. În anii 1981, la întâlnirea cu fiii satului, și 2011 a participat la Sărbătoarea satului Giurgioana, organizate de Dumitru V. Marin. Între anii 1975-1982, a participat la mai multe concursuri județene și de asemenea a fost selectat pentru a reprezenta județul Bacău de mai multe ori la Festivalul Interjudețean de Folclor de la Târgu-Jiu, reușind să obțină premiul II la nivel național. În anii 1983, 1985, 1987, 1989, a obținut locul I pe județ și premiul III pe țară, medalia de bronz și titlul de Laureat. La concursurile naționale la care a luat parte, a obținut până în prezent 59 de premii I și trei premii II. Să nu uităm că Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” a participat la diferite festivaluri muzicale la Buhuși, Slănic-Moldova, Bacău, Onești, Bălușești, Căiuți, Iași, Botoșani, Suceava, Vaslui și în alte regiuni ale țării. A apărut foarte des în emisiuni de televiziune la posturi precum: TVR Iași, Etno TV, DDTV, Favorit, Antena 1, TVR 1, de asemenea și în emisiuni radio la: Radio Iași, Radio România Antena Satelor, Radio România Actualități. Au fost scrise nenumărate articole în presa județeană, națională și internațională. Ansamblul a participat la turnee în Ucraina, cântând pe marea scenă a Filarmonicii din Cernăuți și în alte localități din Ucraina, Republica Moldova, Italia - Festivalul Internațional de la Treviso, la Festivalul Mondial de la Norma-Latina, Italia, unde a avut onoarea să deschidă festivalul. Ansamblul „Privighetorile Zeletinului” este așteptat la festivaluri internaționale din Olanda, Armenia, Serbia, Treviso-

Italia, Egipt, Croația, Grecia. Din anul 1975 până în prezent, ansamblul a activat continuu, fără întrerupere, a reprezentat cu mândrie localitatea Podu-Turcului, județul Bacău la concursurile naționale, obținând tot timpul premiul I, a reprezentat România cu cinste și onoare la Festivalurile Internaționale și Mondiale.

35. Nicolae Rotaru - S-a născut la 21 iunie 1949 în Podu-Turcului. A urmat Liceul „Alexandru Vlahuță” din comuna Podu-Turcului, până în anul 1966. În perioada 1967 - 1970 a urmat Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie, iar în 1976 - 1978 Academia de Înalte Studii Militare - Facultatea de Artilerie. A absolvit Facultatea de Matematică în anul 1984 și a devenit doctor în matematică în 1995. General în armată.

36. Dorian Spulber - profesor universitar doctor. Profesor de matematică - disciplina Algebră, la Facultatea de Matematică. A absolvit Colegiul „Gh. Roșca Codreanu” din Bârlad în anul 1959 și Facultatea de Matematică de la „Al. I. Cuza” în 1964.

37. Cezar Stegaru - profesor, poet. S-a născut la 20 aprilie 1925 în comuna Căbești, fostul județ Tutova într-o familie de frunte a satului. A urmat școala primară la Căbești până în 1936 când s-a înscris la Liceul „Gh. Roșca Codreanu” din Bârlad, absolvent din promoția 1945. A debutat cu poezie trimisă la Radio București. A scris un poem intitulat „Apus de soare pentru apus”, cu vădite elemente filosofice, titlu asupra căruia a revenit și l-a numit „A răsărit soarele”. A scris numeroase volume de versuri, în forme clasice și moderne, fabule, epigrame.

38. Ionel Țarină - născut la 8 noiembrie 1948 în comuna Podu-Turcului. A absolvit școala primară și generală în Dămăcușa - Podu-Turcului. Parcurge clasele VIII și IX la Liceul Teoretic „Al. Vlahuță” prin concurs, apoi se transferă la Liceul Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc pe care

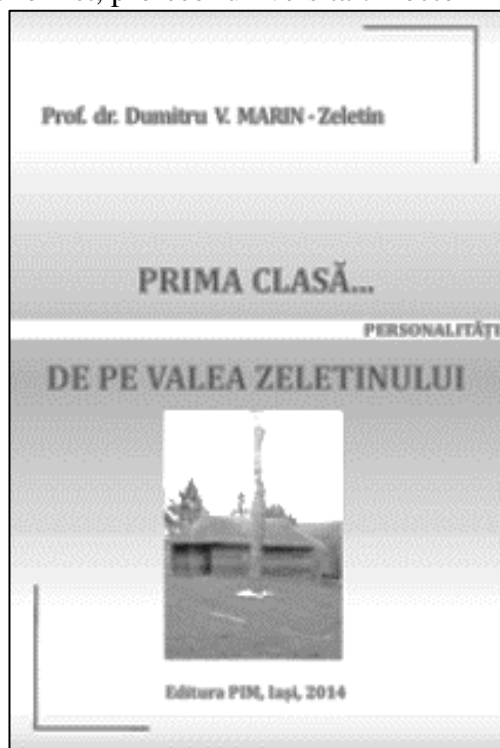
îl absolvă în 1966. Prin examen este admis să urmeze cursurile Școlii Superioare de Ofițeri de Aviație în 1966 - 1969, la absolvire fiind brevetat ca pilot militar în grad de locotenent. (vezi medalion)

39. **Sorana Țopa** - doctor în istorie, (14 februarie 1898, Podu Turcului, județul Bacău - 1 noiembrie 1986, București) este o actriță și autoare dramatică. Țopa (al cărei prenume la naștere era Ana) este fiica Ioanei (născută Boghiu) și a lui Panainte Țopa, negustor. Învăță la Podu-Turcului, Bârlad și București (1906-1916) și urmează Conservatorul de Artă Dramatică din Iași (1918-1921), avându-l profesor pe State Dragomir. Stagiară a Naționalului ieșean din 1918, va deveni societară a Teatrului Național din București (1926-1949). E prima interpretă a protagonistei din piesa Domnișoara Nastasia de G.M. Zamfirescu (1927) și se afirmă cu roluri ca Amalia (Hoții de Schiller), Hilda (Constructorul Solness de Henrik Ibsen), Anca (Năpasta de I. L. Caragiale), Tofana (Patima roșie de Mihail Sorbul) sau Alta (Act venețian de Camil Petrescu). Prezență fascinantă a generației '30, este eroina unor povești de iubire cu Mihai Codreanu, Sorin Pavel, Mircea Eliade și Emil Cioran, trezește admirația lui E. Lovinescu (participă la ședințele cenaclului Sburătorul), Nae Ionescu, Ion Vinea, Adrian Maniu. Publică sporadic versuri, eseuri și articole în „Adevărul literar și artistic”, „Facla”, „Viața”, „Vremea”, pentru ca la un moment dat să opteze pentru dramaturgie. Opera literară: Călătorie-n întuneric, București, 1943; Omul ascuns, București, 1947.

40. **Mircea Varvara** - născut 13 august 1932. Biolog, profesor universitar. Doctor în biologie. Zeci de lucrări științifice publicate. Participări la congrese internaționale de specialitate: Anglia, Cehia, Elveția. v.Medalionul.

41. **C. D. Zeletin** (Dimoftache, Constantin) - născut 13 aprilie 1935, în satul Burdusaci, comuna Burdusaci (azi, Răchitoasa), județul Tecuci (azi, Bacău). Scriitor, medic, profesor universitar, poet, traducător. Cercetări în domeniul citospectrofotometriei. Autor de cărți și articole publicate în țară și străinătate - Anglia, Franța, Germania, Italia. Membru al Academiei de Științe Medicale. Președinte al Societății Medicilor Scriitori și Publiciști din România.

42. **Ștefan Zeletin** (Motăș Ștefan) - născut 18/19 iunie 1882, în satul Burdusaci, comuna Răchitoasa, județul Tecuci (azi, Bacău). Decedat 20 iunie/ iulie 1934, la București. Filosof, sociolog, economist, profesor universitar. Doctor în filosofie.

Pentru oamenii locurilor unde s-a născut, într-o scurtă rememorare, Dumitru al lui Vasile Marin I, a reușit:

- Încă înainte de a fi elev, i-a recitat poezii lui Gheorghe Gheorghiu –Dej, în alegeri, devenit apoi conducătorul României;
- I-a reprezentat pe ei, toți de pe Valea Zeletinului, de la 7 la 78 de ani, în toată lumea;
- A organizat întâlnirea „Fiii satului” în oct. 1981;
- Organizatorul întâlnirii de 25 de ani de la terminarea Liceului Podu Turcului, cu clasa absolventă în 1959, în anul 1984;
- Inițiator și organizator al aniversării Bisericii, satului, oamenilor concomitent cu întâlnirea fiilor satului, pe 6 noiembrie 2011, cu un ansamblu de manifestări complexe, carte, slujbă preotească, placă memorială, concert, invitați, etc.
- A scris monografia „**Giurgioana**/sat/biserică/oameni” Iași, Pim, 2011, 170 pag., lansată cu această ocazie.
- 29 mai 2014: Organizator, sponsor, autor de carte și film, articole în presa națională: ÎNTÂLNIREA după **55 de ani** a promoției din 1959, la Liceul din Podu Turcului, concert Privighetorile Zeletinului, ansamblu condus de prof. Nicolae Popa, Expoziție de pictură Letiția Opreșan, Diplome, carte „Prima clasă/personalități de pe Valea Zeletinului”, Iași, Pim, 2014, 330 p.
- **Joi, 30 mai 2019:** Organizatorul întâlnirii la 60 de ani, de la terminarea Liceului, 1959, a primei clase cu 11 ani de studiu. A realizat cartea „Și, au trecut ...60”. Concert, Expoziție și tot ce presupune un moment cultural unic în istoria locului (v. presa).

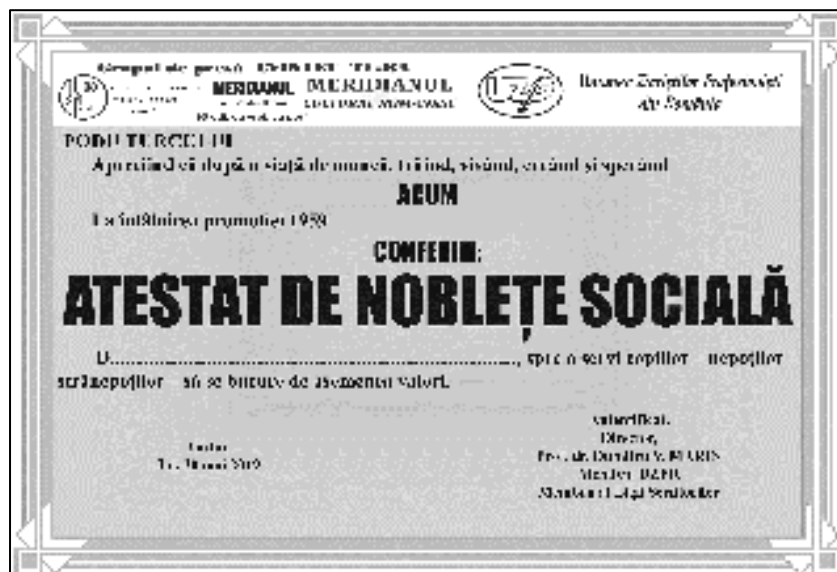
– A popularizat pozitiv Valea Zeletinului și în special localitatea, instituțiile, personalitățile de la Podu Turcului răstimp de 3 decenii, în presa condusă, proprie: ziar, radio, televiziune, Revistă internațională: M.C.R.

- A organizat manifestări cultural-educative, inclusiv lansări de cărți și Reviste, în județul Bacău: Glăvănești, Plopana, Podu Turcului, Bacău, etc.

- A încurajat și oferit locuri de muncă unor consăteni.

– A fost de **3 ori recordman mondial** în domeniul jurnalisticii, de 6 național, de 26 județean; autor a 33 de cărți, a condus un grup de presă unic; conviețuiește cu soția Iulia de 58 de ani, au 3 copii, 9 nepoți, 1 strănepot. Nu mai au casă, dar se întorc periodic în Giurgioana (la Aurel Marin și familia lui).

Mesaj... către... viitori!

(Reluare – adaptare)

Considerând că orice om trebuie să-și propună SĂ FACĂ în viața lui ceva, conchidem că esența vieții constă în urmărirea unui Ideal. Acela care să permită fiecăruia să moară cât mai puțin. Visul eminescian al morții eterne trebuie înțeles ca posibilitate de statornică aducere aminte a generațiilor pentru cel care și-a implantat numele printr-o operă durabilă. Un Dimitrie Cantemir, un Alexandru I. Cuza sau oricare alt mare înaintaș al nostru (de pe aceste meleaguri) vor rămâne etern în conștiința noastră, mai ales dacă stimulăm ne-uitarea! „Că vis al morții eterne e viața lumii-ntregi”. (M. Eminescu).

Cu cei chei se poate dezlega curgerea vremii peste numele nostru?

Desigur, în primul rând cu ce Har ne-a înzestrat Domnul, Mama natură sau Mama noastră, și apoi acel „întreg/dorința și mărirea”, adică efort fără preget în numele unei autodepășiri personale; O fi existând ea și Datoria (pe care aş traduce-o ca față de sine însuși) dar Munca rămâne cea de căpătâi, ca manifestare exclusiv și profund omenească. Cu cât mai mult cu mintea, cu atât mai mult omenesc - dumnezeiască. Marile valori ale umanității au izvorât și din cerința socială, dar mai ales din căutări, zbcucium, chin personal și Chemare, la porția de luptă pentru frumos.

Cum niciodată nu vom ști dacă am realizat ceva cu adevărat trainic, vom dispărea cu conștiința împăcată că măcar ne-am străduit, cu îndoială că n-am realizat destul și cu convingerea că n-am știut cât trebuia. Că iertăm totul greșităilor noștri... tocmai pentru că suntem învingători prin VALOARE - MUNCĂ și NOROC.

„Nosce te ipsum” zicea latinul, și vă îndemnăm și noi să vă evaluați, pentru ca astfel să fie posibil a aduce ceva în comoara de spirit a acestui neam.

Și cartea aceasta ar putea să fie icoana cunoașterii de sine precum și a recunoașterii unor mari valori în concertul național.

Prin spirit spre astre, prin spirit către noi înșine, prin spirit către cunoaștere, pace, bunăstare. Nu putem fi mai oameni decât printr-o permanentă dezvoltare spirituală. Până la urmă, rămânem prin ce reușim în această direcție.

Așa cum ne-am păstrat limba, așa cum toți am îmbogățit-o prin permanenta luptă cu cuvântul, cred că **desăvârșirea spirituală** va fi cerința mereu actuală indiferent de războaie, de foamete, de mizerie, de bani, de dragoste...

Oricine și oricând și oriunde te-ai afla, cititorule, noi mai ales aceasta îți dorim...

*

Noi ne punem întrebarea: cât, și, pentru cât, am reușit? Voi, cei care veniți, ce întrebare vă puneți?”

Gândurile și rândurile acestea rămân pe deplin valabile după 5 ani, adică „astăzi” în 2019.

*

Ne mai adunăm, câți mai putem... și la 60 de ani de când am terminat liceul la Podu Turcului, joi, 30 mai 2019.

Nu e deloc ușor să urnești din cuibul fiecăruia oameni cu câte 60 de ani în slujba societății, cu betșugurile vârstei, cu autoizolarea generată de neîntrebuințarea muncii și calităților fiecăruia. Oamenii aceștia s-au constituit ca un pod falnic peste care au trecut timp de 6 decenii mii și mii de persoane cu multe miliarde de visuri.

Numai că prin făurirea noii culturi existențiale calea de mișcare a mulțimii nu mai trece pe pod ci undeva pe alături, mult alături. Podul falnic și util odinioară rămâne singuratic și din ce în ce mai năpădit de asalturile uitării. Știind că peste toate, tot „țărâna se depune”, încapă disperarea, dezamăgirea, lehamitea sau dorința de dispariție. În afara traseului odinioară foarte circulat optimismul nostru scade accelerat.

Tocmai pentru stările depresive... mai montăm și noi monumente viguroase și optimiste - scrie. Adăugată acelor momente de reconciliere cu amenințările vârstei, cartea de față poate furniza plusul de încredere în viață de care avem nevoie. **Că, nu se poate să nu ne temem...**

„Să trăiască din amintiri, cine nu are amintiri are viață săracă! Să-și mai aducă aminte de ce-a fost și să trăiască frumos zilele care vor mai fi, cu sănătate și iubire, în mijlocul celor apropiați și dragi, să vă mai vedeți între d-voastră, când mai aveți timp!”

Prof. Domnica SPULBER (MURGOCI)

Din interviul reprodus în cartea anterioară: **PRIMA CLASĂ/Personalități de pe Valea Zeletinului**, Iași, 2014, 330 pag.

Noi încercăm în cartea de față să punem la îndemâna unor întregi generații nu umbre pe pânza vremii ci fapte și produse certe, reale, de mare curaj social, spre amintire, studiu și... evaluare de către cei care mereu vin.

Într-o succesiune a generațiilor, iată, și pe Valea Zeletinului s-au născut valori purtate de oameni cu nume și prenume, chiar renume, în clipe de grație, talent, vocație, MUNCĂ.

ADDENDA

OPERA

- TABLOU SINTETIC – Dumitru V. MARIN

1. a) Deschizător de drumuri în presa modernă:

Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet

(2017).

b) Interviu cu **9 președinți de stat**, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fișe în Istoria Jurnalismului din România (Enciclopedia).

c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;

d) Interviu cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi.

e) Vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui din 2005. A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galați. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

„Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani.”

Traian Băsescu

*Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011,
p. 6)*

2. Acțiuni unicat în istoria Vasluiului și nu

numai: Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu

Cărții Vasluiene (2013, 2015, 2017), Școala de ziariști pe lângă Tv.V., (peste 500 de persoane), Festivalul Național al Umorului, 1970, organizator, sprijinitor 47 de ani), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, din 8 februarie 2015→, Simpozioane interjudețene în județele Iași-Vaslui-

Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999.** Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinului unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andriescu etc., etc.

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică -

e un eminent savant, doctor în filologie.”

*Mircea Snegur,
primul Președinte al Republicii Moldova*

3. Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014 - Ed. a II-a revăzută și adăugită), și proze scurte în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar” (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat...”

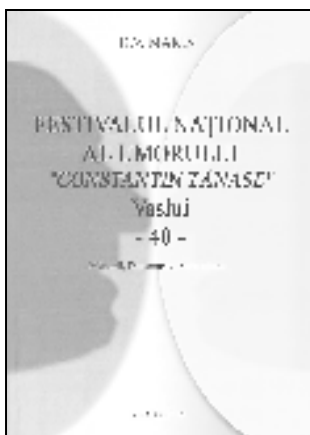
*Acad. Răzvan Theodorescu,
București*

(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)

4. Monografist:

- **Liceul „Mihail Kogălniceanu”** (1990), monografie la Centenar.

- *„Unison Radio Vaslui continuă...”* (2000), prezentare mass-media.

- **MERIDIANUL - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional**, 416 p. (2009); Premiata de UZPR.

- **Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase”**, 218 p. (2010), monografie culturală;

- **GIURGIOANA - Bacău, Sat, Biserică, Oameni**, 170 p. (2011), monografie.

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâtia alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un întreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[...] ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești”

*Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)*

5. Contribuții științifice:

- Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

-, „Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale” (2009), extras.

- PRIMA CLASĂ... / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI, 330 p. (2014);

- D.V.Marin, **„Noi perspective asupra operei lui Ștefan Zeletin”** (coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

- D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**, 2017.

- Numeroase Editoriale și articole din Meridianul Cultural Românesc și Meridianul de Iași – Vaslui – Bacau.

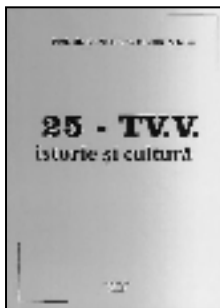
„Lui Dumitru Marin, tecucean ca și mine, cu urări de succes în munca sa științifică”

*Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977*

Editorialist: Editoriale, articole, eseuri, Pim, Iași, 2018, 184 p.

6. Istorie culturală:

- **TV.V. - 15... explozia**, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

- **Tv.V. - Vaslui - România - Europa**, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

- **25 - TV.V. (Istorie și cultură)**, 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.

- **75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism**, Pim 2016, 166 p.

– ...77... Noduri culturale și semne amicale, Pim, Iași, 2018, 398 p.

Editoriale, articole, eseuri, Iași, 2018, 184 pag.

– **101 vasluieni, pentru 100 de ani**, Pim, Iași, 2019, 430 pag.

-Și, au trecut... 60, Pim, Iași, 2019,..pag.

”Stimate domnule Marin[...] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Româнии democratice.”

Ion Iliescu,

Președinte de Onoare al P.S.D.

Președintele României 1989 - 1996, 2000 – 2004

7. Istoria învățământului:

– „Evoluția învățământului vasluian până la 1859”

(1980), extras + volum;

– „170 de ani de învățământ public la Vaslui” (2011), extras. Numeroase simpozioane în județele Moldovei.

– **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN - Eșantion din învățământul românesc (I)**, ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.

– Sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău.

– Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

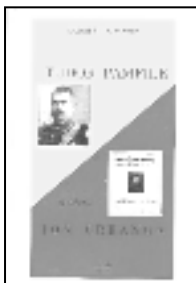
„...meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereții, vigorii și creativității pe care această străveche

cultură o dovedește.. Distribuția ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, și nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.”

*dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

8.Etnografie și folclor:

– Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic;

„contribuie la recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”...– Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (II,p. 65).

– *„Considerații privind cântecul popular” (1974), extras; primul studiu de gen.*

- „Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc”, teză doctorat (1998), ample noutăți și documente inedite.

- **OFIȚERUL FOLCLORIST, Medalion istorico-literar, M.C.R., anIII, nr.1 (9),2017, p123-124.**

-Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin/destine istorice, Pim, Iași, 2017,184 p.

- „Curentul Cultural - Informațional” (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

- Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, Zăpadă pe flori de cireș), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici

cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperțiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

*Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar*

9. Reportaje și memorii de călătorie:

- **Editoriale valabile din vremuri regretabile**, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiată de UZPR în 2014.

- **„Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei**, 208 p. - (2013), volutele muncii de jurnalist;

- **PRIMARII, ca niște oameni acolo, și ei**, 338 p. (2014). Interviuri cu 50 de primari ieșeni.

- **Ceașescu -...- Băsescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter** - 188 p. (2014). Interviuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui,

contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a tuturor.”

*dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

10. Editor: - Tudor Pamfile - Basme (1976);
 - Ziarul **Meridianul** (1996 →),
 Teleradioeveniment (1993/94)
 - T.V.V., **Unison Radio Bârlad** și
www.tvv.ro(1990 →)
 - **Revista Meridianul Cultural Românesc** (8
 febr. 2015→) - director-fondator, editor, critic literar;
 - **Revista Onyx** - revistă de literatură, civilizație și
 atitudine, director, editor, redactor. (2014)

*„Mare mi-a fost
 bucuria când m-a anunțat
 că intenționează să scoată
 o revistă intitulată
 „Meridianul Cultural
 Românesc”, ceea ce s-a și
 întâmplat începând cu anul
 2015, [...], cu o tematică
 interesantă, captivantă și
 diversificată, aflându-mă și
 eu printre autorii
 articolelor de biologie.*

*Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este
 directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate
 marcantă a Culturii românești, un om de aleasă ținută intelectuală,
 o figură reprezentativă a ziariștilor vasluieni și români, un scriitor
 cunoscut și apreciat pentru întreaga sa activitate editorială.”*

*15 martie 2016
 Academician Constantin Toma
 Profesor la Facultatea de Biologie*

11. Constructorul și îndrumătorul!

- Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,

- Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,

- Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii,

București, 1973.

- Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel Mare – Vaslui

- Introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,

- Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)

- Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vs, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.

- Concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.

- Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.

- Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2016.

- A condus cenacuri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74, cel mai reprezentativ (Cenaclul) „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.).

- A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

- A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase” Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene” Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 3 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene” (2013, 2015, 2017). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 26 de cărți tipărite.

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes“

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală!

Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director–Fondator al Revistei “MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” - în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

Georg Barth, 22.02.2017

Passau, landul Bavariei, Germania

12. Important om politic în jud. Vaslui, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate,**

Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 – 2016).

„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în

comunitate...”

Prof. dr. Emil Constantinescu,

Președintele României 1996 - 2000

(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

- Interviuri la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

- Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” M.C.R. ș.a.

- Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie 2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014; **Iași** - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie 2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani** - **22 - 24 august 2014; Ciortești** - **29 și 30 august 2014; Lungani** - **Mărti, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016; Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați**, Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumusele, com. Glăvănești, jud. Bacău** - Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; Băcani - Vaslui, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a** - Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași** - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”** - Vineri 15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Eminescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitori din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr. 5, volumul „Învățămint și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” - Vaslui.** „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ed.III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).

Aniversarea Meridianului... la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Județeană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI), Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic. Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui.

LANAREA M.C.R. în adunări publice, cu mii de participanți, Băcani, Bogdănești, Bălțați (Iași), Lungani (Iași) Duda Epureni, Vaslui și alte 8 localități, în 2018.

Lansări repetate la ALPI, Iași.

„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI -Luni, 27.03, s-a desfășurat la Iași, la Casa Corpului Didactic, lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, revistă care apare, prin străduința exclusivă a directorului grupului de presă **CVINTET TE-RA**, **prof. dr. DUMITRU V. MARIN**. Revista beneficiază de un colectiv redacțional ales: profesori, oameni de cultură și știință.**

*Încep cu gândurile noastre de grațitudine pentru efortul de a veni la Iași, pentru atmosfera culturală creată, prin prezența scriitorilor și oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflați în **SĂPTĂMÂNA ALTFEL**, participanți la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele școli ieșene implicate.*

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Național “Costache Negruzzi”, au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic “Spiru Haret” Iași: “Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări”, profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”, coordonator bibliotecar Oana Epure, Școala gimnazială “Ion Creangă”, coordonator profesor Alina Fîntînaru, Școala Normală “Vasile Lupu”. Am admirat, așadar, elevii îndrăgostiți de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câștigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenți au făcut o atmosferă de zile mari,. Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susține în viață iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în țară și străinătate, poate deveni o deviză de viață! „Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă

cineva că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni”. Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: „Domnule, vin!” Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poezii actuali, alții de scriitorii actuali dar ne place, mie cel puțin îmi place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî” Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok” prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie, eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să măture prin Roma

și prin alte părți. Noi încercăm prin revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** să diminuăm acest pericol. Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România și recordul pe care de asemenea

îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate și în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlnești așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 și 40.” a spus prof. dr. Dumitru V.

MARIN.

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIȚĂ, a vorbit despre misiunea deloc ușoară, dar cu multă noblețe sufletească, de a scrie o revistă, de a o lansa în

paisprezece țări și ne-a invitat la ședințele Cenuclului “Păstorel”, invitație pe care o vom onora. „Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca

să scoți revista, timp, muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt și profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesii deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el și o parte dintre ale lui sunt și ale mele. Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Cenaclul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit niște moșnegi acolo și ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul „like”, „share”. Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii.” a spus Mihai Batog BUJENIȚĂ.

Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO și actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruiți de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea

cotidiană, mesaj care te înalță și transpune într-o lume mai bună. Vă mulțumim!

Printre alți participanți de seamă au fost poeta și pictorița Viorica Bordianu, soții Valentina și Valeriu Lupu și profesorul Mircea Varvara.

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creații. Pregătită de profesor Alina Fântânaru, de la Școala gimnazială Ion Creangă din Iași ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlinește dacă elevii noștri sunt receptivi, deschiși ideilor frumoase, ca Naomi.

*Elevul PĂDURARIU ȘTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" a citit din propriile creații transpunându-și ideile prin care receptează lumea în care trăiește iar elevele Liceului "Mihai Eminescu", COMANDATU CLEMENTINA și HRESTIC MARIA LUIZA au recitat din cel mai recent număr al revistei **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**.*

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat și încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potențial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm și sperăm să-l vedem pe marile scene ale orașului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulțumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic “Spiru Haret” Iași, SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generații diferite întru același scop: Dragostea pentru Limba Română!

*Vă mulțumim tuturor și urăm Revistei Internaționale **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** cât mai multe și frumoase numere!*

*A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminița COZMEI”
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017*

*„Un om fără odihnă și fără
astâmpăr, pe care l-am cunoscut în anii de
după Revoluția din 1989, unul dintre cei
condamnați să construiască.”*

*jurnalist, Alexandru Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 73)*

14. Reprezentări internaționale, Depart. Turrenne

(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompierre de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999, cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie Trautman, interviu și dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg),

Budapesta(2dec.2001, Internaționala Ecologistă, președintele delegației ecologiste românești. Tratatative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dediu, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatori), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase, urmate de autoproclamarea Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 73 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL.

”Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță”

*prof. dr. Mihai Miron
aprilie 2016*

15. Referințe:

- **MARIN 70 - Volum omagial**, 210 p. (2011);
- **MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric**, 202 p. (2013).

- Iordan Datcu - **Dicționarul etnologilor români**, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998: MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;

- **Istoria Jurnalismului din România în date, Enciclopedie cronologică**, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).

- **Enciclopedia Personalităților din România, ed. a V-a**, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.

- **Personalități băcăuane, vol. VII**, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;

- **Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău**, total 13. Alte reviste și ziare.

- Biblioteca județeană Vaslui: **„Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani”** (2011);

- Biblioteca județeană Bacău - **Catalog internațional - Geografie spirituală**; D.V.Marin.

- Vasile Ghica - **„Nasc și la Tecuci oameni”**. (Tecuci), Dicționar personalități (2008).

- **Monografia Popricani**, jud. Iași - 18 noiembrie 2013.

- **MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU** (virtual, 2014).

- **75 - D.V. MARIN** (istorie - cultură - jurnalism), Volum omagial, ed. PIM, Iași, 2016.

- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin - Om, operă, prezență** - Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).

- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin** - Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).

- B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerete fără bătrânețe**, Revista UZPR, nr3/vară, 2016, p.25.

- **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75**, Pim,2016, 80 pag.

- Articole omagiale și de analiză în **Meridianul Iași-Vaslui-Bacău**, în M.C.R., **Deșteptarea - Bacău, BZI Iași**.

- C. Galben, **Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016

- Ioan Dănilă, **Limba ce-o vorbim..., Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016**

- **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.

- Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ – 75, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2016.**

-Materiale omagiale în **M.C.R, Meridianul și alte publicații.**

- **Recorduri, recorduri, numai... recordurile, pentru memoria istoriei**, pliant, 3000 ex.,2018.

- **...77...Noduri culturale...Iași**, Pim,2018, 400 pag.

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”

*Cu amicitie,
Adrian Grauenfels, ASILR - Israel*

16. Distincții:

- **Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare.**

- **Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui.**

- **Primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei Prisăcani, județul Iași (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei Țepu, județul Galați (30 septembrie 2014).**

- **Membru al *Ligii Scriitorilor din România*, și *Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România*.**

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit și în privința asta.[...]

Av. Daniel Marin - Cernat, (intemeietor TVV și „Unison Radio”, fiul mijlociu, București, 29.03.2011, „MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)

*

FILM: „A fost sau n-a fost” (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a. ș.a.

ICONOGRAFIE

**În fața lui Francois Mitterand –
18 febr. 1991, Iași**

**30 aug. 1991,
Rep. Moldova - Chișinău,
Interviu cu preș. Mircea Snegur**

**Cu preș. Ion Iliescu,
1990, la Vălenii de Munte**

**Nov. 1996 –
Prima vizită a președintelui
Emil Constantinescu**

**Vaslui, mai 2004 - cu președintele
Emil Constantinescu**

**Dumitru V. Marin, Emil
Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera
electorală**

**Interviu cu Ion Ratiu,
la Vaslui, 1992**

**D.V. Marin - Traian Băsescu
În acțiune... în campanie electorală
noiembrie 2004**

**Octombrie 2007, Vaslui –
interviu cu Teodor Stolojan,
președinte PD-L**

**2008, Primul ministru
Călin Popescu Țăriceanu,
în direct la TTV**

**Cu Jonathan Scheele,
în Studioul TV Vaslui,
15 nov. 2005**

**Interviu cu poeta Ana
Blandiana – 10 martie 1994**

Daniluta V. Morita și Primul
ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

2005, interviu cu ministrul
Economiei, Varujan Vosganian

iunie 1992 - cu scriitorul Mircea
Radu Iacoboni

1992 - Cu Stela Papescu și
Alexandru Arșinel

Cu primul ministru, Adrian Năstase în
Studio TV Văcăi, 2004

sept. 1993 - interviu cu Angel
Rughia, scriitor internațional

2009 - Interviu cu cântăreața
Matilda Pascal Cojocărița

2 Iunie 2007, Vaslui - Cu Prințesa
Margareta și Prințul consoart Radu Duha

9 Iulie 2007, Târgoviște - Vaslui - Interviu cu
Mitropolitul Ardelean, ÎPS Laurențiu Streza

2009 - intervii cu președintele CJ
Vaslui, Vasile Mihalachi

CUPRINS

... 77 ... NODURI CULTURALE ȘI SEMNE AMICALE	3 -
APRILIȘTII	9 -
CAPITOLUL I	14 -
Gheorghe Alupoaei	15 -
INTERFERENȚE CULTURAL - ARTISTICE VASLUIENE	15 -
Mihai Andon.....	22 -
D-LUI PROF.DR. DUMITRU V. MARIN	22 -
Vul Andreescu	25 -
MUNCA - UN ANTIDOT CARE SFIDEAZĂ TIMPUL!	27 -
Petruș Andrei.....	29 -
PROFESORUL DR. DUMITRU V. MARIN - FAPTE LA ȘAPTE ȘI IAR ȘAPTE (77 DE ANI)	34 -
Elena Anușca Doglan	36 -
„OMUL SFINȚESTE LOCUL”	39 -
Mihai Apostu.....	42 -
7 PĂCATE ȘI 7 VIRTUȚI... DECI 7-7	46 -
Ioan Baban.....	48 -
Gabriela Ana Balan	51 -
DUMITRU V. MARIN LA CEAS ANIVERSAR	52 -
Marcela Balint	56 -
AM AUZIT, AM VĂZUT	56 -

Georg Barth	- 58 -
Mihai Batog Bujeniță	- 60 -
UN OM PRINS ÎN MIJLOCUL_FAPTELOR SALE.....	- 64 -
Gheorghe Bălăceanu.....	- 67 -
Traian Băsescu	- 70 -
Ștefan Boboc Pungeșteanu	- 72 -
PĂZEȘTE-L DOAMNE_CĂ MAI ARE MULTE DE FĂCUT!.....	- 76 -
Simion Bogdănescu	- 81 -
DISCURS LA LANSAREA CĂRȚII_BĂRLAD - VASLUI /	
PAMFILE - MARIN / DESTINE ISTORICE.....	- 82 -
Dumitru Brăneanu	- 86 -
Mihai Caba	- 91 -
PROF.DR. DUMITRU V. MARIN LA ...77.....	- 95 -
Vasile Chelaru	- 99 -
PROVOCARE, ONOARE ȘI RESPECT.....	- 99 -
Laurențiu Chiriac.....	- 104 -
DUMITRU V. MARIN ȘI RENAȘTEREA CULTURALĂ	
ROMÂNEASCĂ.....	- 112 -
Petruța Chiriac.....	- 118 -
PĂSTRAREA VALORII_PRIN CUVÂNTUL SCRIS.....	- 119 -
Constantin Chirica	- 121 -
Constantin Chirilă.....	- 125 -

Theodor Codreanu.....	- 127 -
UN INFATIGABIL CĂUTĂTOR.....	- 128 -
Emil Constantinescu.....	- 130 -
OMUL CARE SFINTEȘTE LOCUL	- 131 -
Sorin Cotlarciuc.....	- 133 -
Monica Luminița Cozmei.....	- 136 -
UN OM ÎNTRE OAMENI_PROF.DR. DUMITRU V. MARIN.	- 138 -
Iordan Datcu.....	- 140 -
Ioan Dănilă	- 142 -
EXCURS PAMFILIAN, DUPĂ 20 DE ANI	- 142 -
Eugen Deutsch.....	- 145 -
ÎNTRE DOUĂ MERIDIANE	- 147 -
Georgeta Paula Dimitriu.....	- 150 -
PROFESOR DR. DUMITRU V. MARIN, PERSONALITATE CULTURALĂ.....	- 151 -
Enciclopedia personalităților din România	- 153 -
George -Vasile Filip	- 154 -
DRUMLUNGUL	- 156 -
Tatiana Galan	- 157 -
Cornel Galben.....	- 160 -
Viorica Ghenghea	- 169 -
UN OM DE VALOARE DUMITRU V. MARIN	- 174 -

Corina Matei Gherman	- 178 -
CORINA MATEI GHERMAN ÎN PEISAJUL IEȘEAN.....	- 178 -
DESTINE... DESTINE... DESTINE.....	- 186 -
Vasile Ghica	- 189 -
UN RENASCENTIST AL ZILELOR NOASTRE.....	- 190 -
Daniela Gifu	- 193 -
DUMITRU MARIN – 77	- 196 -
Marieta Gimbuță	- 198 -
Adrian Grauenfels.....	- 204 -
Mihai Haivas	- 206 -
SE NASC ȘI LA VASLUI_OAMENI DE SEAMĂ!.....	- 209 -
Ioan Hodaș.....	- 212 -
Ion Iliescu.....	- 213 -
STIMATE DOMNULE MARIN,.....	- 214 -
Alexandru Ionescu	- 215 -
TRECUT-AU ANII CA NOURI LUNGI PE ȘESURI	- 216 -
Învățământul vasluian file de istorie	- 219 -
Cristian Lapa	- 220 -
Vasile Larco.....	- 222 -
OAMENI ȘI FAPTE, DESTINE ISTORICE.....	- 224 -
Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Vaslui 1890–2010.....	- 226 -
Valentina Lupu.....	- 227 -

MUNCĂ, PERSEVERENȚĂ ȘI REZULTATE DEOSEBITE...	- 229 -
Valeriu Lupu.....	- 232 -
PENTRU UN LORD AL SLOVEI	- 235 -
Daniel Cernat Marin.....	- 237 -
POVESTEA UNOR GÂNDURI	- 237 -
Dumitru V. Marin.....	- 242 -
Vicu Merlan.....	- 243 -
MERIDIANUL ȘI D. V. MARIN	- 244 -
Ionel Miron.....	- 246 -
Mihai Miron	- 250 -
Valentin Bogdan Neagu.....	- 254 -
ARTA DE-A ÎNVINGE	- 254 -
Petru Necula„Mihai Ciobanu	- 258 -
Ion N. Oprea.....	- 260 -
SISIF DE PE MALUL DREPT AL BAHLUIULUI PRINS LA MUNCĂ PRECUM CEL DE LA GIURGIOANA – BACĂU?	- 260 -
Marian Pavel.....	- 270 -
Marian Petcu.....	- 274 -
Nicolae Popa.....	- 276 -
O ÎNTÂLNIRE DE SUFLET.....	- 279 -
Ion Gheorghe Pricop.....	- 282 -
EL FIIND HEBDOMADARUL.....	- 286 -

Ștefan Racovitză.....	- 288 -
Ticu Roșca.....	- 289 -
DUMITRU V. MARIN_OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL ȘI PROFESIA.....	- 289 -
Viorel Savin.....	- 291 -
UN OM NELINIȘTIT	- 296 -
Mirocea Snegur	- 297 -
PRIETENUL MEU DE LA VASLUI.....	- 298 -
Daniela Straccamore.....	- 300 -
Georgeta Popovici Strat.....	- 301 -
PROF. DR. DUMITRU V MARIN_LA SĂRBĂTOAREA ÎMPLINIRII A 77 ANI!.....	- 304 -
Dan Teodorescu.....	- 307 -
DE 77 ORI „DVM”!	- 307 -
Benoni (Ben) Todică	- 309 -
Constantin Toma	- 316 -
MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.....	- 323 -
Pavel Toma.....	- 326 -
DESPRE SPIRITUL CULTURII ȘI CULTURA SPIRITULUI ÎN SPAȚIUL VASLUIAN	- 326 -
Avram D. Tudose	- 330 -
SERIALUL ACADEMICIANULUI TUDOSIE _UN DESTIN „CULTURAL” UNIC _DUMITRU V. MARIN.....	- 331 -

Cornelia Ursu	- 343 -
Mireea Varvara.....	- 345 -
APRECIERI DESPRE OMUL MULTIDIMENSIONAL, MARIN DUMITRU.....	- 349 -
Nicolae Viziteu	- 352 -
Constantin D. Zeletin.....	- 354 -
UN... CUVÂNT ÎNAINTE	- 355 -
DE CE DICȚIONAR SELECTIV- AFECTIV?	- 357 -
CAPITOLUL II.....	- 361 -
RECORDURI... RECORDURI... NUMAI... RECORDURI.....	-362 -
OPERA – TABLOU SINTETIC – Dumitru V, MARIN.....	- 363 -
ICONOGRAFIE.....	- 389 -

REZUMAT

Cartea de față se vrea nu numai în amintirea celor care au fost, EI și lumea lor MICĂ, ci să lase și dovezi ale valorii lor individuale care se poate transmite celor din noua cultură existențială. Fiecare nominalizat reprezintă o realizare în viață, la diferite nivele, o pildă pentru cei care mereu vin. O carte n-ar interesa doar ca pomelnic...nu? O completare la cartea „**Prima Clasă/Personalități de pe Valea Zeletinului**” (2014), această a doua, cu titlul „*Și, au trecut...60*”, de luat în considerare de LUMEA MARE. De oamenii adevărați care au nevoie de istoria locului... poate și de **această sărbătoare a amintirilor.**

SUMMARY

The present book is meant not only to remember those who have been, THEM and their SMALL world, but also to show the evidence of their individual value that can be transmitted to those of the new existential culture. Each nominee is a living achievement, at different levels, a parable for those who will always come. A book would not only be interesting as a diptych... right? An addition to the book „**First Class/Celebrities on the Zeletin Valley**” (2014), this second, entitled "And, 60 years have passed", to be considered by the LARGE WORLD, by the real people who need the history of the place ... maybe **this celebration of memories.**

SUMAR

I. ȘI, AU TRECUT... 60(!): PRIMA CLASA... CU 11(!).....	5
Un fel de introducere.....	5
Să dăm anilor viață și viață anilor rămași	10
Clasa, la ordinea... alfabetului	13
II. „CÂNTAR”– CONTROL LA 25 DE ANI, 1984 ...	15
III. MOMENTUL...55 SĂRBĂTOARE LA PODU TURCULUI	23
Album foto.....	25
Întâlnire după 55 de ani. Podu Turcului – sărbătoare, nume mari și amintiri.....	32
Valea Zeletinului, „prima clasă” prin care trec toți fiii ei.....	34
IV. EU DESPRE EI; EI DESPRE NOI: CU CEI DE AZI... DINTRE CEI DE-ATUNCI	36
1. Prof.univ.dr. Ion Berdan	36
2. Neculai Chiric	41
3. Gheorghe Dragomir	43
4. Tatiana Bulboacă=Galan.....	44

5. Mihai Grosu	46
6. Cornelia Apostol=Iamandi	47
7. Dumitru V. Marin	49
8. Lucian Popa	54
9. Neculai Popa	65
10. Mihai Serghie.....	72
11. Elena Glod=Stafie.....	75
12. Florița Druică=Stoian–singură.....	77
13. Alexandrina Lupașcu=Șandru	79
14. Ion Telibașa, cel ambițios	81
15. Valentina Cristea=Viță, sora mea.....	84
16. Ion Zaharia, cel „liber de contract”	86
IV.2. CEI MAI DE MULTĂ VREME... TINERI: PRO-FESORII	87
A. Mircea Varvara	87
B. Iancu Grama și Elena Tudorache.....	93
C. Domnica Murgoci	95
Serialul din Revista Internațională Meridianul Cultural Românesc, început chiar de la primul ei număr:	96
Grupul cultural, științific și valoric de la Podu’ – Bacău (I)	96

Grupul cultural, științific și valoric de la Podu' - Bacău (II)	98
Grupul cultural, științific și valoric de la Podu Turcului - Bacău (III)	98
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (IV)	99
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (V).....	101
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului - Bacău - România (VI)	102
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (VII)	104
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (VIII).....	107
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (IX).....	109
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (X)	111
Grupul nativ cultural – științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XI).....	113
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XII)	114
A FOST Grupul nativ social-cultural/Podu... (XIII)	116

De la Podu, cu grăbire... (XIV).....	117
Grupul nativ cultural - științific de la Podu Turcului – Bacău – România (XV)	119
V. CE-AM VRUT SĂ FAC PENTRU ELEVI ȘI PODU CE IESE.. VEDEȚI	121
VI. PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI- selecții	131
Pentru oamenii locurilor unde s-a născut, într-o scurtă rememorare, Dumitru al lui Vasile Marin I, a reușit:	152
Mesaj... către... viitori!	155
ADDENDA	159
REZUMAT	198

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui - Iași - Bacău - București sau Krakovia - Istanbul, Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin, este și rămâne unic în istoria Vasluiului.”

**Prof.Univ.Dr. Al. Ionescu –
Laureat al Premiului Academiei Române
(15 iulie, 2018)**

- Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
- Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
- Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015→).
- Editor: *Tudor Pamfile*, *Basme* (1976), *Vlăstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 →).

Operă tipărită (selecții):

- Considerații privind cântecul popular ... (1974) - studiu etnologic.
- Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980) - Istoria învățământului.
- Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie (1990)
- TUDOR PAMFILE ȘI REVISTA „ION CREANGĂ” (1998) - istorie etnofolclorică.
- Unison Radio Vaslui continuă... (2000) - prezentare media;
- ZĂPADA PE FLORI DE CIREȘ (1999), roman, 274 pag.
- TV.V - 15... explozia (2006), „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 pag.
- MERIDIANUL (2009) - O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 pag.
- FESTIVALUL NAȚIONAL AL UMORULUI „CONSTANTIN TĂNASE” (2010), istorie culturală, 218 pag.
- Tv.V- Vaslui - România - Europa (2011), filă de istorie, presă și cult., 256 pag.
- Volum omagial „MARIN 70” (2011), 210 pag.
- GIURGIOANA - Bacău, Sat - Biserică... - monografie (2011), 169 pag.
- Editoriale valabile din vremuri regretabile - culegere (2013), 258 pag.
- Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare, (2013), 172 pag.
- MARIN D.V. - OPERA ÎN CÂMPUL CRITIC ȘI VALORIC - (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.), (2013), 202 pag.; opinii 23 ediții.
- „SPIRALE” INTERNAȚIONALE - Vasluieni pe spițe din roata istoriei (2013), 208 pag.; reportaje și interpretări.
- PRIMARI, CA NIȘTE OAMENI ACOLO, ȘI EI - Jud. Iași (2014), 338 pag.
- CEAUȘESCU -...- BĂSESCU, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- PRIMA CLASĂ.../ PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI, Ed. PIM, Iași, 2014,
- MARIN D. V. CONTEMPORANUL NOSTRU (virtual, 2014)
- 25 - TV.V. - Istorie și cultură (2015), Ed. PIM, Iași, 322 pag.
- ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.
- 75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism), Volum omagial, Ed. PIM, Iași, 2016.
- VIATA „pe portative” ... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 2017.
- Bârlad - Vaslui / Pamfile - Marin / Destine istorice Ed. PIM, Iași, 2017
- ... 77... NODURI CULTURALE ȘI SEMNE AMICALE Ed. PIM, Iași, 2018
- EDITORIALE, ARTICOLE, ESEURI Ed. PIM, Iași, 2018
- 101 VASLUIENI PENTRU 100 DE ANI Ed. PIM, Iași, 2019
- LICEENI LA PODU – BACĂU Ed. PIM, Iași, 2019

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu ... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritate morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE!”

Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000